

KONTRA

Βόμβες στη Σαουδική Αραβία

**Ομορφος κόσμος
ηθικός...**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Τα ΜΑΤ στην ημερήσια
διάταξη**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Στο σφυρί η ΔΕΗ

ΣΕΛΙΔΑ 11

Ελληνικό

**Και κίνδυνος
πλημμυρών από τον
αποχαρκτηρισμό του
τελευταίου δάσους**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Κατακλυσμός
εισαγωγών εβαπορέ
γάλακτος**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Μάνδρα

**Πασαρέλα στον τόπο
του εγκλήματος**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Αρνούνται να μας δώσουν τα στοιχεία
για τα φέσια

**Υπάλληλοι των
καναλαρχών**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 941 - 2 Δεκέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ
ΕΝΟΠΛΗ ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

**Ζήτω ο Κόκκινος
Δεκέμβρης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Υπερκέρδη, μίζες
και ρεμούλα για
τους καπιταλιστές
και τα πολιτικά
τσιράκια τους,
χαράτσια, φτώχεια
και κινεζοποίηση
για τους
εργαζόμενους**

Scripta... Verba...

Σήμερα απαιτείται άμεσα η νομοθέτηση μιας fast track διαδικασίας προκειμένου να υπερβούμε όλα εκείνα τα γραφειοκρατικά εμπόδια που καθυστερούν την υλοποίηση αντιπλημμυρικών μελετών.

Ρένα Δούρου

Το θυμήθηκε τώρα, με 23 νεκρούς, μετά από τρία χρόνια εγκληματικής αδιαφορίας.

Με όλη τη συμπάθεια στους ταξιδιώτες που ταλαιπωρούνται από ελέγχους ταυτοτήτων, επιτρέψτε μου να διευκρινίσω ότι κάθε φορά που ταξιδεύω, όσο περισσότεροι με εξετάζουν, όσο πιο έμπειροι είναι οι αστυνομικοί, όσο πιο οργανωμένα γίνονται οι έλεγχοι στους γύρω μου επιβάτες, τόσο καλύτερα νιώθω.

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Οπαδός του... κωλοβυθό-μετρου;

Ανεξάρτητα από τις όποιες δικαστικές έρευνες και δημοσιογραφικές αντεγκλήσεις, υπάρχει διαρκής και πολυεπίπεδη συνεργασία ανάμεσα στην κυβέρνηση και την Τράπεζα της Ελλάδος. (...) Τίποτα επομένων δεν πρέπει να θέσει σε αμφισβήτηση την εύρυθμη συνεργασία κυβέρνησης και Τράπεζας της Ελλάδος.

Γιάννης Δραγασάκης

Αποδοκιμασία των Βαξεβάνηδων και εκείνων των συριζαίων που κινούν τα νήματα.

Δεν πρόκειται να μπω ποτέ σε μια κυβέρνηση της Ανγκελα Μέρκελ.

Μάρτιν Σουλτς

Μεγάλη μπουκιά φάε, μεγάλη κουβέντα μη λες.

Θα έπρεπε να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί σε τέτοιου είδους κινήσεις, καθώς δεν μπορεί μια χώρα με το μέγεθος της Ελλάδας να πουλάει οπλισμό, αδιαφορώντας για το πώς θα χρησιμοποιηθεί αυτός.

Πάνος Σκουρλέτης

Υπουργός σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου.

Και ακριβώς επειδή εγώ δεν έχω να φοβηθώ τίποτα, κύριε Μητσοτάκη, όταν έρχονται συνεργεία τηλεοπτικά στο γραφείο μου, δεν ξεσκονίζω το γραφείο μου, ούτε βγάζω πάνω από το γραφείο μου ακόμα και τα δώρα που μου έχουν κάνει.

Αλέξης Τσίπρας

Δεν είναι κακό να καπνίζεις που και που κάνα πούρο (το έχει αποκαλύψει σε ανύποπτο χρόνο ο Μπαρουφάκης). Κακό είναι να το κρίνεις. Υποκριτή!

Ακούστε, να τελειώνουμε με τα καλαμπούρια. Είμαστε εμείς που κάναμε αυτοκάθαρση στον χώρο μας. Είμαστε εμείς που με δική μας πλειοψηφία στείλαμε στους εισαγγελείς όσους έβαλαν το δάκτυλο στο μέλι και δεν σηκώνουμε κουβέντα!

Φώφη Γεννηματά

Γέλασαν και οι κολόνες στο περιτύλιγο της Βουλής.

ΡΙΠΕΣ

♦ Το ξέρετε ασφαλώς το ανέκδοτο με την κερατού, που βλέπει τυχαία έναν παντρεμένο φίλο της οικογένειας με τη γκόμενά του και αναφωνεί ♦ «Σιγά το τσόκαρο, η δική μας η γκόμενα είναι ομορφότερη» ♦ Ακολουθώντας αυτή τη λογική ο Τσίπρας αναφώνησε στη Βουλή ♦ «Ο δικός μας ο μεσάζοντας είναι καλύτερος από τον δικό σας» ♦ Βραβείο σθένους ή βραβείο κωλοτούμπας; ♦ Όπως είπε ο δεξιός Βαϊσμάν, την ώρα της βράβευσης, «ο έλληνας πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας, παρά τους αντίθετους προσανατολισμούς που αρχικά είχε ο πολιτικός του χώρος, βρήκε το θάρρος να κρατήσει την Ελλάδα στην Ευρωζώνη» ♦ Για το δημοψήφισμα τον βράβευσαν ♦ Τώρα, για να 'μαστε δίκαιοι: δυο βραβεία της πλάκας πήρε ο Τσίπρας ♦ Πού να συγκριθεί με τα βραβεία που έχει μαζέψει -και εξακολουθεί να μαζεύει- ο Γιωργάκης;

♦ Η Φώφη Νο 1 «πρωθυπουργήσιμη» ♦ Ουδεμία έκπληξη ♦ Από αυτή την πρωτιά έχουν περάσει ο Αβραμόπουλος, ο Κουβέλης και ο Σταύρος Θεοδωράκης ♦ Δε χρειάζεται να θυμίσουμε πού κατέληξαν όλοι τους ♦ Η φτηνιάρικη αντιπολίτευση στάθηκε στον υγραντήρα πούρων στο γραφείο του Τσίπρα ♦ Όχι στο γκεμπελισμό του διαφημιστικού σποτ ♦ Λογικό ♦ Αφού την ίδια γκεμπελιστική λογική χρησιμοποιεί και η δική της προπαγάνδα ♦ Η παραγωγή του σποτ, όμως, αποδείχτηκε απρόσεκτη ♦ Τη θήκη των πούρων έπρεπε να την έχει απομακρύνει πριν πει το «πάμε» στην κάμερα ♦ Μετά τον Ανθιμο, το ΑΠΘ αποφάσισε να ανακηρύξει επίτιμο διδάκτορα και τον Σαββόπουλο ♦ Για ξεκάρφωμα και εξισορρόπηση, υποτίθεται ♦ Όμως αυτοί οι δύο (Ανθιμος-Σαββόπουλος) αποτελούν τις δυο όψεις του Ιανού ♦ Τη βράβευση

του Ανθιμου, τελικά, αναγκάστηκαν να την αναβάλλουν ♦ «Για λόγους καλύτερης οργάνωσης», έγραψαν σε μια ανακοίνωση απίστευτης γελοιότητας ♦ Ήταν πολλές οι αντιδράσεις και φοβήθηκαν ♦ Μια καλή ιδέα είναι να πάνε να κάνουν την τελετή στο Αγιονόρος ♦ Εκεί έχουν εξασφαλισμένη τη φύλαξη ♦ Άλλο πανεπιστημιακό άσυλο, άλλο καλογερικό άβατο ♦ «Ο Ευάγγελος Βενιζέλος συμμετέχει στην παρουσίαση του βιβλίου της Μιράντα Ξαφά, “Δημόσιο Χρέος”, στη Θεσσαλονίκη» ♦ Εκλεκτικές συγγένειες ♦ Δεν το έκρυψε, άλλωστε, ο Μπένι ♦ «Με την Μιράντα Ξαφά έχουμε τελειώς διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές διαδρομές, αλλά τα τελευταία χρόνια έχουμε συμπέσει» ♦ Ποιος δεν έχει πει ούτε λέξη γι' αυτή τη βρόμικη υπόθεση με την πώληση βομβών της Σαουδικής Αραβίας; ♦ Ο... εκπρόσωπος της

σαουδαραβικής μοναρχίας Βασιλείος Παπαδόπουλος ♦ Τόσα έχουν πει εναντίον του κι αυτός μούγκα ♦ Αίρει αγόγγυστα τον σταυρό του μαρτυρίου ως άλλος... Ιησούς ♦ Μεγάλη καρδιά ο έμπορος όπλων ♦ Σχίσμα στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ ανακάλυψαν κάποιες αντιπολιτευόμενες γραφίδες ♦ Αντιπολιτευτική γελοιότητα ♦ Η παπαρολογία του κάθε Φίλη δε συνιστά σχίσμα ♦ Τα ίδια συμβαίνουν σε κάθε κυβέρνηση ♦ Αφού βγήκε τέταρτος και καταιδρωμένος στη διεκδίκηση του πόστου του επιτρόπου Ανθρώπων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, «απασφάλισε» και άρχισε να ξερνάει χολή κατά των «συντρόφων» του στον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Αν και προερχόμενος από τις ΜΚΟ, το ξέρε το πολιτικό παιχνίδι ο Μουζάλας ♦ Η επίθεση στους συριζαίους που τον αμφισβήτησαν είναι το όχημα για την παραμονή του στην κυβέρνηση ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι ένα φόρουμ όπου το Βερολίνο επιβάλλει τις αποφάσεις του» είπε ο Τσίπρας στη Figaro. Όταν ο γάτος (Μέρκελ) είναι απασχολημένος με άλλα πράγματα (δυστοκία σχηματισμού κυβέρνησης), χορεύουν τα ποντίκια (τύπου Τσίπρα). Σε γαλλική εφημερίδα μιλούσε, τέτοια θέλουν ν' ακούνε οι Γάλλοι εθνικιστές (δεξιοφυλλάδα είναι η Figaro), τέτοια τους είπε. Καθένα πρόβλημα, άλλωστε, για τον άνθρωπο που έχει κάνει το ψέμα επάγγελμα. Αμα πάει στο Βερολίνο, θα πει τα αντίθετα: πόσο... ευρωπαϊστρια είναι η Μέρκελ κτλ.

Κ Η ναυαρχίδα του Συγκροτήματος Μαρινάκη «θυμήθηκε» ξαφνικά τον «Ξεχασμένο πόλεμο που θερίζει παιδιά...» στην Υεμένη. Και βέβαια, το ολοσέλιδο ρεπορτάζ («Τα Νέα», 27.11.17) ήταν ενταγμένο στην ενότητα «Βόμβες της Αραβίας». Μέχρι τώρα,

δεν τους είχε συγκινήσει ποτέ η συστηματική γενοκτονία των Χούτι από τη σαουδαραβική δυναστεία. Ούτε είχαν πρόβλημα με την πώληση βομβών από το ελληνικό κράτος. Όταν είδαν ότι υπάρχει «ψητό», με το οποίο μπορούν να τροφοδοτήσουν την Καμμενείαδα, «θυμήθηκαν» και τα υποσιτισμένα παιδιά της Υεμένης.

Κ Τα ίδια ισχύουν και για τη φυλλάδα του Μαυροτρύπα (γνωστού και ως «κομιστή»), που δημοσίευσε ρεπορτάζ με τίτλο «Ο βρώμικος (και άγνω-

στος) πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη».

Κ «Χτυπάμε τη φοροδιαφυγή και δίνουμε τα κέρδη σ' αυτούς που το έχουν ανάγκη». Αρκεί και μόνο αυτή η ατάκα από το νέο βιντεοκλίπ του Τσίπρα (για το «κοινωνικό μέρισμα») για να κατατάξει τον ίδιο και την κλίκα του στη χορεία των κυνικών και ανάλγητων εξουσιαστών που νομίζουν ότι απευθύνονται σε Χαχόλους, έτοιμους να βιώσουν την εικονική πραγματικότητα των βιντεοκλίπ και ν' αντικατα-

στήσουν μ' αυτή τη βάρβαρη πραγματικότητα που βιώνουν.

Κ Ο Καμμένος είπε στη Βουλή ότι πριν από ένα μήνα έλαβε ανώνυμο τηλεφώνημα που απειλούσε τον ίδιο και την οικογένειά του. Εκανε καταγγελία, έδωσε την άδεια για άρση απορρήτου και βρήκε ότι αυτός που του τηλεφώνησε «είναι ο έμπορος όπλων που φωτογραφίζεται με τον Αδ. Γεωργιάδη. Είναι ο κ. Πατερράκης που έχτισε την συμφωνία με τον Σάφα που ήταν μεσάζοντας στα υποβρύχια που έγερναν, είναι μέλος της συμμορίας της οποίας έχετε γίνει ο πολιτικός βραχίονας». Ο Μπουμπούκος απάντησε ότι ο Πατερράκης του είναι «**σχεδόν** άγνωστος» και πως τον έχει γνωρίσει μία

φορά και συνοδευόταν από υπουργό της κυβέρνησης που έχει σχέση με τα ναυπηγεία (ποιος είναι ο υπουργός και πού έγινε η συνάντηση; Υπήρχε υπουργός της κυβέρνησης στο συνέδριο της CDU, όπου αποδείχθηκε ο Μπουμπούκος έβγαζε σέλφι με τον Πατερράκη, με φόντο την Μέρκελ;). Ο Πατερράκης απάντησε ότι επικοινωνήσε με τον Καμμένο «τηλεφωνικά μία φορά για λίγα δευτερόλεπτα» (για ποιο θέμα, άραγε;), ότι το κινητό του και το σταθερό του γραφείου του δεν είναι απόρρητα και επομένως δε χρειαζόταν να επιστρατευθεί η Αντιτρομοκρατική για να τα βρει, και ότι θα προσφύγει στη Δικαιοσύνη κατά του Καμμένου. Συμπέρασμα; Αφόρητη μπόχα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πάντοτε πίστευα στην ευρωπαϊκή ιδέα και είμαι ευρωπαϊστής, ακριβώς επειδή είμαι αριστερός.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

2/12: Ημέρα για εξάλειψη δουλείας, Παναμερικανική ημέρα υγείας, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 2/12/1902: Οι βουλευτές Λεβίδης, Σμολένσκι, Βεσεντίτης επιλέγουν βουλευτικά έδρανα άκρας αριστερής πτέρυγας, ονομάζοντας την ανεξάρτητη ομάδα τους «Άκρα Αριστερά» 2/12/1960: Σύγκρουση οικοδόμων-αστυνομικών (Αθήνα) 2/12/1970: Βόμβα καταστρέφει ελληνικό προξενείο Νάπολι (Ιταλία) 2/12/1988: Βόμβες σε κτίριο ΕΛΚΕΠΑ, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και γραφεία ΕΟΚ (ΕΛΑ) 3/12: Ημέρα ΑμεΑ 3/12/1944: Δεκεμβριανά 3/12/1973: Βόμβα Λαϊκών Απελευθερωτικών Ομάδων Σαμποτάζ σε υποκατάστημα Εμπορικής Τράπεζας (Αθήνα) 3/12/1984: Δυστύχημα εργοστασίου «Union Carbide» (Μποπάλ Ινδία), 10.000 νεκροί, 300.000 τραυματίες 4/12:

Ημέρα κατά ναρκωτικών 4/12/1929: Εκτεταμένες συγκρούσεις απεργών τραμ με απεργοσπάστες-χωροφυλακή (Αθήνα) 4/12/1931: Αστυνομικοί προσπαθούν να μπουν σε γραφεία Ομοσπονδίας Αρτεργατών, συγκρούσεις, πολλοί τραυματίες (Αθήνα) 4/12/1936: Είσοδος CNT στην ισπανική κυβέρνηση (υπουργεία Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Υγείας και Βιομηχανίας) 4/12/1944: Διάσκεψη Γιάλτας 4/12/1984: Συγκρούσεις αστυνομίας-διαδηλωτών για επίσκεψη Λεπέν, 176 συλλήψεις 4/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17Ν) 4/12/1992: Βόμβα στην Εφορία Αμαρουσίου (17Ν) 5/12: Ημέρα εθελοντισμού, Αϊτή: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 5/12/1977: Συλλαμβάνονται μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών στα γαλλοελβετικά σύνορα δύο μέ-

λη RAF (Πέτερ Στολ, Τζουλιάνε Πλάμπεκ) 6/12: Φινλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1917) 6/12/1948: Εξάρθρωση ΕΠΟΝ Αθήνας-Πειραιά, συλλαμβάνονται όλα τα ηγετικά στελέχη, κατάσχονται τέσσερα τυπογραφεία 6/12/1994: Βόμβα στη Γ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών (ΕΛΑ-1η Μάη) 6/12/2008: Δολοφονία Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου 7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1972: Βόμβα δεξιάς αντιδικτατορικής οργάνωσης ΕΑΝ σε αυτοκίνητο ξένης αποστολής (Καλαμάκι) 8/12: Ισπανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ουρουγουάη: Ημέρα οικογένειας, παραλιών, Ιαπωνία: Ημέρα φώτισης Βούδα 8/12/1970: Βόμβα σε γραφεία ΟΠΑΠ (ΕΜΑ) 8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας (δημοψήφισμα) 8/12/1989: Βόμβα στο ΛΓ' ΑΤ (ΕΛΑ) 8/12/1991: Ρουκέτες κατά εταιρίας Βιοχάλκο (17Ν).

Ομορφος κόσμος ηθικός...

Το σημαντικότερο συμπέρασμα που βγήκε από την πολώρη συζήτηση της περασμένης Δευτέρας στη Βουλή, είναι πως τα ελληνόπουλα, μόλις βρεθούν έξω από το τοξικό περιβάλλον της μητέρας πατρίδας, μεγαλουργούν. Από τον Ιωάννη Καποδίστρια, υπουργό του τσάρου, στον Βασίλειο Παπαδόπουλο, επίσημο εκπρόσωπο της Σαουδικής Αραβίας για την προμήθεια όπλων. Και από τον Σπάρο Αγκνιου, αντιπρόεδρο των ΗΠΑ επί Νίξον, στον Τζον Σφακιανάκη, σύμβουλο του βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας! Μιλάμε για δυο ελληνόπουλα (Παπαδόπουλο και Σφακιανάκη), που επιβεβαιώνουν στις μέρες μας το διαχρονικό μεγαλείο του δαιμόνιου της φυλής μας. Δυστυχώς, όμως, η κατάρα της φυλής δεν μας αφήνει να χαρούμε. Τα δυο ελληνόπουλα πιάστηκαν σ' έναν αδελφοκτόνο πόλεμο, με έπαθλο 300.000 βόμβες Μ1 των 105 χιλιοστών. Θρήνος...

Τον Παπαδόπουλο τον γνωρίζαμε από τον ορυμαγδό των τελευταίων ημερών. Τον Σφακιανάκη μας τον σύστησε ο Τσίπρας: αυτός ήταν που προσπάθησε να χαλάσει τη δουλειά που τόσο ωραία είχε στήσει ο Παπαδόπουλος. Γιατί ήθελε να πάρει αυτός τη δουλειά, με χαμηλότερο τίμημα. Αυτός ήταν που παρενέβαινε στον έλληνα πρέσβη στο Ριάντ, ρουφιανεύοντας τον Παπαδόπουλο. Ήταν τόσο «θεατράλε» η αποκάλυψη του Τσίπρα, που η Βουλή κόντεψε να πέσει από τα θυελλώδη χειροκροτήματα υπουργών και βουλευτών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που δεν αρκέστηκαν στο χειροκρότημα, αλλά χτυπούσαν τα πόδια στο πάτωμα και τα χέρια στα έδρανα. Θρίαμβος!

Στη δευτερολογία του τα είπε πιο ωμά: **«Η ΝΔ και ο κ. Μητσοτάκης δουλεύουν για συγκεκριμένους ενδιάμεσους, ενώ εμείς κλείνουμε συμφωνίες επωφελείς για το ελληνικό δημόσιο με τους επίσημα εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους μιας φιλικής χώρας»**. Στήσατε μια πομφόλυγα δεκαπέντε μέρες τώρα, προσπαθώντας να αποδείξετε πράγματα τα οποία δεν αποδεικνύονται, ότι δηλαδή τι; Οτι ο Καμμένος ως υπουργός Αμυνας επιχείρησε να διαπραγματευθεί με τον επίσημο και με πιστοποιητικό αυθεντικότητας εξουσιοδοτημένο της Σαουδικής Αραβίας, προκειμένου να πάρει υψηλότερο τίμημα, ενώ εσείς θέλατε η ελληνική κυβέρνηση να διαπραγματευτεί με κάποιον άλλον ενδιάμεσο, ο οποίος τάχαμου εκπροσωπεί την Σαουδική Αραβία, αλλά είναι Έλληνας, προκειμένου να πάρει μικρότερο τίμημα».

Ο δικός μας ο μεσάζοντας είναι καλύτερος! Αυτή είναι -σε ελεύθερη απόδοση- η συμπύκνωση της ομιλίας Τσίπρα, που έφερε το λυτρωτικό ξέσπασμα του κυβερνητικού λόγου. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, έπρεπε να απολογούνται για τον Παπαδόπουλο. Από τη στιγμή που ακούστηκε από πρωθυπουργικών χειλέων το όνομα Σφακιανάκης, αισθάνθηκαν ότι απελευθερώθηκαν: όλα έγιναν γιατί ένας άλλος μεσάζοντας προσπάθησε να χαλάσει τη δουλειά! Οποιος λοιπόν θα τους μιλάει για τον Παπαδόπουλο, θα παίρνει πληρωμένη την απάντηση: για τον Σφακιανάκη τι έχεις να πεις;

Μπόχα

Να συνοψίσουμε την ουσία, σύμφωνα με την απολογητική των Τσίπρα-Καμμένου: τον Μάη του 2016 εμφανίστηκε ο Παπαδόπουλος -άγνωστος και στον Τσίπρα και στον Καμμένο!- και έφερε μια εξουσιοδότηση για ν' αγοράσει βλήματα ως εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας. Ο Καμ-

μένος πήρε όλες τις σχετικές εγκρίσεις (ΚΥΣΕΑ), αλλά στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής δεν ανέφερε ότι τη σαουδαραβική πλευρά εκπροσωπεί ένας Έλληνας έμπορος όπλων! Το ξέχασε ή το θεώρησε ασήμαντο; Τώρα λέει ότι τον «έψαξαν» και παραδέχεται ότι η πρεσβεία στο Ριάντ τους προειδοποίησε ότι ο Παπαδόπουλος δεν είναι αναγνωρισμένος από το σαουδαραβικό κράτος. Τότε ο Καμμένος, που κατάλαβε ότι κάτι «σάπιο» υπάρχει στις προειδοποιήσεις της πρεσβείας, απευθύνθηκε στον στρατιωτικό ακόλουθο στο Αμπού Ντάμπι, ο οποίος έχει ευθύνη και για τη Σαουδική Αραβία. Αυτός «έψαξε» και έφερε πιστοποίηση ότι όντως ο Παπαδόπουλος είναι επίσημος εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας. Και γιατί αντιδρούσε η πρεσβεία ακόμα και μετά την πιστοποίηση που πήρε ο στρατιωτικός ακόλουθος; Γιατί την επηρέαζε ο Σφακιανάκης, που ήθελε να αγοράσει σε χαμηλότερη τιμή, λέει ο Τσίπρας!

Τι συμπέρασμα βγάζει ένας λογικός άνθρωπος απ' αυτή την περιγραφή; Οτι έχουμε δυο Έλληνες εμπόρους όπλων (ο ένας κάνει επίσημα αυτή τη δουλειά, τον άλλο τον παρουσίασε ως τέτοιο ο Τσίπρας), οι οποίοι συνδέονται με διαφορετικούς θυλάκους του σαουδαραβικού μοναρχικού καθεστώτος. Ο Παπαδόπουλος με την αεροπορία, ο Σφακιανάκης με το υπουργείο Αμυνας. Δε φτάνει, όμως, μόνον αυτό. Αυτοί οι δύο καταφέρουν να διχάσουν και τη διπλωματική εκπροσώπηση της Ελλάδας στην περιοχή. Ο πρέσβης και ο πρόξενος στο Ριάντ προσπαθούν να βγάλουν τον Παπαδόπουλο από τη «δουλειά», ο δε στρατιωτικός ακόλουθος (το ότι είναι υφιστάμενος του Καμμένου είναι εντελώς τυχαίο!) παίρνει όλες τις απαραίτητες πιστοποιήσεις, τις σφραγίζει στην πρεσβεία και τις στέλνει στο υπουργείο.

Απορία ψάλτου βης

Υπάρχουν, όμως, μερικές λεπτομέρειες τις οποίες Τσίπρας και Καμμένος τις προσπέρασαν.

◆ Όταν έφτασε η προειδοποίηση της πρεσβείας, την άλλη κιόλας μέρα ο Καμμένος έστειλε τον αρμόδιο αξιωματικό εσπευσμένα με στρατιωτικό αεροπλάνο, για να υπογράψει με τον Παπαδόπουλο τη σύμβαση στη Μίκρα. «Δεν υπεγράφη στο αεροδρόμιο της Μίκρας, υπεγράφη στη στρατιωτική μονάδα, στο γραφείο του Διοικητού, στην 113», είπε ο Καμμένος. Πού βρίσκεται η 113 Πτέρυγα Μάχης; Στο αεροδρόμιο της Μίκρας! Αλλά, Καμμένος είν' αυτός, τέτοια θα λέει. Γιατί, όμως, χρειάστηκε να οργανωθεί με τόση βιασύνη η υπογραφή της σύμβασης με τον «σαουδάραβα» Παπαδόπουλο, με τη μετάβαση του αρμόδιου αξιωματικού στη Μίκρα; Χάθηκε ο κόσμος να κατέβει ο Παπαδόπουλος στην Αθήνα και να πέσουν οι υπογραφές στο Πεντάγωνο; Δεν έχει καμιά σχέση η βιασύνη της υπογραφής με το ότι πριν από μερικές ώρες είχε έρθει η προειδοποίηση από την πρεσβεία στο Ριάντ; Σ' αυτό το ερώτημα δεν απάντησαν ούτε ο Καμμένος, ούτε ο Τσίπρας (ο Βίτσας δεν μετράει, γιατί πήρε το λόγο στο τέλος, μάλλον από υποχρέωση, και δεν είπε τίποτα επί της ουσίας).

◆ «Η συγκεκριμένη σύμβαση εστάλη επισήμως στην Κυβέρνηση της Σαουδικής Αραβίας μέσω του Πρέσβη μας στο Ριάντ και μέσω του Υπουργείου στον εδώ Πρέσβη της Σαουδικής Αραβίας. Εάν υπήρχε οποιαδήποτε αμφιβολία για τη συγκεκριμένη συμφωνία, θα μπορούσαμε

να έχουμε τις αντιρρήσεις από την πρώτη στιγμή. Σας υποδείξαμε τρεις, τέσσερις, πέντε, έξι φορές με έγγραφα ότι ουδέποτε τον ανακάλεσαν» (τον Παπαδόπουλο) είπε ο Καμμένος. Τότε γιατί δεν έγινε η αγοραπωλησία; Επ' αυτού ο Καμμένος δεν έδωσε καμιά απάντηση, μέχρι που άκουσε από τον Τσίπρα τα περί Σφακιανάκη.

◆ Σύμφωνα με τον Τσίπρα, τη «δουλειά» τη χάλασε ο Σφακιανάκης. Κι ο Καμμένος, που όπως δήλωσε δεν ήξερε τίποτα περί Σφακιανάκη, έστησε αμέσως το σενάριο: «Δεν έχει πληρωθεί μέχρι σήμερα (σ.σ. η σύμβαση), διότι φαίνεται ότι όταν υπογράψαμε τη σύμβαση αυτή για 66 εκατομμύρια, πήγε κάποιος που βρισκόταν περί την κυβέρνηση της Σαουδικής Αραβίας και άρχισε να διαπραγματεύεται λέγοντας στη μεν σαουδαραβική πλευρά “μην προχωράτε τη συμφωνία, θα σας τα βρούμε φθηνότερα”, στη δε ελληνική πλευρά “εγώ θα εκπροσωπήσω τη Σαουδική Αραβία και βοηθήστε με, κύριε Πρέσβη και κύριε Πρόξενο, να γίνω εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας για να μην πάει κανένας άλλος να μιλήσει”».

Αλλά επειδή είναι ο Καμμένος, πήγε να βάλει συνωμοσιολογική σάλτσα στο αφήγημα και το 'κανε σαλάτα: «Σας λέω τώρα ότι μου λένε ότι ο Σφακιανάκης είχε προσπαθήσει να έρθει στο γραφείο να δει εμένα, να δει τους συνεργάτες μου, να δει κόσμο. Γιατί; Για να πει ότι αυτός είναι ο εκπρόσωπος. Και όταν του λέγαμε “Για να μπει στο Υπουργείο θα φέρεις πρώτα χαρτί από τη Σαουδική Αραβία ότι είσαι εκπρόσωπος για να μιλήσεις”...». Τελικά, τον ήξερε τον Σφακιανάκη, είναι η καινούργια θέση του (με διαφορά ελάχιστων λεπτών της ώρας)! Ο νεοδημοκράτης Τσίπρας τον διέκοψε: «Αρα ο πρωθυπουργός δεν έμαθε από το τηλεγράφημα για τον Σφακιανάκη. Το έμαθε από σας». Ο Καμμένος κατάλαβε τη γκάφα του και προσπάθησε να αναδιπλωθεί επανερχόμενος στην πρώτη εκδοχή του: «Μα, ακούστε κάτι. Οτι είχε πάει στην Πρεσβεία και ότι τη δουλειά αυτή την έκανε ο Πρέσβης και ο Πρόξενος, όχι, δεν το ήξερα. Τώρα το μαθαίνω»!

◆ Πότε κατάλαβε ο Καμμένος ότι πάει να χαλάσει η «δουλειά»; Το βράδυ της Δευτέρας, μετά την ομιλία του Τσίπρα, υποτίθεται! Ναι, αλλά μερικές μέρες μετά την εσπευσμένη υπογραφή της συμφωνίας με τον «εκπρόσωπο της Σαουδικής Αραβίας» Παπαδόπουλο, υποβλήθηκε επίσημο αίτημα -μέσω της ελληνικής πρεσβείας στο Ριάντ- να επισκεφτούν την Ελλάδα σαουδάραβες αξιωματικοί. Αυτοί ήρθαν (χωρίς να συνοδεύονται από τον «επίσημο εκπρόσωπο» Παπαδόπουλο) τον περασμένο Αύγουστο και όπως προκύπτει από το επίσημο πρακτικό, δήλωσαν ότι ο Παπαδόπουλος δεν είναι εκπρόσωπος της σαουδαραβικής κυβέρνησης και ότι οι ίδιοι είναι έτοιμοι να πληρώσουν για να πάρουν 100.000 βλήματα, έστω και στο πλαίσιο της συμφωνίας που είχε υπογράψει ο Παπαδόπουλος.

Δεν του μπηκαν ψύλλοι στ' αυτιά του Καμμένου ότι η δουλειά πάει να χαλάσει; Μα δεν τον ένοιαζε αυτό. Εκείνο που τον ένοιαζε ήταν να γίνει η δουλειά με τον Παπαδόπουλο (300.000 βλήματα). Γι' αυτό δόθηκε εντολή στον ταξίαρχο Παπαδάκη να «βυσματώσει» τους σαουδάραβες (να μην κάνει τη δεύτερη συνάντηση μαζί τους και να τους πει να γυρίσουν στη Σαουδική Αραβία και να υποβάλλουν νέο αίτημα διά της διπλωματικής οδού). Γι' αυτό έγινε «τούρμπο» η υπουργάρα, όταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Υποκριτές, ξεφτίλες και πολεμοκάπηλοι

Ο Φίλης άνοιξε το χορό κι από πίσω έσπευσαν οι υπόλοιποι (Σκουρλέτης, Κυρίτσης, Ξυδάκης) για να μη χάσουν την ευκαιρία. Νόμισαν ότι μπορούν μ' ένα σμπάρο να χτυπήσουν δυο τρυγόνια. Και τη συζήτηση να εκτρέψουν από όλα τα σκανδαλώδη που αποκαλύπτονταν και τ' αυτιά των «ευαίσθητων, φιλερηνιστών» συριζαίων να χαϊδέψουν. Ετσι, «θυμήθηκαν» τον βρόμικο πόλεμο της σαουδαραβικής μοναρχίας στην Υεμένη.

Μόνο που τον θυμήθηκαν κατόπιν εορτής. Ήταν γνωστό από το 2016 ότι το ελληνικό κράτος θα πωλούσε βλήματα στη Σαουδική Αραβία. Ο Καμμένος το είχε ανακοινώσει με καμάρι, η κυβέρνηση το είχε εγκρίνει, η Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής το είχε εγκρίνει. Κανένας τους δεν είχε εκφράσει αντίρρηση, πλην του Περιεσσού (ο Παφίλης ήταν ο βουλευτής που είχε καταγράψει την αντίρρηση του κόμματός του, επικαλούμενος την Υεμένη). Οι υπόλοιποι θυμήθηκαν την Υεμένη μόνον όταν αποκαλύφθηκαν οι σκανδαλώδεις πλευρές της συγκεκριμένης αγοραπωλησίας όπλων. Οι μεν δεξιοπασσοκοποταμίσιοι θυμήθηκαν την Υεμένη για να χτυπήσουν την κυβέρνηση, οι δε Σκουρλετοφιλήδες για να κάνουν αισθητή την παρουσία τους στο συριζαϊκό ακροατήριο και για να προσφέρουν ταυτόχρονα μια διέξοδο διαφυγής στην κυβέρνηση.

Όταν ο Μπουμπούκος τους ξεφώνισε στη Βουλή, θυμίζοντας ότι όλοι είχαν δώσει έγκριση στην Επιτροπή Αμυνας, ο Φίλης χίχτηκε και ζήτησε τον λόγο για να πει ότι ο ίδιος δεν ήταν τότε μέλος της συγκεκριμένης Επιτροπής. Επειδή, όμως, δεν είναι χαζός, έσπευσε να συμπληρώσει ότι αν ήταν, «πιθανόν θα ψήφιζε υπέρ της κυβερνητικής πρότασης». Είχε δε το θράσος να υποστηρίξει ότι τότε δεν ήταν τόσο γνωστά τα του πολέμου στην Υεμένη, όπως είναι τώρα! «Τώρα, όμως, γνωρίζουμε. Υπάρχουν αποφάσεις της Ευρωβουλής, όχι απλώς δημοσιεύματα στις εφημερίδες, που ζητούν έλεγχο των εξοπλισμών στη Σαουδική Αραβία για τα εγκλήματα που διαπράττει στην Υεμένη. Μην κλείνουμε τα μάτια λοιπόν»!

Η εισβολή των Σαουδαράβων (με συμμάχους και από άλλα καθεστώτα της περιοχής) στην Υεμένη έχει ξεκινήσει από τον Μάρτη του 2015. Οι αναγνώστες της «Κόντρας» είχαν συνεχή ενημέρωση για τα εγκλήματα πολέμου που διέπρατταν το σαουδαραβικό καθεστώς και οι σύμμαχοί του (από τον Απρίλη του 2015 άρχισε τη σχετική αρθρογραφία η εφημερίδα μας). Και ο διεθνής Τύπος έγραφε, ενώ πολλές και έντονες ήταν και οι καταγγελίες διεθνών ΜΚΟ. Μόνον ο Φίλης, ο Σκουρλέτης και οι άλλοι συριζαίοι υποκριτές... δεν είχαν ακούσει τίποτα! Τώρα, εκτός από υποκριτές αποκαλύφθηκαν και ως ξεφτίλες.

Στο φινάλε και παρά τα αντίθετα σενάρια που διακινήθηκαν το Σαββατοκύριακο (ποιος άραγε τα διακίνησε;), ο Τσίπρας τους «έγραψε» κανονικότατα και δεν αναφέρθηκε σε ακύρωση της παραγγελίας λόγω του βρόμικου πολέμου στην Υεμένη. Βλέπετε, αν έκανε κάτι τέτοιο, η αντιπολίτευση θα τον κατηγορούσε ότι βρήκε έναν εύσχημο τρόπο για να μην υλοποιήσει τη σκανδαλώδη συμφωνία του Καμμένου. Καθώς το κλείσιμο της πρωτομιλίας του στη Βουλή έγινε δεκτό με φρενιτίδα χειροκροτημάτων από τους βουλευτές και τους υπουργούς των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ο Τσίπρας απέδειξε για μια ακόμα φορά ότι τους Φίληδες τους αντιμετωπίζει σαν ένα γραφικό και πολιτικά ακίνδυνο συμπλήρωμα της κυβερνητικής πολιτικής. Ο ίδιος υπερασπίστηκε τον Καμμένο και τη δράση του μέχρι κεραίας. Αυτοαναγορεύτηκε σε συνυπεύθυνο για τα πάντα. Ο δε Καμμένος, στριμωγμένος από τους νεοδημοκράτες που με πρώτο τον Μητσοτάκη φώναζαν «πού είναι τα λεφτά από τη συμφωνία;», διακήρυξε: «Θα ξαναπροσπαθήσουμε να τα πουλήσουμε!»! Διότι «με τη Σαουδική Αραβία είμαστε στον ίδιο άξονα. Η Σαουδική Αραβία είναι η χώρα που στηρίζει αυτήν τη στιγμή την Αίγυπτο. Η Αίγυπτος είναι ο ισχυρότερος σύμμαχός μας στη Μεσόγειο»...

Το επόμενο επεισόδιο παίχτηκε την επομένη στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής, η οποία -με πρόταση του Φίλη και του Παφίλη- αποφάσισε ομόφωνα (!) να συνεδριάσει τις αμέσως επόμενες ημέρες με αντικείμενο να ανακληθεί η προηγούμενη απόφασή της, με την οποία είχε συμφωνήσει για την πώληση πυρομαχικών στη Σαουδική Αραβία! Οι βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ φρόντισαν στην ίδια συνεδρίαση να απορριφθεί η πρόταση της ΝΔ (την είχε κάνει και ο Μητσοτάκης στην Ολομέλεια της Βουλής) να κληθούν να καταθέσουν στην Επιτροπή, κεκλεισμένων των θυρών, όλοι οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση, από τον Παπαδόπουλο και τον Σφακιανάκη, μέχρι το διπλωματικό προσωπικό στο Ριάντ και τους αξιωματικούς που είχαν ανάμιξη. Ο συνδυασμός των δύο αποφάσεων ίσως είναι μια κυβερνητική μεθοδευση να κλείσει το ζήτημα. Ετσι κι αλλιώς, η μπίζα των Παπαδόπουλου-Καμμένου ναυάγησε (οι Σαουδάραβες έκαναν άλλες επιλογές), οπότε μια ανάκληση από τη Βουλή θα ήταν ένας εύσχημος τρόπος να κλείσει η υπόθεση, χωρίς παραπέρα «σκάλισμα». Δεν νομίζουμε όμως ότι η αντιπολίτευση θα συναινέσει, τώρα που χτύπησε «φλέβα χρυσού».

Ο λαός πάντα θα παίρνει τα όπλα...

Όσο υπάρχει καπιταλισμός ο λαός πάντα θα παίρνει τα όπλα. Ειρήνη μπορεί να υπάρξει, αλλά όχι μέσα σε αυτό το σύστημα. Τα λόγια του πενηντάχρονου πρώην διοικητή των FARC, Ρόμπινσον Ραμίρες Φράνκο, βάζουν τα πράγματα στην θέση τους σκονίζοντας τους γυαλιστερούς πασιφιστικούς μύθους του στρατοπέδου που στήριζε τη συμφωνία ειρήνευσης μεταξύ των FARC και της κυβέρνησης Σάντος στην Κολομβία, αλλά και το success story με το οποίο θέλει να συνταξιοδοτηθεί πολιτικά ο ίδιος ο Σάντος το ερχόμενο καλοκαίρι.

Ενας χρόνος συμπληρώθηκε από τη σύναψη της συμφωνίας ειρήνευσης, με την ευδαιμονία, λόγω της οριστικής παύσης της ένοπλης σύγκρουσης, να έχει διαδεχτεί έντονος προβληματισμός. Ο ηγέτης των FARC, Ροδρίγο Λοντόνιο, δήλωσε πρόσφατα ότι η συμφωνία απέτυχε παταγωδώς να ικανοποιήσει τις προσδοκίες που δημιουργήσε. Αυτό που εφαρμόζεται αυτή τη στιγμή στην Κολομβία δεν είναι το περιεχόμενο της συμφωνίας. Ο Λοντόνιο κατηγορήσε τον Σάντος ότι με την οριακή πλειοψηφία που έχει στο Κογκρέσο αδυνατεί να υλοποιήσει τις πολιτικές και αγροτικές μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στη συμφωνία που οδήγησε στον αφοπλισμό 7.000 ανταρτών των FARC.

Παράλληλα, οι παραστρατιωτικοί

αυξάνουν την παρουσία τους στις περιοχές που δρούσαν παλιότερα οι FARC, αφού πλέον δεν αντιμετωπίζουν κανέναν κίνδυνο και παραμένουν στο απυρόβλητο από το κολομβιανό κράτος. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν οι υπηρεσίες που πρόσφεραν στο κράτος τα τάγματα θανάτου των παραστρατιωτικών για την καταπολέμηση του εργατικού κινήματος στη χώρα με τις εκατοντάδες δολοφονίες συνδικαλιστών ήταν πολύτιμες. Ταυτόχρονα, το νομοθετικό πλαίσιο με βάση το οποίο θα δικαστούν όσοι αντάρτες έχουν διαπράξει «εγκλήματα» είναι έτοιμο για ψήφιση από το Κογκρέσο. Με βάση τη συγκεκριμένη νομοθεσία, όσοι αντάρτες καταδικαστούν

θα αναγκαστούν να καταβάλουν αποζημίωση στα «θύματά» τους ή να δουλέψουν εκατοντάδες ώρες κοινωνικής εργασίας, ακόμα και στην αποναρκοθέτηση ολόκληρων περιοχών που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο του κυβερνητικού στρατού.

Η θητεία του Σάντος λήγει τον Αύγουστο του 2018 και παρά το γεγονός ότι η συμφωνία έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τις επόμενες κυβερνήσεις, πολλοί αναλυτές φοβούνται ότι η επόμενη κυβέρνηση θα βάλει ακόμα περισσότερα εμπόδια στην υλοποίηση των συμφωνηθέντων, ειδικά όσον αφορά τις αγροτικές μεταρρυθμίσεις που θα έδιναν μια μικρή ανάσα στα εκατομμύρια των φτωχών αγροτών της Κολομβίας, που ζουν σε συνθήκες ένδειας καλλιεργώντας τη

γη τους με πρωτόγονες μεθόδους.

Μετά την σύναψη της συμφωνίας, οι FARC μετασχηματίστηκαν σε πολιτικό κόμμα με την ονομασία Λαϊκή Εναλλακτική Επαναστατική Δύναμη. Με βάση τη συμφωνία, έχουν εξασφαλισμένες 10 θέσεις στο Κογκρέσο μέχρι το 2026. Το πρόγραμμά τους έχει σαν αιχμή του δόρατος την υλοποίηση των αγροτικών και πολιτικών μεταρρυθμίσεων που προβλέπονται στη συμφωνία. Η ιστορία όμως δείχνει ότι οι καπιταλιστές και το κράτος τους παίρνουν μέτρα προς όφελος του λαού μόνο υπό την πίεση της λαϊκής αντίβιας και του ξεσηκωμού, ένοπλου ή μη. Από τη στιγμή που τα αντάρτικα όπλα σίγησαν, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα υλοποιηθεί έστω και μέρος της συμφωνίας ειρήνευσης.

Την πλαστή εικόνα της νέας και ευημερούσας Κολομβίας, μετά το τέλος της ένοπλης διαμάχης, που προσπαθεί να παρουσιάσει ο Σάντος, έρχεται να διαλύσει ο λαϊκός ξεσηκωμός στην πόλη Μπουεναβεντούρα στα ανατολικά της χώρας. Για πάνω από 22 μέρες, τον περασμένο Μάη και Ιούνη, τα λαϊκά στρώματα και η εργατική τάξη της πόλης κατέβηκαν σε γενική απεργία, νεκρώνοντας την πόλη με καθημερινές διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τα κολομβιανά MAT. Τα αιτήματα της απεργίας ήταν

η κατασκευή ενιαίου δικτύου αποχέτευσης, υδραγωγείου για σταθερή υδροδότηση της πόλης, νοσοκομείου και εργατικών κατοικιών. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι φτωχοί κάτοικοι της πόλης κατέβηκαν στον δρόμο. Το ίδιο είχε συμβεί το 2014, με την κυβέρνηση να δεσμεύεται ότι θα βελτιώσει την κατάσταση στην πόλη για να υπαναχωρήσει από τις δεσμεύσεις της λίγο μετά. Τώρα, η κυβέρνηση Σάντος δεσμεύτηκε ότι σε πρώτη φάση θα χρηματοδοτήσει την κατασκευή δικτύου αποχέτευσης με 430.000 δολάρια, ποσό που μόνο σαν φάρσα μπορεί να εκληφθεί από τους κατοίκους, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες ζωής στην πόλη, που μοιάζουν με αυτές της πολιορκημένης από τους σιωνιστές, Γάζας. Το 80% του πληθυσμού της πόλης ζει κάτω από το όριο της φτώχειας με την ανεργία να φτάνει το δυσθεώρητο 64%.

Από το 1998, στην πόλη έχουν εγκατασταθεί παραστρατιωτικές ομάδες που ελέγχουν τη διακίνηση των ναρκωτικών στην ευρύτερη περιοχή και ενίοτε λειτουργούν σαν στρατός καταστολής λαϊκών και εργατικών αγώνων που ξεσπούν στην περιοχή. Η πόλη έχει ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της χώρας, που όταν ιδιωτικοποιήθηκε τη δεκαετία του '90 χιλιάδες λιμενεργάτες πετάχτηκαν στην ανεργία, αδυνατώντας έκτοτε να βρουν σταθερή δουλειά.

Η Καταλωνία στις κάλπες

Χάσαμε τον περουκάκια STOP. Ο Κάρλες Πουιτζδεμόν, που τόσο ορμητικά είχε εισβάλει στη διεθνή επικαιρότητα το τελευταίο τρίμηνο (προηγούμενως πρέπει να τον γνώριζαν μόνο οι Καταλανοί), παρεπιδημών εν Βρυξέλλαις, με ένα διεθνές ένταλμα σύλληψης σε βάρος του και μια απόφαση προσωρινής αποφυλάκισης από το βελγικό δικαστικό σύστημα, εξαφανίστηκε ξαφνικά από την επικαιρότητα. Ούτε μιλάει ούτε λαλάει. Δεν νομίζουμε ότι τον «εξαφάνισαν» τα ευρωπαϊκά μίντια. Προσωπική του επιλογή πρέπει να είναι, ενδεχομένως και στο πλαίσιο κάποιου παρασκηνιακού παζαριού με τη Μαδρίτη: «μη μιλάς, μη ρίχνεις λάδι στη φωτιά, βόηθα να κερδίσουμε εμείς τις εκλογές και μετά θα ξαναδούμε την περίπτωσή σου».

Υποθέσεις κάνουμε, φυσικά, δεν έχουμε κάποια πληροφορόρηση. Ξέρουμε όμως πώς δουλεύει το αστικό σύστημα και έχουμε δει τον «πολλά βαρύ» Πουιτζδεμόν να ακολουθεί μια τακτική βαθμιαίας διολίσθησης προς έναν συμβιβασμό με τη Μαδρίτη, όταν διαπίστωσε πως στη διαμάχη της καταλανικής αστικής τάξης με την κεντρική εξουσία της Μαδρίτης ο μεγάλος χαμένος ήταν αυτός. Έχει κάθε λόγο, λοιπόν, να κάνει τον ψόφιο κοριό αυτή την περίοδο, που καταβάλλεται προσπάθεια να γυρίσουν όλα στην «κανονικότητα».

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ποια είναι η κατάσταση στην Καταλωνία. Οι εκλογές της 21ης Δεκεμβρίου θα αποτελέσουν μια πρώτη ένδειξη. Πέρα απ' όσα έγιναν πριν και μετά την οπερετική «ανεξαρτητοποίηση» του Πουιτζδεμόν και της παρέας του, αυτή τη στιγμή γίνεται εντατικό «μασάζ» στον καταλανικό λαό, ώστε η ψήφος του να γείρει την πλάστιγγα υπέρ των «ενωτικών» κομμάτων. Οι δημοσκοπήσεις «δείχνουν» οριακές μετακινήσεις ψηφοφόρων (πρέπει να έχουν και αληθοφάνεια), αρκετές όμως για να αλλάξουν την κατάσταση. Στόχος, όμως, δεν είναι να μηδενιστούν τα κόμματα του καταλανικού εθνικισμού (κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο), αλλά να ασκηθεί πίεση πάνω τους ώστε να μη διανοηθούν να επαναλάβουν την απόπειρα του Πουιτζδεμόν, αλλά να μείνουν πιστά στο μοντέλο κρατικής συγκρότησης που προβλέπει το ισπανικό σύνταγμα. Ετσι, βλέπουμε δημοσκοπήσεις που «δείχνουν» το 71% των Καταλανών να τάσσονται υπέρ της παραμονής στην Ισπανία και μόνο το 24% να τάσσονται υπέρ της ανεξαρτητοποίησης!

«Διαβολικά καλός»... φασίστας

Τα κατάφερε και πάλι ο Τραμπ να δείξει σε όλο τον κόσμο ότι δεν είναι παρά ένα φασιστικό και ρατσιστικό γουρούνι. «Μουσουλμάνος μετανάστης ξυλοκοπά ανήλικο Ολλανδό σε δεκανίκια!». Μουσουλμάνοι καταστρέφουν ένα άγαλμα της Παρθένου Μαρίας!». «Οχλος ισλαμιστών πετάει έφηβο από τη στέγη και τον ξυλοκοπά μέχρι θανάτου!». Αυτά ήταν τρία «tweet» που έκανε ο Τραμπ μεταξύ 6:35 και 6:45 το πρωί της περασμένης Τετάρτης (ο τύπος φαίνεται ότι ξενουχιάει παρακολουθώντας ό,τι φασιστικό διακινείται στο Διαδίκτυο). Και

τα τρία αρχικά tweet προέρχονταν από την αντιπρόεδρο ενός ισλαμοφαγικού περιθωριακού κόμματος της Βρετανίας.

Προκλήθηκε σάλος που έφτασε μέχρι και σε επίπεδο κυβερνήσεων. «Αυτό που έκανε ο πρόεδρος είναι λάθος» δήλωσε ο εκπρόσωπος της Τερίζα Μέι. «Ο μουσουλμάνος μετανάστης» που «ξυλοκοπά ανήλικο Ολλανδό σε δεκανίκια» είναι «γεννημένος και μεγαλωμένος στην Ολλανδία», ανακοίνωσε η ολλανδική Εισαγγελία. «Αποτρόπαια, επικίνδυνα και απειλή για την κοινωνία μας» χαρακτήρισε τα tweet του Τραμπ ο Τζέρεμι

Κόρμπιν. Ηχηρές καταγγελίες έγιναν από το Συμβούλιο Αμερικανοϊσλαμικών Σχέσεων και από την Αμερικανική Ένωση για τις πολιτικές Ελευθερίες.

Υπήρξαν βέβαια κι αυτοί που χάρηκαν, με πρώτη και καλύτερη την αντιπρόεδρο του φασιστικού βρετανικού κόμματος, που δήλωσε πανευτυχής επειδή ο Τραμπ συμμερίζεται τον στόχο της να αφυπνίσει τις συνειδήσεις του κόσμου «για θέματα όπως το Ισλάμ». Έχοντων πρώην πρόεδρο της Κου Κουξ Κλαν, Ντέιβιντ Ντιουκ, που αναφώνησε: «Δόξα τω Θεώ! Γι' αυτό αγαπάμε τον Τραμπ»!

Ατάραχη η εκπρόσωπος Τύπου του Λευκού Οίκου, Σάρα Χάκαμπι, δήλωσε πως δεν έχει σημασία αν το περιεχόμενο των tweet είναι αληθινό ή όχι! «Η απειλή είναι αληθινή και αυτό που επισήμανε ο πρόεδρος είναι η ανάγκη για εθνική ασφάλεια, η ανάγκη για στρατιωτικές δαπάνες, κι αυτά είναι πολύ αληθινά. Δεν υπάρχει τίποτα το fake σ' αυτά».

Εμείς, βέβαια, θυμόμαστε αυτά που είπε στην Ουάσινγκτον ο πρωθυπουργός «μας», παρουσία του Τραμπ, και δεν ανησυχούμε: «ορισμένες φορές ο τρόπος του μπορεί να μοιάζει διαβολικός, αλλά γίνεται για καλό»!

Η Γερμανία στον αυτόματο πιλότο

Δεν είναι και εύκολο πράγμα για έναν πολιτικό σαν τον Μάρτιν Σουλτς, που τη βραδιά των εκλογών διακήρυξε στεντόρεια ότι δεν πρόκειται ποτέ να μπει σε κυβέρνηση με την Μέρκελ, να κάνει με τη μια την κωλοτούμπα και να σπεύσει να δημιουργήσει έναν καινούργιο «μεγάλο συνασπισμό» χριστιανοδημοκρατίας-σοσιαλδημοκρατίας. Αν πρέπει να το κάνει, θα πρέπει να το πουλήσει, αν όχι πολύ ακριβά, τουλάχιστον με ένα τίμημα που θα εξασφαλίζει τον δικό του πολιτικό ρόλο. Ας πούμε, να εξασφαλίσει ότι αυτός θα κάνει την κωλοτούμπα, αλλά δε θα σπεύσουν να τον φάνε σαν λαχανάκι Βρυξελλών στο συνέδριο του κόμματος οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι.

Ο Σουλτς, λοιπόν, που έλεγε ότι είναι καλύτερα η Γερμανία να οδηγηθεί σε νέες εκλογές, με τη φιλοδοξία ότι θα είναι και πάλι αυτός ο υποψήφιος καγκελάριος του SPD, αναγκάστηκε να κάνει την πρώτη κωλοτούμπα, αποδεχόμενος

να μπει σε συζήτηση για το σχηματισμό «μεγάλου συνασπισμού» με τη Μέρκελ. Ήταν πολύ μεγάλη η πίεση από τα κέντρα της γερμανικής μονοπωλιακής κεφαλαιοκρατίας, αλλά και από το εσωτερικό του κόμματός του, ιδιαίτερα από την κοινοβουλευτική ομάδα, που δε θέλει περπέτειες, αλλά μια ήρεμη κυβερνητική θητεία, στη διάρκεια της οποίας κάποιοι θα καταλάβουν υπουργικά αξιώματα και κάποιοι άλλοι αξιώματα στο πλαίσιο των πολλών επιτροπών της γερμανικής Βουλής.

Αν για τον Σουλτς ήταν μια φορά δύσκολο να κάνει την κωλοτούμπα, για την κομματική του βάση είναι δύο φορές δύσκολο. Ήδη, η νέα ηγεσία της νεολαίας του SPD φωνάζει στον Σουλτς να αποχωρήσει αμέσως από τις συζητήσεις με την Μέρκελ, έστω κι αν αυτές γίνονται υπό την προεδρία του σοσιαλδημοκράτη Στάινμαγιερ (πρόεδρος της Γερμανίας πλέον). Οι πιο «ζωηροί» του SPD σκέφτονται το

μέλλον: αν ο πρώτος «μεγάλος συνασπισμός» μας έριξε στο χαμηλότερο μεταπολεμικό ποσοστό μας, ένας δεύτερος πόσο πιο χαμηλά θα μας ρίξει; Και πώς θα ξεφύγουμε από τη διαρκή συρρίκνωση αν για δεύτερη συνεχή τετραετία λειτουργήσουμε σαν δεκανίκι της Μέρκελ;

Ο Σουλτς τους έδειξε το τηλεφώνημα, μέσω του οποίου ο Τσίπρας τον είχε ενημερώσει να συμμετάσχει σε κυβέρνηση υπό την Μέρκελ. Φαίνεται πως ο Τσίπρας έχει μεγαλύτερη επιρροή στη Γερμανία παρά στην Ελλάδα! Όλα δείχνουν πως βρισκόμαστε στη φάση του «μασάζ» προς τη βάση και το μεσαίο στελεχιακό δυναμικό του SPD, που θα χρειαστεί κάνα δίμηνο ακόμα για να επιφέρει την απαιτούμενη χαλάρωση. Εως τότε, η Γερμανία θα κυβερνιέται με τον αυτόματο πιλότο που διαθέτει κάθε ισχυρό ιμπεριαλιστικό κράτος. Εστω και ως υπηρεσιακή, η κυβέρνηση Μέρκελ ξέρει να υπερασπίζεται τα γερμανικά συμφέροντα.

Μακελειό στο Σινά

Φαύλος κύκλος άδικων συγκρούσεων

Ηταν η φονικότερη τρομοκρατική επίθεση στην σύγχρονη ιστορία της Αιγύπτου. Τρομοκρατική με την κυριολεκτική έννοια της λέξης και όχι με την έννοια που δίνουν οι ιμπεριαλιστές, που θεωρούν «τρομοκρατία» κάθε ένοπλη αντίσταση στα συμφέροντά τους, αφήνοντας έξω από το κάδρο τρομοκρατικά καθεστώτα τύπου Σαουδικής Αραβίας ή ακόμα και της ίδιας της Αιγύπτου, η οποία στενάζει κάτω από τη δικτατορική μπότα του αμερικανόδουλου δικτάτορα Σίσι.

Οι βόμβες που εξεράγησαν μέσα στο τζαμί μίας ισλαμικής «αίρεσης» (των σουφί που πιστεύουν σε ένα μυστικιστικό ασκητικό Ισλάμ) στη χερσόνησο του Σινά την Παρασκευή 24 Νοέμβρη (ημέρα προσευχής) συνοδεύτηκαν από τη θέρισμα όσων προσπάθησαν να διαφύγουν. Οι επιτιθέμενοι πυροβολούσαν αδιάκριτα στο ψαχνό, άντρες, γυναίκες και παιδιά, με αποτέλεσμα τουλάχιστον 305 νεκρούς και 128 τραυματίες. Τέτοιο έγκλημα μόνο με τα εγκλήματα των ναζί μπορεί να συγκριθεί.

Γι' αυτό και η «διεθνής κοινότητα» εξέφρασε σύσσωμη τον αποτροπιασμό της στηρίζοντας τον δικτάτορα Σίσι, ο οποίος βγήκε και υποσχέθηκε εκδίκηση την οποία πραγμάτωσε με κάποιες επιθέσεις κατά «τρομοκρατών». Ετσι, η «δημοκρατία» αποκτέστησε τη «νομιμότητα», μέχρι τη στιγμή που ένα νέο μακελειό θα ξανασκοτώσει γυναίκο και παιδί στο Σινά (ή κάπου αλλού).

Το έγκλημα βόλεψε την προπαγάνδα των ιμπεριαλιστών, αφού φορτώθηκε στους τζιχαντιστές (βάσει μαρτυριών των επιζώντων ότι αυτοί που πυροβολούσαν είχαν σημαίες του

χαλιφάτου), οι οποίοι όμως -μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές- δεν έχουν αναλάβει την ευθύνη. Βέβαια, τέτοια χτυπήματα είναι στη λογική τους (κάθε μη σουνίτης αξίζει να πεθάνει), γι' αυτό και δεν αποκλείεται καθόλου να είναι αυτοί που το οργάνωσαν.

Αν θέλουμε να κατανοήσουμε αυτές τις εξελίξεις και να μη μείνουμε στα επιφανόμενα περί «φανατικών τζιχαντιστών» που τους... τσίμπησε μύγα και άρχισαν να σφάζουν, ή στην αμερικάνικη άποψη περί «καλών» και «κακών», θα πρέπει να δούμε πώς είναι η ζωή στη χερσόνησο αυτή και κάτω από ποιους υλικούς όρους γεννήθηκε αυτό που πολιτογραφήθηκε ως «τζιχαντισμός» ή «ισλαμική τρομοκρατία».

Η χερσόνησος του Σινά, που σήμερα αριθμεί γύρω στους 550 χιλιάδες κατοίκους (λιγότερο από το 1% του πληθυσμού της Αιγύπτου), τα τρία τέταρτα των οποίων κατοικούν στον

βορρά (εκεί που έγινε η επίθεση) και περίπου το 70% είναι Βεδουίνοι που μοιράζονται σε 15-20 φυλές, αποτελούσε για χρόνια το μήλον της έριδος μεταξύ Αιγύπτου και Ισραήλ. Το τελευταίο, αφού κατέλαβε το Σινά κατά τον πόλεμο των έξι ημερών (1967), εφάρμοσε μία στυγνή κατοχή υποχρεώνοντας τους Βεδουίνους να μετατραπούν από νομάδες κτηνοτρόφους και γεωργούς σε χαμηλά αμειβόμενους εργάτες σε διάφορους κλάδους (από τα ορυχεία μέχρι τις μεταφορές με καμήλες). Αυτό κράτησε μέχρι το 1982, όταν το Σινά πέρασε στην κυριαρχία της Αιγύπτου, ως αποτέλεσμα της αμερικανόπνευστης συμφωνίας του Καμπ Ντέιβιντ, το Σεπτέμβριο του 1978, με την οποία η Αίγυπτος αναγνώρισε για πρώτη φορά το κράτος του Ισραήλ.

Όμως η «απελευθέρωση» του Σινά από την ισραηλινή μπότα δε σήμανε και ανακούφιση των κατοίκων του. Κι αυτό γιατί οι Βεδουίνοι εξαναγκάστηκαν από το αιγυπτιακό καθεστώς

να ανταλλάξουν τη γη τους (αν αυτή ήταν καλλιεργήσιμη) με γη κατώτερης ποιότητας, προκειμένου να την καλλιεργήσουν οι «ημέτεροι» του καθεστώτος, ενώ όσοι είχαν γη σε παράκτιες περιοχές εξαναγκάστηκαν είτε να την ανταλλάξουν είτε να την πουλήσουν σε καπιταλιστές από άλλα μέρη της Αιγύπτου που έσπευσαν να χτίσουν πολυτελή ξενοδοχεία για να λιάζονται στις μαγευτικές παραλίες οι δυτικοί τουρίστες. Ετσι, οι Βεδουίνοι του Σινά μετατράπηκαν σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας, στους οποίους οι αιγυπτιακές κυβερνήσεις (από την εποχή του Μουμπάρακ ακόμα) πολλά υποσχέθηκαν και ελάχιστα έδωσαν. Υποσχέθηκαν πακτωλό εκατομμυρίων για έργα και δουλειές, αλλά τελικά αυτός ο «πακτωλός» αποδείχτηκε βόλεμα κάποιων καπιταλιστών που μεταφέρθηκαν εκεί από την κοιλάδα του Νείλου κυρίως. Τα «μεγάλα έργα», με κύριο αυτό της υδροδότησης, αποδείχτηκαν κενά λόγια, ενώ το περίφημο κανάλι του Αλ Σαλάμ, για το οποίο η αιγυπτιακή κυβέρνηση υποτίθεται ότι ξόδεψε 685 εκατομμύρια δολάρια μέχρι το 2006 που ολοκληρώθηκε, μετατράπηκε σε αδιαπέραστο φράγμα το 2010! Από την άλλη, από τα χρήματα που υποσχέθηκαν ότι θα έδιναν οι ΗΠΑ και η ΕΕ για την ανάπτυξη της περιοχής, τα περισσότερα πήγαν για την κατασκευή υποδομών για την ασφάλεια του Ισραήλ και την καταστροφή των τούνελ της Γάζας.

Οι εμπορικές συναλλαγές με τη Λωρίδα της Γάζας, μέσω της Ράφα, τόνωσαν την οικονομία στη χερσόνησο του Σινά. Όμως, η απόφαση της αιγυπτιακής κυβέρνησης να εξαπολύσει πόλεμο κατά του «λαθρεμπορίου» με

την αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας, οδήγησε όχι μόνο στην καταστροφή πολλών τούνελ, μέσω των οποίων η Γάζα προμηθευόταν τα βασικά μέσα διαβίωσής της, αλλά και στην άγρια καταστολή του ντόπιου πληθυσμού της Ράφα. Τα τελευταία δύο χρόνια, ο αιγυπτιακός στρατός έχει καταστρέψει πάνω από 1.200 σπίτια εξαναγκάζοντας 3.200 οικογένειες να τα εγκαταλείψουν προκειμένου να γίνει πράξη η νεκρή ζώνη του ενός χιλιομέτρου από τη σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, για να εφαρμοστεί ακόμα πιο αποτελεσματικά ο σιωνιστικός αποκλεισμός της! Ορισμένες φορές οι κάτοικοι έφευγαν άρον-άρον, αφού το καθεστώς τους έδινε 48 ώρες προθεσμία για να μαζέψουν τα πράγματά τους και να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, χωρίς να τους δίνει επαρκείς αποζημιώσεις γι αυτά. Όσο για τη γη τους, αυτή την απαλλοτρίωσαν χωρίς να δώσουν δεκάρα τσακιστή!

Οι συνεχείς διακρίσεις σε βάρος των Βεδουίνων της χερσόνησος του Σινά, τα ψεύτικα λόγια περί «ανάπτυξης» που ποτέ δεν ήρθε, η άγρια καταστολή του ντόπιου πληθυσμού προκειμένου να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις των αμερικανόδουλων αιγυπτιακών κυβερνήσεων στους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές, οδήγησαν ορισμένους από τους κατοίκους της χερσόνησος στην αγκαλιά ισλαμικών «τζιχαντιστικών» οργανώσεων που σχετίζονταν με το ISIS.

Τώρα, αυτοί που πραγματικά ευθύνονται για την κατάσταση αυτή, υποτίθεται ότι θα «καθαρίσουν την περιοχή από την τρομοκρατία» για να εφαρμόσουν τη δική τους «νόμιμη» τρομοκρατία!

Αμερικάνικη περιπέτεια για τον Ερντογάν

Σχολιάζοντας προ καιρού την όξυνση των σχέσεων του καθεστώτος Ερντογάν με τις ΗΠΑ, γράφαμε ότι **τελικά** η θέληση του ισχυρότερου μέρους θα επιβληθεί. Οτι δεν είναι δυνατόν μια εξαρτημένη χώρα (έστω κι αν είναι περιφερειακή δύναμη, όπως η Τουρκία) να επιβάλει τη θέλησή της σε μια ιμπεριαλιστική χώρα, πολλώ δε μάλλον αν αυτή η χώρα είναι οι ΗΠΑ. Όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας τις τελευταίες μέρες δείχνουν ότι το «βαθύ» αμερικάνικο κράτος προωθεί με γρήγορο ρυθμό τη διαδικασία «συνέτισης» του «άτακτου» Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Ο Μεχμέτ Χακάν Ατίλα, πρώην ανώτατος αξιωματούχος της Λαϊκής Τράπεζας της Τουρκίας (Halkbank) θα είναι ο μόνος που θα καθήσει στο σκαμνί του ομοσπονδιακού δικαστηρίου της Νέας Υόρκης κατηγορούμενος για εμπλοκή σε συναλλαγές αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων με την κυβέρνηση του Ιράν και ιρανικές εταιρίες, από το 2010 μέχρι το 2015, ώστε να παραβιαστούν οι αμερικανικές κυρώσεις. Μαζί του ήταν να δικαστεί και ένας τουρκοαζέρος

«έμπορος χρυσού», ονόματι Ρεζά Ζαράμπ, που κατηγορούνταν ότι ήταν αυτός που έπαιρνε χρήματα από την Τουρκία, τα «ξέπλενε» με διάφορους τρόπους και τα μετέφερε στην Τεχεράνη, από την οποία η Τουρκία αγόραζε κρυφά πετρέλαιο, σπάζοντας το αμερικανόπνευστο εμπάργκο. Όμως όπως όλα δείχνουν ο Ζαράμπ έκλεισε «ντιλ» με τις αμερικανικές δικαστικές αρχές, εντάχθηκε σε πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων και, φυσικά, από κατηγορούμενος μετατράπηκε σε μάρτυρα που θα καταθέσει στη δίκη.

Τι θα καταθέσει; Ό,τι του πουν να καταθέσει οι αμερικανικές δικαστικές αρχές που τον έχουν στο χέρι. Αν ο Ερντογάν δε φροντίσει να κλείσει τη δική του «συμφωνία» (όχι με τον ομοσπονδιακό εισαγγελέα, φυσικά, αλλά με τη διοίκηση Τραμπ), ο Ζαράμπ θα ξερνάει σε καθημερινή βάση στοιχεία εναντίον του, για τα οποία κανένας δε θα ενδιαφερθεί να αποδείξει αν είναι αληθινά ή ψεύτικα. Και τότε, οι αμερικανικές δικαστικές αρχές θα καλέσουν ως μάρτυρες τον ίδιο τον Ερντογάν, τον γιο του,

μία σειρά νυν και πρώην υπουργούς του (Εγκεμέν Μπαγκίς, Αλί Μπαμπατζάν, Μεχμέτ Σιμσέκ), καθώς και μια σειρά κρατικά και τραπεζικά στελέχη, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αναφέρονται στη δικογραφία.

Η δίκη αναμένεται ν' αρχίσει σε τρεις-τέσσερις εβδομάδες, χρόνος επαρκής για να γίνουν οι παρασκηνιακές συζητήσεις του Ερντογάν με τη διοίκηση Τραμπ. Κι όπως αντιλαμβάνεστε, ο Ερντογάν βρίσκεται ήδη σε δύσκολη θέση, καθώς η αμερικάνικη «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη μπορεί να τον «δαιμονοποιήσει» διεθνώς, να τον εξευτελίσει και -γιατί όχι;- να του απαγγείλει κατηγορίες σε μια επόμενη φάση, αν στο μεταξύ δε συμμορφωθεί και δεν αφήσει τα... παιχνίδια ανεξαρτησίας που παίζει, τότε με τον Πούτιν και τότε με μεσανατολικά καθεστώτα. Ασε που επειδή η κατηγορία λέει ότι ο Ατίλα χρησιμοποιούσε τα παραρτήματα τουρκικών τραπεζών στις ΗΠΑ για τη «μπίζνα», μπορεί να επιβληθούν στις τουρκικές τράπεζες υπέρογκα πρόστιμα που θα τις γονατίσουν. Ο «σουλτάνος» αναμένεται να κάνει τα μαθήματά του.

Δύναμη κρούσης για ξένα συμφέροντα

Η παραίτηση του υπουργού Δικαιοσύνης του Πακιστάν εκτόνωσε την αγανάκτηση χιλιάδων διανοητών, που ξεκίνησε στις αρχές του μήνα και κορυφώθηκε στο ξέσπασμα βίας του παρασμένου Σαββάτου σε μια σειρά πόλεις της χώρας, όπως η Λαχόρη και το Καράτσι, συμπεριλαμβανομένης και της πρωτεύουσας Ισλαμαμπάντ, με αποτέλεσμα πάνω από 200 τραυματίες και τουλάχιστον ένα νεκρό.

Ο λόγος της αγανάκτησης ήταν η τροποποίηση του όρκου των βουλευτών. Αντί για «ορκίζομαι στο όνομα του» έγινε «πιστεύω στον» προφήτη Μωάμεθ! Αυτό θεωρήθηκε βλασφημία από φανατικούς ισλαμιστές που καθοδηγούνται από τον κληρικό Χαντίμ Χουσεΐν Ριζβί, που κινητοποίησαν μαζικά κόσμο για να τα κάνει γης μαδιάμ και να συγκρουστεί με τις δυνάμεις ασφαλείας που απάντησαν με δακρυγόνα, πλαστικές σφαίρες και υδραντλίες!

Για μια φορά ακόμα το ίδιο σκηνικό. Καταπιεσμένες μάζες εκτονώνονται με αφορμή θρησκευτικά θέματα και γίνονται δύναμη κρούσης συμφερόντων άσχετων με τα δικά τους, σε μία χώρα που η εξαθλίωση αποτελεί καθεστώς, καθώς πάνω από το ένα τρίτο του πληθυσμού ζει κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας. Το όριο αυτό αναθεωρήθηκε από τον Απρίλη του 2016 με αποτέλεσμα το ποσοστό φτώχειας που η Παγκόσμια Τράπεζα υπολόγιζε στο 9,3% το 2013-14 να τριπλασιαστεί συμπεριλαμβάνοντας άλλα 25 εκατομμύρια ανθρώπους που δε λογαριάζονταν ως φτωχοί. Ετσι σήμερα, 60 εκατομμύρια Πακιστανοί υπολογίζεται από την κυβέρνηση ότι ζουν κάτω από το όριο φτώχειας, το οποίο για παραπάνω από μία δεκαετία (από το 2006) δεν καταγραφόταν στα επίσημα στοιχεία!

στο ψαχνό

Εχει ολοκληρωθεί η κινεζοποίηση

Αφόρητη πλήξη! Ατελείωτα χασμουρητά! Γίνονται διαπραγματεύσεις με την τρόικα χωρίς τα ηρωικά και πένθιμα του παρελθόντος. Ούτε τη Ντέλια να βγαίνει από το τζιπ, σε slow motion, δεν μας δείχνουν. Ακόμα και τα non paper που στέλνει καθημερινά ο Τσακαλώτος περιορίζονται σε δέκα λέξεις: ωρολόγιο πρόγραμμα των συνομιλιών. Στις 10 το πρωί αυτό, στις 12 το άλλο, στις 4 το απόγευμα το παράλλο. Ούτε ένα σχόλιο, ούτε μια μπηχτή. Μιλάμε για το απόλυτο ξενέρωμα!

Θα έχουμε συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο (staff level agreement) μέχρι τη Δευτέρα που συνεδριάζει το EuroWorkingGroup ή θα υπάρξει μια ολιγοήμερη παράταση; Αυτό το τάχαμου δραματικό ερώτημα με το οποίο τροφοδοτείται η επικαιρότητα συνιστά μια ακόμα προστυχιά της αστικής προπαγάνδας. Γιατί είτε τη Δευτέρα, είτε λίγο αργότερα, είτε τον Δεκέμβρη είτε τον Γενάρη, συμφωνία θα υπάρξει. Σημασία δεν έχει ο χρόνος υπογραφής, αλλά το περιεχόμενο. Η ΔΕΗ θα βγει στο σφυρί, οι πλειστηριασμοί ακόμα και πρώτης κατοικίας θα διεξάγονται υπό τη ρομφαία των ΜΑΤ και -χωρίς πολύ θόρυβο- θα ψηφιστεί και μία ρύθμιση που θα προβλέπει υποχρεωτικά 50%+1 για να ληφθεί απόφαση για απεργία από πρωτοβάθμιο σωματείο. Παίρνουν από τώρα τα μέτρα τους για το μέλλον, θωρακίζοντας την εργοδοτική-καπιταλιστική καταστολή σε επίπεδο επιχείρησης.

Γιατί όμως τόση ηρεμία στις διαπραγματεύσεις; Μαλάκωσε η τρόικα ή οι συριζαίοι έχουν πέσει «στα τέσσερα», όπως έλεγε ο συγκυβερνήτης τους Καμμένος της Αραβίας; Ούτε το ένα ούτε το άλλο ισχύει. Η τρόικα εξακολουθεί να είναι αυτή που ήταν (το ΔΝΤ, άλλωστε, δίνει τον τόνο στο εσωτερικό της), ενώ οι συριζαίοι είναι «στα τέσσερα» από την πρώτη στιγμή (ακόμα και τότε που τραγουδούσαν ακόμα τα αντιμνημονιακά θούρια).

Η κινεζοποίηση έχει ολοκληρωθεί, το ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο έχει συμφωνηθεί μέχρι το 2060, δεν έχουν κανένα λόγο να καυγαδίζουν για τις λεπτομέρειες που απομένουν. Ιδιαίτερα σε μια περίοδο αναμονής για όλη την ιμπεριαλιστική Ευρώπη, καθώς η ανοιχτή ακόμα πολιτική διαδικασία στην ηγεμονεύουσα Γερμανία δεν έχει κατασταλάξει σ' ένα κυβερνητικό σχήμα, οπότε δεν μπορούν να παρθούν αποφάσεις με μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Τρόικα και συριζαίοι κάνουν αυτή την περίοδο ολοκλήρωση και συντήρηση του πλαισίου του τρίτου Μνημονίου, εν αναμονή της συζήτησης για το μετα-Μνημόνιο (συνέχιση της σφιχτής επιτροπείας με περιοδικές αναδιαρθρώσεις του χρέους), η οποία θ' αρχίσει κάποια στιγμή την άνοιξη και μάλλον θα μας επαναφέρει στο παλιό σκηνικό με τις ηρωικές και πένθιμες στιγμές. Ίσως να μας πάει και σε πρόωρες εκλογές (αν οι Τσιπραιίοι εκτιμήσουν ότι είναι η ευκαιρία τους), αλλά τι σημασία έχει;

Η κινεζοποίηση έχει ολοκληρωθεί, ο στενός κορσές της φορομνηξίας και της σκληρής λιτότητας είναι δεδομένος και η βασική σκέψη των κυρίαρχων είναι πως ο ελληνικός λαός τα έχει ήδη συνηθίσει και πλέον θ' αναζητά την επιβίωση στο πλαίσιο τους.

Τα ερωτήματα, λοιπόν, δεν αφορούν την ελληνική αστική τάξη, το πολιτικό της προσωπικό, τους ιμπεριαλιστές δανειστές και τους μηχανισμούς ελέγχου και επιβολής που έχουν δημιουργήσει. Τα ερωτήματα αφορούν τον ελληνικό λαό, την εργατική τάξη πρωτίστως. Ή θα διευκολύνουμε τα σχέδιά τους ή θα ξεσηκωθούμε για να τα καταστρέψουμε.

Προπαντός τάξη! Αριστερά, οι πνιγμένοι. Σε λευκές πλαστικές σακούλες, παραταγμένες στη σειρά. Δεξιά, οι διασωθέντες. Στη σειρά κι αυτοί, μη τυχόν και δραπετεύσει κανένας. Γλίστσαν από τα μανιασμένα κύματα της Μεσογείου, γλίστσαν από τις δαγκωματιές των σκυλόψαρων, όμως από τα άγρια σκυλιά του νόμου δε θα γλιτώσουν. Θα απογραφούν και θα εγκλειστούν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, ώστε να καταστεί δυνατή η απέλασή τους στη χώρα προέλευσής τους. Ενα ακόμα ναυάγιο στη ρότα Λιβύης-Ιταλίας. Ανοιχτά των δυτικών ακτών της Λιβύης. Τουλάχιστον 31 οι νεκροί. Άλλοι 40 αγνοούνται (πλέον θα είναι και αυτοί νεκροί). Ανάμεσά τους και αρκετά παιδιά. Ξεπέρασε τους 3.000 νεκρούς ο μακάβριος απολογισμός του 2017. Ακόμα και ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης, υπηρεσία του ΟΗΕ, αναγκάστηκε ν' ανακοινώσει πως από το 2000 η Μεσόγειος είναι «με μεγάλη διαφορά το πιο φονικό σύνορο στον κόσμο». Αυτή η φρικτή πραγματικότητα, όμως, δεν πτοεί τα «πολιτισμένα» ιμπεριαλιστικά κράτη της Δυτικής Ευρώπης. Το χρήμα έρευνε άφθονο προς τους φυλάρχους της Λιβύης, η λιβυκή ακτοφυλακή ενισχύθηκε με σύγχρονα σκάφη, οι περιπολίες πυκνώσαν, οι αναχαίσεις σκαφών που μεταφέρουν μετανάστες αυξήθηκαν αλματώδως. Το πέρασμα έγινε πιο δύσκολο, τα δρομολόγια λιγόστεψαν, τα «ναύλα» αυξήθηκαν, το στοιβάγμα στα σαπιοκάραβα έγινε πιο ασφυκτικό, τα ναυάγια θα πολλαπλασιαστούν, το ίδιο και οι απώλειες ζωών. Η Ευρώπη-φρούριο θριαμβεύει...

KONTRES

Εγινε ρόμπα

Ρόμπα ξεκούμπωτη έγινε η προεδράρα της Βουλής, καθώς πρώτα συμπεριφέρθηκε σα συνδικαλιστής της συμφοράς και μετά προσπάθησε να υπερασπιστεί... το κύρος της Βουλής με επιχειρήματα νη-πιαγωγείου. Αναφερόμαστε στην υπόθεση με τα απόρρητα έγγραφα που δεν έλεγαν και τίποτα το απόρρητο (όλος ο κόσμος το ήξερε πια). Όταν τα πρωτοκατέθεσε ο Λοβέρδος, τα σφράγισε και τα παρέδωσε στην κυβέρνηση, χωρίς να επιτρέπει στους βουλευτές να τα δουν. Όταν τα ξανακατέθεσε η Γεννηματά, έκανε το ίδιο, εμφανώς εκνευρισμένος.

Στο μεταξύ, όμως, ο ίδιος ο Τσίπρας διάβαζε από το βήμα της Βουλής απόρρητα έγγραφα, τα οποία έλεγαν κάτι που ήταν καινούργιο (για τον πρέσβη στη Σαουδική Αραβία που είχε ως «πηγή» κάποιον Σφακιανόκη). Και τι έκανε ο Βούτσης; Δεν του έκανε παρατήρηση για το σπάσιμο του απόρρητου σε συνεδρίαση που μεταδιδόταν απευθείας τηλεοπτικά, αλλά έβγαλε από την κωλότσεπη το «επιχείρημα» ότι ο Τσίπρας δεν τα κατέθεσε στα πρακτικά, αλλά μόνο περιέγραψε τι αναφέρουν αυτά τα έγγραφα, καλώντας τους πολιτικούς αρχηγούς να τα δουν αν θέλουν!

Όταν ΔΗΣΥ και Ποτάμι έδωσαν στη δημοσιότητα τα έγγραφα που ο Βούτσης είχε σφραγίσει, αρνούμενος να επιδειχτούν έστω στους βουλευτές, αντί να το βουλώσει ξανανέβηκε στο προεδρείο της Βουλής για να πει ότι... «διαφυλάξαμε τη Βουλή, έστω και μέσα από την αντιπαράθεσή μας, από το να γίνει όχημα δημιουργίας εντυπώσεων και εμβρυολογικών παράνομης διαχείρισης απορρήτων κρατικών εγγράφων». Ο πρωθυπουργός ή ο υπουργός -είπε ο Βούτσης- μπορεί να επικαλούνται και να περιγράφουν το περιεχόμενο απόρρητων εγγράφων, μπορούν να καλούν βουλευτές στο γραφείο τους και να τους επιδεικνύουν, τα κόμματα μπορούν να παίρνουν την πολιτική ευθύνη και να δημοσιοποιούν τέτοια έγγραφα, η Βου-

λή όμως πρέπει να μένει μακριά απ' αυτή τη διαδικασία και απόρρητα έγγραφα να μην κατατίθενται στα πρακτικά της!

Μπόχα

Πριν αρχίσει η συνεδρίαση της Βουλής για το «σαουδαραβικό σκάνδαλο», ο Καμμένος έκανε (από το αγαπημένο του Twitter) μια αποκάλυψη: «ΑΔΙΣΤΑΚΤΟ! Σε συνεργασία με καταζητούμενο πράκτορα της MIT οι «αποκαλύψεις» για την Σαουδική Αραβία». Αναφορά του ήταν μια από τις αγαπημένες του ιστοσελίδες που ειδικεύονται σε... πρακτορική και συνωμοσιολογίες, ο δε «καταζητούμενος πράκτορας της MIT» είναι κάποιος Μανώλης Χατζησάββας, που αν ψάξετε λίγο στο διαδίκτυο είναι παλιός γνώριμος του Καμμένου, καθώς ξεκατινιάζεται μαζί του διαδίκτυακκά για διάφορα θέματα (π.χ. το γιοι της οικογένειας Καμμένου και οι... περιπέτειές του), ενώ κατηγορεί τον Καμμένο πως τον πούλησε, γιατί αυτός (ο Χατζησάββας) ήταν πρώην πράκτορας της ΕΥΠ, συνεργαζόταν μαζί του (με τον Καμμένο), του έδινε στοιχεία κτλ. κτλ. Στο θέμα παρενέβη και η εκπαιδευτική Ραχήλ (πρώην βουλευτής ΑΝΕΛ, πρώην βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, διωγμένη από την πρώην κολλητή της Ζωή) με το δικό της απαράμιλλο ύφος («Αι σιχιτ ρε που έχεις και θράσος» κτλ.) για να πει ότι ο Χατζησάββας τροφοδοτούσε με στοιχεία τον Καμμένο και να δημοσιεύσει e-mail που -όπως ισχυρίζεται- αντάλλασσαν ο Καμμένος με τον Χατζησάββα. Ο Μπουμπούκος μωρίστηκε «ψητό» και ζήτησε από τη Ραχήλ διευκρινίσεις, η οποία τις έδωσε με μεγάλη ευχαρίστηση. Ο ίδιος κατέθεσε και τα tweet της Ραχήλ στη Βουλή, προκαλώντας τον Καμμένο, ο οποίος δεν απάντησε.

Απ' όλα αυτά αναδύεται μια μόχα βόθρου μυστικών υπηρεσιών, ακροδεξιών συνωμοσιολόγων, λαμόγιων, εκβιαστών κτλ. Αυτός ήταν πάντο-

τε ο «κόσμος» του Καμμένου, από εκεί αντλούσε τα «στοιχεία» με τα οποία έκανε πολιτική, ουδεμία έκπληξη για όποιον

Συμβουλάτορας!

Σύμφωνα με διαρροή από κυβερνητικούς κύκλους, ο Τσίπρας τηλεφώνησε στον Σουλτς και τον ενθάρρυνε να μπει σε νέα κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» με τη Μέρκελ. Δεν ξέρουμε αν όντως έγινε το τηλεφώνημα και τι του απάντησε ο Σουλτς. Μας φαίνεται κομματάκι δύσκολο, με τα ζόρια που τραβάει ακόμα και μέσα στο ίδιο του το κόμμα, να κάθισε ήρεμος να δεχτεί συμβουλές από έναν υπάλληλο του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Από την άλλη, το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου έχει κάθε λόγο να θέλει να παρουσιάσει τον Τσίπρα σαν πολιτικό παράγοντα ευρωπαϊκού βελγνεκού, που δίνει συμβουλές ακόμα και σε ιμπεριαλιστές πολιτικούς επιπέδου Σουλτς (του είπε, λέει, ότι η πραγματικά αριστερή και προοδευτική στάση δεν είναι να διατηρείς την καθαρότητα των θέσεών σου, αλλά να δίνεις μάχες για εφικτές αλλαγές προς όφελος των πολλών!).

ΥΓ1. Σύμφωνα με την ανταποκρίτρια της ιταλικής «Ρεπούμπλικα» στο Βερολίνο, ο Σουλτς έδειξε στη γραμματέα της νεολαίας του SPD το κινητό του με το μήνυμα του Τσίπρα (μήνυμα, λέει, όχι τηλεφώνημα) και της είπε: «Δεν συμμερίζετε την άποψή σας». Και η γραμματέας έσκυψε το κεφάλι ντροπισμένη!

ΥΓ2. Με τη λογική Τσίπρα, αν στις επόμενες εκλογές βγει πρώτη η ΝΔ, η Φώφη θα πρέπει να μπει σε κυβέρνηση Κούλη! Ή αυτά ισχύουν μόνο για τη Γερμανία, ενώ εδώ σ' εμάς η σοσιαλδημοκρατία δικαιούται να συμμαχεί μόνο με τον ΣΥΡΙΖΑ; Αν προεκτείνουμε την ίδια λογική, ο Τσίπρας θα πρέπει να μπει σε κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» με τον Κούλη.

έχει παρακολουθήσει -έστω και από μακριά- την πολιτική του καριέρα στα δεξιά της Δεξιάς. Ολ' αυτά τα χρεώνεται πια και ο ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά ο Τσίπρας, μετά την ολόθερμη, εφ' όλης της ύλης και ανεπιφύλακτη υπεράσπιση του Καμμένου που έκανε ο Τσίπρας την περασμένη Δευτέρα στη Βουλή.

Κυνισμός

Πέρα από τα κοντραρίσματα με τη ΝΔ και τα φληναφήματα περί μάγου του ΟΖ (έχουμε ξαναγράψει πως ο τύπος νομίζει ότι έχει χιούμορ), αυτό που είπε ο Τσακαλώτος για τον προϋπολογισμό είναι εξαιρετικά απλό. Σε ελεύθερη απόδοση: «ο προϋπολογισμός είναι άδικος κι αν ήμασταν στην αντιπολίτευση θα τον καταψήφιζαμε. Προτιμούμε, όμως, να τον εφαρμόσουμε εμείς και όχι η ΝΔ, ο Τσίπρας και όχι ο Μητσοτάκης, εγώ και όχι ο Σταϊκούρας».

Μπορεί για τον λαό να κάνει το ίδιο, όμως μια εξουσιαστική κλίκα δεν ενδιαφέρεται για τον λαό, αλλά για την πάρτη της. Τα δέχθεν ευφυσολογήματα του Τσακαλώτου δεν είναι παρά χυδαίος εξουσιαστικός κυνισμός.

Ορθάνοιχτο παράθυρο

Ρωτήθηκε ο Δραγασάκης (συνέντευξη στη Real News) αν **τυχόν** έξοδος από τα Μνημόνια θα είναι «καθαρή» ή «μήπως απαιτηθεί προληπτική πιστωτική γραμμή, πιθανόν και ένα light πρόγραμμα;». Απάντησε: **«Εργαζόμαστε μεθοδικά για τον τερματισμό των μνημονίων χωρίς νέα προαπαιτούμενα, χωρίς ειδική επιτροπεία ή προληπτική πιστωτική γραμμή».**

Άλλο «εργαζόμαστε για να υπάρξει κάτι» και άλλο «σίγουρα θα υπάρξει». Το «εργαζόμαστε» αφήνει ορθάνοιχτο το παράθυρο και ο πονηρός Δραγασάκης δε χρησιμοποίησε τυχαία μια έκφραση που δεν εκφράζει καμιά βεβαιότητα. Παραπέρα, ενώ για την «προληπτική πιστωτική γραμμή» λέει ότι έχουν συμφωνήσει με τους δανειστές «να βγούμε στις αγορές έχοντας δημιουργήσει επαρκή κεφαλαιακά αποθέματα αντί της προληπτικής πιστωτικής γραμμής», για την πιθανότητα «light προγράμματος» δεν είπε λέξη.

Οράσος

«Εκείνο που αισθάνθηκα είναι η συστηματική στοχοποίηση από ΜΜΕ και μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με παραπληροφόρηση και κατασκευασμένες ειδήσεις. Όλα τα άλλα είναι ευφάνταστα σενάρια που βολεύουν πολλούς εκτός των τειχών του πολιτικού φορέα όπου δραστηριοποιούμαι εδώ και χρόνια». Με το γνωστό της θράσος η Δούρου προσπαθεί να μας πείσει ότι δεν έχει καμιά ευθύνη για όσα συνέβησαν στη Μάνδρα. Οτι απλά κάποιοι πολιτικοί της αντίπαλοι βρήκαν την ευκαιρία να τη στοχοποιήσουν με «κατασκευασμένες ειδήσεις»!

«Μεσαία τάξη»

Τι σας λέγαμε; Όταν οι συριζαίοι μιλούν για «μεσαία τάξη» εννοούν αποκλειστικά την εργατική τάξη. Ευτυχώς που υπάρχει η υπουργός Γεμιστών και Υγιεινής Διατροφής, Θεανώ Φωτίου, και μας το εξήγησε: «Όταν λέμε μεσαία τάξη εννοούμε ότι το ανώτατο ατομικό εισόδημα είναι αυτό που αποτυπώνει η ΕΛΣΤΑΤ». Ποιο είναι αυτό; Όπως εξήγησε η κυρία Θεανώ, το 2009 στη «μεσαία τάξη» ανήκαν αυτοί που είχαν εισόδημα μεταξύ 11.500 και 16.000 ευρώ το χρόνο, ενώ το 2015 -λόγω κρίσης- το όριο έπεσε στα 7.500 ευρώ. Αφού, λοιπόν, ο μισθωτός ή συνταξιούχος των 500-600 ευρώ το μήνα ανήκει στη «μεσαία τάξη», λογικά τον «ζόρισαν» φορολογικά, όπως λέει ο Τσακαλώτος. Κι ακόμα πιο λογικά έχουν προ-νομοθετήσει να πέσει ακόμα παρακάτω το αφορολόγητο από 1.1.2020 (μπορεί και 2019), γιατί είναι απará-δεκτο να παίρνει κανείς το δυσθεώρητο ποσό των 500 ευρώ το μήνα και να μην πληρώνει άμεσο φόρο!

Βρόμικα λεφτά

Άλλος ένας διάσημος καλλιτέχνης, ο Νικ Κέιβ, αγνόησε τις εκκλήσεις ομοτέχνων του και πήγε στο Ισραήλ για να δώσει δύο συναυλίες. Είχε και τη δικαιολογία έτοιμη. Το πού θα δώσει συναυλία ένας καλλιτέχνης είναι προσωπικό του ζήτημα και δε συνδέεται με «δηλώσεις πολιτικών φρονημάτων» σαν αυτές που ζητούν «ο Ρότζερ Γουότερς και η παρέα του» που «προχωρούν σε δημόσια διαπόμπευση όποιου αποφασίζει να εμφανιστεί στο Ισραήλ». Ο Γουότερς απάντησε ήρεμα: «Πιστεύεις πως αυτό σχετίζεται με απαγόρευση της μουσικής; Με όλο τον σεβασμό, Νικ, το θέμα δεν έχει καμιά σχέση με τη μουσική σου. Το ίδιο ισχύει για τη δική μου μουσική, του Μπράιαν Ιβο ή του Μπετόβεν. Δεν είναι η μουσική το θέμα, αλλά τα ανθρώπινα δικαιώματα».

Ιερές μπίζνες

Είναι να μην το 'χεις μέσα σου το μικρόβιο του... επιχειρείν. Όπως διαβάσαμε, η μονή Βατοπεδίου, πάντοτε υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του γέροντα Εφραίμ, έχει πάρει τις απαραίτητες κρατικές άδειες και είναι έτοιμη να ξεκινήσει επιχείρηση ιχθυοκαλλιέργειών και οστρακοκαλλιέργειών στον όρμο του μοναστηριού. Εννοείται πως όλα γίνονται για να στηριχτεί το... πνευματικό έργο του μοναστηριού.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ο ταξίαρχος Παπαδάκης έδωσε στους σαουδάραβες αξιωματικούς τα στοιχεία πιστοποιημένου μεταφορέα (αυτός θα μετέφερε τα βλήματα από τις αποθήκες μέχρι το λιμάνι). Για τον ίδιο λόγο ο Παπαδόπουλος τηλεφωνούσε στον ταξίαρχο και τον απειλούσε. Τι τον ένοιαζε, άραγε, τον Παπαδόπουλο πώς θα γίνονταν η μεταφορά; Αυτός δεν έχει μεταφορική εταιρία. Προφανώς, κατάλαβε ότι οι σαουδάραβες αξιωματικοί θέλουν να κάνουν τη «δουλειά» χωρίς αυτόν. Και καλά, ο Παπαδόπουλος είχε κάθε λόγο να γίνεται «τούρμπο» ενάντια στον ταξίαρχο, ο Καμμένος όμως γιατί; Αυτός να πουλήσει (υποτίθεται πως) ήθελε. 'Η μήπως ήθελε να πουλήσει μόνο μέσω Παπαδόπουλου;

◆ Επειδή το σενάριο δεν έβγαине με τίποτα, επειδή το ερώτημα «Γιατί χάλασε η “δουλειά”;» δεν έπαιρνε καμιά λογική απάντηση, ο Καμμένος έφτιαξε ένα... καμένο φινάλε: «Αντιλαμβάνεστε, όμως, ότι στη Σαουδική Αραβία αυτήν την εποχή υπάρχουν προβλήματα εσωτερικά. Κάποιους τέτοιους εμίρηδες ο υπουργός Αμυνας και Διάδοχος τούς έχει κρεμάσει ανάποδα και κάποιους τους έχει σε ένα ξενοδοχείο, γιατί ήταν αυτοί οι οποίοι άρπαζαν τα λεφτά της Σαουδικής Αραβίας. Μην βιάζεστε, λοιπόν, μην δείτε κανέναν από αυτούς να είναι ο φίλος του κ. Σφακιανάκη». Όμως, εκ του αποτελέσματος, πιο πιθανό φαίνεται να είναι οι φίλοι του Παπαδόπουλου αυτοί που κρέμονται ανάποδα στο «Σέρατον» του Ριάντ. Αλλιώς, η «δουλειά» θα είχε γίνει και δε θα πέταγε συνεχώς τη μπάλα στην εξέδρα ο σαουδάραβας πρέσβης στην Αθήνα, στον οποίο -κατά δήλωσή του- απευθύνεται συνεχώς ο Καμμένος.

Ο Σφακιανάκης, με βάση το βιογραφικό του που δημοσιεύτηκε, φαίνεται ότι είναι ένας τραπεζικός μεγαλοπαράγοντας, χρόνια δικτυωμένος στη Σαουδική Αραβία και πολύ κοντά στο παλάτι (μέχρι και σύμβουλος στο υπουργείο Οικονομικών έχει διατελέσει. Και βέβαια, ο Τσίπρας ήξερε πολύ καλά ποιος είναι ο Σφακιανάκης. Παρέσχησε, όμως, τον ανήξερο και είπε πως το μόνο που βρήκε ήταν πως διετελέσε σύμβουλος αποκρατικοποιήσεων του Παπακωνσταντίνου (για να τον διαψεύσει αμέσως ο τελευταίος).

Βρόμικες μπίζνες

Η αναφορά σε «καλό» και «κακό» μεσάζοντα (Παπαδόπουλος και Σφακιανάκης), όλο αυτό το βρόμικο παρασκήνιο, στο οποίο εμπλέκονται υπουργοί, ο πρωθυπουργός, διπλωμάτες, αξιωματικοί και λοιποί «παρatreχάμενοι» είναι ασορτί με τον σκοτεινό κόσμο που διαχειρίζεται το βρόμικο εμπόριο του θανάτου.

Τσίπρας και Καμμένος δεν απάντησαν στο ερώτημα αν ο Παπαδόπουλος είχε εμφανιστεί και ως εκπρόσωπος του Βασιλείου της Ιορδανίας και του Κατάρ, ζητώντας σε όλες τις περιπτώσεις να αγοράσει 300.000 βλήματα πυροβολικού των 105 χλσ (αλήθεια, πώς έμαθε ποια ακριβώς ήταν η ποσότητα που διετίθετο για πώληση από την ελληνική κυβέρνηση;). Προκλήθηκαν κατ' επανάληψη από την αντιπολίτευση, αλλά απέφυγαν να απαντήσουν, μολονότι ο Τσίπρας πήρε δυο φορές το λόγο, ενώ ο Καμμένος, εκτός από τις δυο ομιλίες του, ήταν συνεχώς στην αίθουσα και παρενέβαινε στη διαδικασία. Γιατί άραγε;

Αν αυτός ο τύπος εμφανίζεται με τό-

σες ιδιότητες «εκπροσώπου» κρατών, δεν είναι φανερό ότι πρόκειται για έναν κλασικό έμπορο όπλων, που πουλάει «παντού» (το «παντού» δεν περιλαμβάνει μόνο κράτη);

Πού θα πουληθούν βόμβες που κοντεύουν να λήξουν; Σε κάποιους που θέλουν να τις χρησιμοποιήσουν άμεσα. Αυτή τη δουλειά κάνουν οι Παπαδόπουλοι. Και οι Τσιπροκαμμένοι κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν ποια ακριβώς δουλειά κάνουν.

Η αντιπολίτευση παρουσίασε το εξής σενάριο, που δεν μπορεί να αποδειχτεί, όμως δεν στερείται λογικής βάσης: οι Σαουδάραβες ήθελαν 100.000 βλήματα. Ο Παπαδόπουλος έκανε παραγγελία 300.000 βλήματα. Επομένως, θα πούλαγε τα 100.000 στους Σαουδάραβες και τα υπόλοιπα θα τα πουλούσε στη μαύρη αγορά, βγάζοντας τα τριπλάσια, από τα οποία θα πλήρωνε και τις μίζες. Γι' αυτό -θα συμπληρώναμε εμείς- έγινε «τούρμπο» όταν ο ταξίαρχος Παπαδάκης έδωσε στους σαουδάραβες αξιωματικούς τα στοιχεία επικινδυνών πιστοποιημένου μεταφορέα. Γιατί αν οι Σαουδάραβες φόρτωναν μόνοι τους τα βλήματα, αυτός δε θα μπορούσε να κάνει «παιχνίδι».

Απέναντι σ' αυτό το σενάριο ο Καμμένος απάντησε μ' ένα ακόμα... καμένο επιχείρημα: «Αυτά τα οποία λέτε, ότι θα παίρναμε συμφωνία των τριακοσίων χιλιάδων, θα πληρωνόμασταν τα εκατό και τα άλλα θα πήγαιναν στην έρημο δεν γίνονται σε δημοκρατίες. Δεν υπάρχουν τέτοιες διαδικασίες. Ξέρετε πότε γίνονταν; Γίνονταν σε άλλες εποχές που έφευγαν πυρομαχικά από βιομηχανίες και γύριζαν ναρκωτικά»!

Μας είπε, δηλαδή, ότι σε καθεστώτα σαν το σαουδαραβικό (και τα υπόλοιπα του Κόλπου) δε γίνεται λαθρεμπόριο όπλων με τη βοήθεια εμίρηδων και γενικά κρατικών αξιωματούχων! Μα αυτά τα καθεστώτα είναι η βάση του κάθε είδους λαθρεμπορίου: από όπλα και ναρκωτικά μέχρι «λευκή σάρκα». Κάθε λαθρέμπορος όπλων έχει συμφέρον να νομιμοποιήσει το εμπόρευσμά του ως κρατική παραγγελία (για να μην κινδυνεύσει κατά τη θαλάσσια μεταφορά του) και μετά να το μοσχοπουλήσει με την ησυχία του σε κάθε υποψήφιο πελάτη (αλήθεια, το συνιντικό ISIS από πού προμηθεύεται όπλα, πληρώνοντας αδρά με πετρέλαιο;). Αυτό που ξέρει όλη η υφήλιος, ο Καμμένος το απέκλεισε λόγω... δημοκρατίας. Ειδικά στους εμίρηδες του Κόλπου η δημοκρατία τρέχει από τον ποδόγυρο της κελμπίας τους.

Ας δούμε και μια ακόμα λεπτομέρεια που έχει τη σημασία της. «Εγινε μια προσφορά **σε πενταπλάσια από την τιμή αγοράς** αξιωμένων πυρομαχικών, τα οποία θα πληρώναμε σε λίγα χρόνια για να τα καταστρέψουμε, και την αποδεχθήκαμε», είπε ο Καμμένος στη Βουλή. Δηλαδή, τους έπιασε κορόιδα τους Σαουδάραβες ο Καμμένος και θα τους πούλαγε «ληγμένα» πυρομαχικά σε τιμή πενταπλάσια από την τιμή αγοράς! Η δυναστεία των Σαούδ δεν μπορούσε να βρει πυρομαχικά, έπεσε στην ανάγκη του Καμμένου κι αυτός τους έπιασε τον κόλο! Πόσο ηλίθιος πρέπει να είναι κάποιος για να χάψει τέτοια ανοησία; Αντίθετα, το μυαλό κάθε νοήμονα ανθρώπου πάει σε άλλες διαδικασίες. Σε διαδικασίες λαθρεμπορίου που επιτρέπουν στον «αγοραστή» να δώσει υψηλή

τιμή, γιατί θα βγάλει πολλαπλάσια και η μπίζνα του θα είναι απολύτως νόμιμη (ας αναλογιστούμε τι γίνεται με τις τράπεζες που «ξεπλένουν» τα λεφτά των ναρκοβαρόνων). Εμείς, όμως, πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Παπαδόπουλος είναι ένας τίμιος έμπορος -και προπαντός πατριώτης- που φρόντισε να πιάσει κορόιδα τους Σαούδ και να τους πουλήσει σε πενταπλάσια τιμή πυρομαχικά (σχεδόν ληγμένα), για να βάλει λεφτά στα ταμεία του το χειμαζόμενο ελληνικό κράτος!

Αμοραλισμός

Ο γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, Ζαχαριάδης, ανήκει στην κατηγορία των εντελώς κυνικών συριζαίων (γι' αυτό και τον προτιμούν τα ραδιοκάνανα). Αυτή τη φορά ξεπέρασε και τον Καμμένο: «Αναφορικά με τη διένεξη της Σαουδικής Αραβίας με την Υεμένη δεν πιστεύω ότι το ζήτημα αυτό λύνεται με το αν θα πουλήσουμε εμείς όπλα στη Σαουδική Αραβία. Ετσι κι αλλιώς η κατάσταση αυτή υπάρχει πολύ πριν εμείς υπογράψουμε!» Σε ελεύθερη απόδοση: αν δεν πουλήσουμε εμείς όπλα, θα πουλήσει κάποιος άλλος. Γιατί λοιπόν να μην πουλήσουμε, να κοινομήσουμε; Είχε και συνέχεια... φιλειρηνική η δήλωση: ««Αν λοιπόν κάποιος μου έλεγε ότι αν δεν πουλήσουμε αυτές τις οβίδες και αυτά τα βλήματα θα υπάρξει ειρήνη στην περιοχή, θα το σκεφτόμουν κι εγώ διαφορετικά»!

Ο Βίτσας ζήτησε για τον εαυτό του... πιστοποιητικό απορίας: «Συζητάγαμε για την αποδέσμευση αυτών των βομβών -μάλιστα, είχα πει ότι **εγώ δεν ξέρω και πού πάνε**-, όταν ο κ. Παππάς από τη Χρυσή Αυγή μίλησε πρώτος για Σαουδική Αραβία. Οι περισσότεροι το ξέρατε!» Ούτε πού τον ένοιαζε πού θα πάνε τα βλήματα, business is business που λένε και οι μαφιόζοι!

Ο Καμμένος, όταν το θέμα πρωτοπήγε στην Επιτροπή Εξοπλισμών της Βουλής, υπήρξε εξίσου κυνικός με τον Ζαχαριάδη: «Υπάρχει προσφορά έγγραφη από τη μεριά της Σαουδικής Αραβίας (...) Όσον αφορά στο πού θα τα κάνει χρήση η χώρα αυτή, είμαι σε δύσκολη θέση. Δεν ξέρω να σας πω για ποιον λόγο τα θέλει τα πυρομαχικά». Στην Υεμένη γίνονται συστηματική γενοκτονία από το σαουδαραβικό καθεστώς που είχε εισβάλει, αλλά ο Καμμένος δεν ήξερε τι τα ήθελαν τα πυρομαχικά. Ίσως να φανταζόταν ότι τα ήθελαν για... τιμητικούς κανονιοβολισμούς στους γάμους των εμίρηδων.

Στη συζήτηση της περασμένης Δευτέρας έδειξε την... ευαίσθητη πλευρά του: «Βεβαίως και δεν θα πουλήσουμε σε τρομοκράτες, ούτε θα πάμε να σκοτώσουμε παιδιά». Και στο καπάκι: «Θα πουλήσουμε σε χώρες με τις οποίες βρισκόμαστε στον ίδιο άξονα. Και με τη Σαουδική Αραβία είμαστε στον ίδιο άξονα (...) Η υπόθεση της Υεμένης είναι μια πολύ παλιά υπόθεση. Είναι μια υπόθεση που έχει αρχίσει με επιρροές του Ανατολικού Μπλοκ παλιότερα κ.λπ. Βεβαίως και δεν θέλουμε εμείς να συμμετέχουμε σε αυτά»!

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται να μπορούμε σε περισσότερες λεπτομέρειες. Κάθε απροκατάληπτος άνθρωπος αντιλαμβάνεται ότι έχουμε να κάνουμε με ένα ακόμα επεισώδιο στο βρόμικο εμπόριο του θανάτου, στο οποίο πρωταγωνιστούν έμποροι όπλων, κυβερνητικοί παράγοντες, διπλωμάτες, αξιωματικοί, όλος ο καλός ο κόσμος. Το... ηθικό πλεονέκτημα των Τσιπροκαμμένων ξαναέλαμψε...

Καταδίκασαν και τη Ραφήνα να ζει με την απειλή μιας φονικής πλημμύρας

Με 18 ψήφους υπέρ και 6 κατά το Δημοτικό Συμβούλιο Ραφήνας γνωμοδότησε θετικά υπέρ της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της καταστροφής του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας. Όπως καταγγέλλει η Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, «για να εξασφαλίσει ο Δήμος αυτή την πλειοψηφία, με μόνο ένα 25% απώλειες σε θετικές ψήφους, χρειάστηκε να επιστρατεύσει λυτούς και δεμένους: δύο μελετητές για την παρουσίαση, υποστηρικτική ομάδα των μελετητών από κάτω και εκπρόσωπο από πλευράς υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών. Όλοι αυτοί, με τη βοήθεια της στενής ομάδας του Δημάρχου κ. Ευάγγελου Μπουρνούς, ξετύλιξαν την εκφοβιστική τους κινδυνολογία προκειμένου να πείσουν τους δημοτικούς συμβούλους ακόμη και της ίδιας τους της παράταξης, ότι αν δεν περάσει αυτή η μελέτη, η Ραφήνα θα πνιγεί!»

Στην πραγματικότητα, αυτό που αποφάσισαν και θέλουν να υλοποιήσουν, μια «κλασική» παρέμβαση με κριτήρια εργολαβιών και τσιμεντοποίησης, καταδικάζει τους ανθρώπους της Ραφήνας να ζουν με το φόβο μιας καταστροφικής ή φονικής πλημμύρας όπως αυτή της Μάνδρας. Και ο' αυτές τις περιπτώσεις, τα τάματα και οι λιτανείες δεν μπορούν να εκτονώσουν την οργή της βιασμένης φύσης.

Στη δική της παρέμβαση η Κίνηση για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας κατέδειξε ότι οι αιτίες που προκάλεσαν την καταστροφή στη Μάνδρα ισχύουν και για την περίπτωση του Μεγάλου Ρέματος της Ραφήνας και εκθέτουν την πόλη σε πλημμυρικό κίνδυνο: η εξαφάνιση των δασικών εκτάσεων της Πεντέλης από τις πυρκαγιές, η αυθαίρετα και «νόμιμη» στένωση της κοίτης και τεχνικά έργα παρόμοια με αυτά που προγραμματίζονται σήμερα, που μετέφεραν στη Ραφήνα τα προβλήματα που προέκυψαν από την κάλυψη του Κηφισού, μέσω της εκτροπής του Ποδονίφτη προς το Μεγάλο Ρέμα.

Αυτά που θέλουν να κάνουν στο Μεγάλο Ρέμα συνιστούν διπλό έγκλημα: περιβαλλοντικό και κοινωνικό. Ετοιμάζονται να διαπράξουν ένα περιβαλλοντικό έγκλημα, όχι μόνο εις βάρος του φυσικού περιβάλλοντος αλλά και της ποιότητας ζωής των πολιτών, με ανευανόβωτες επιπτώσεις στο κλίμα, την ατμόσφαιρα, τον υπόγειο υδροφόρα και τη θάλασσα. Και όλα αυτά σε ένα ρέμα επίσημα χαρακτηριζόμενο ως «ιδιαίτερα Περιβαλλοντικού Ενδιαφέροντος» και με εκβολή χαρακτηρισμένη ως «Υγρότοπο Α προτεραιότητας». Παράλληλα, αυξάνουν τον πλημμυρικό κίνδυνο, καθώς αυξάνουν την παροχή, άρα την ταχύτερη μεταφορά νερού και φερτών υλικών από το βουνό προς τη θάλασσα, δεν επαναφέρουν την εκβολή στο φυσικό της δέλτα με αποτέλεσμα να λειτουργεί ως τάπα στην απρόσκοπτη ροή του νερού προς τη θάλασσα, ενώ σε περίπτωση αστοχίας «η Μάνδρα θα χωριά μπροστά σε αυτό που θα συμβεί στην πόλη μας».

Κι όμως, υπάρχουν προτάσεις που θα αντιμετωπίσουν το Ρέμα συνολικά και μάλιστα με χαμηλότερο κόστος (αλλά δε θα κοινομήσουν οι «τσιμεντάδες»): Έργα ορεινής υδρονομίας ώστε να συκρατηθούν τα όμβρια ύδατα ήδη από το βουνό, σταθεροποίηση των πρανών με φυτεύσεις και υδροσπορά από αγρωστώδη, ποώδη και θαμνώδη είδη σε συνδυασμό με γεωπλεγμάτα και εγκατάσταση χλοοτάπητα πρανών με υδροσπορά, διάνοξη και διαμόρφωση φυσικής χωμνίτης διατομής σε όλο το μήκος του ρέματος, εκτεταμένες αναδασώσεις εντός της ευρύτερης λεκάνης με βαθυρίζα προστατευτικά από τη διάβρωση είδη, προτεραιότητα χωματόων φράγματων ανάσχεσης με επακόλουθη δημιουργία λίμνης κατάκλισης στα ανάντη, απαλλοτριώσεις οικοπέδων, κτισμάτων και εγκαταστάσεων που βρίσκονται εντός των οριογραμμών του ρέματος με αποζημίωση των δικαιούχων, υδατοπερατές ασφαλοστρώσεις στους δρόμους πέριξ του ρέματος και σε κάθε οδικό έργο που κατασκευάζεται ή επισκευάζεται στο εξής.

Πασαρέλα στον τόπο του εγκλήματος

Οι συριζαίοι δεν μπορούν να πατήσουν το πόδι τους στη Μάνδρα. Βλέπετε, διοικούν κράτος και περιφέρεια και πέρα από τις γενικές ευθύνες που τους βαρύνουν, βαρύνονται και με τη ράθυμ και γραφειοκρατική λειτουργία του κρατικού μηχανισμού στο ζήτημα των αποζημιώσεων, που πάντοτε εμφανίζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ο Τσίπρας πήγε μια μικρή περατζάδα στην αρχή (αποκαλύφθηκε ότι έκανε μια μικρή παρακάμψη καθώς πήγαινε στην Ελευσίνα για να πάρει το πρωθυπουργικό αεροπλάνο και να πετάξει στη Στοκχόλμη) και μετά εξαφανίστηκε. Η Δούρου έγινε persona non grata για τους κατοίκους, καθώς προσπάθησε να τους κοροϊδίσει με το κακοπαιγμένο θέατρο και με την προσπάθεια μετάθεσης των ευθυνών σε όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό της. Τα ψέματά της ήταν ανταποδίκητα κι αυτό μεγάλωσε την οργή του κόσμου εναντίον της.

Στη ΝΔ κάποια στιγμή πήραν χαμπάρι ότι έχουν μια ανελπίστη ευκαιρία (μάλλον ο Μαρινάκης τους «ξύπνησε») και αποφάσισαν να στείλουν τον Κούλη για δεύτερη φορά, με αμφίεση... εκστρατείας: μπουφάν, το ποκάμινο έξω από το παντελόνι να αγκαλιάζει τον κόλπο και μποτάκι με τρακτερωτή σόλα για να μπορεί να περπατάει στις λάσπες. Πήγε περπάτησε, μοίρασε υποσχέσεις, δεσμεύθηκε ότι αυτός θα τα φτιάξει όλα, έβγαλε φωτογραφίες σε πλημμυρισμένα σπίτια, αγκαλιά με νοικοκυρές, με τοπικούς φορείς κτλ. (37 φωτογραφίες περιλάμβανε το «μπουκέτο» που δίνεμμε η ΝΔ) και αναχώρησε με την πεποίθηση ότι... τάπωσε τον Τσίπρα.

Ομως, δυο μέρες πριν από τον Κούλη, έκανε την περιόδεία του στη Μάνδρα ο Βαγγέλης Μαρινάκης. Νοίκιασε μερι-

κάνενα, ήταν να έρθουμε και να βοηθήσουμε. Συζήτησα με την κυρία δήμαρχο και είδα ότι οι ανάγκες είναι πολύ παραπάνω. Οι εντολές στους ανθρώπους τους δικούς μας είναι να προσπαθήσουν να κάνουν ό,τι καλύτερο γίνεται και όχι μόνο αυτοί που είναι εδώ, αλλά και τα συνεργεία τα οποία θα φέρουμε εδώ να κάνουν δουλειά. Ζητούμενο είναι να λειτουργήσει η πόλη και να μην θανατωθεί τέτοια τραγωδία. **Θα κάνουμε έργα, όχι λόγια. Ο,τι συζητάμε και ό,τι υποσχόμαστε το πράττουμε.** Ο,τι κάνουμε με την καρδιά μας. Ζητούμενο είναι να λειτουργήσει η πόλη και να μην θανατωθεί τέτοια τραγωδία.Θα κάνουμε ό,τι μας ζητήσετε. Το σχολείο, ρούχα, ό,τι μας ζητήσετε. **Εχω δώσει οδηγίες».**

Φυσικά, μολοντί 'δεν είχαν ειδοποιησει κανέναν», τα δημοσιογραφικά συνεργεία ήταν εκεί και κατέγραφαν τα πάντα για να τα αναμεταδώσουν. Όμως μεγαλύτερη σημασία από όσα είπε ο «καβαλιέρε» Βαγγέλης έχουν αυτά που είπε η δήμαρχος: «Δεν θα σας ξεχάσουμε ποτέ. Είσατε ο πρώτος που σταθήκατε στο πλευρό μας. Δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ, εγώ και όλοι οι Μανδραίοι. Γιατί πραγματικά με τα μηχανήματά σας, με τον εξοπλισμό σας, με τους ανθρώπους σας μας δώσατε ανάσα και χαιρόμαι που είστε και εσείς αυτή τη στιγμή εδώ κοντά μας, γιατί είστε ένας άνθρωπος που έχετε στήσει πολλά πράγματα στη ζωή σας γι' αυτό το κράτος και θέλω να σας παρακαλέσω ό,τι μπορείτε να να κάνετε γι' αυτή την πόλη. Έχετε κάνει τόσα πράγματα στη ζωή σας, έχετε δημιουργήσει ένα μεγάλο έργο, **θέλω να μας προσέξετε αυτή τη στιγμή που η πολιτεία είναι ανίσχυρη, όπως βλέπετε!**»

Αηδία; Δε χωρεί δεύτερη κουβέντα. Ας σκεφτούμε, όμως, ποιος στρώνει το δρόμο στους επιδόρους Μπερλουσκονήδες. Είναι η αστική πολιτική, που προσπαθεί να διαχειριστεί την κοινωνική βαρβαρότητα, ανίκανη να προστατέχει τον λαϊκό κόσμο από φυσικές καταστροφές που ισοδυναμούν με προμελετημένα εγκλήματα, τάνικα να τους προσφέρει στοιχειώδη ανακούφιση μετά το έγκλημα.

ΥΓ. Στριμωγμένοι από την πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώθηκε (και όχι επειδή τους πήρε ο πόνος για τον κοσμάκη που υποφέρει), οι συριζαίοι προσπαθούν να ισοφαρίσουν με ανακινώσεις από τα γραφεία τους. Ο Τζανακόπουλος, η Φωτίου, η Δούρου ανακινώνουν συνεχώς αποζημιώσεις, παροχές, έργα, σαν σύγχρονοι Μαυρογαλιούροι.

ΥΓ. Στριμωγμένοι από την πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώθηκε (και όχι επειδή τους πήρε ο πόνος για τον κοσμάκη που υποφέρει), οι συριζαίοι προσπαθούν να ισοφαρίσουν με ανακινώσεις από τα γραφεία τους. Ο Τζανακόπουλος, η Φωτίου, η Δούρου ανακινώνουν συνεχώς αποζημιώσεις, παροχές, έργα, σαν σύγχρονοι Μαυρογαλιούροι.

Βατερλό σίγουρα. Πρόκριμα;

Πραγματικό Βατερλό υπέστη η συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Το 2014 ήταν τρίτη, με 1.488 ψήφους και ποσοστό 13,24%, ενώ το 2017 ήρθε δέκατη, με μόλις 482 ψήφους και ποσοστό 4,36%. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εκλογική κατάρρευση σ' ένα χώρο που η «ανεαντιική Αριστερά» έχει καταφέρει στο παρελθόν να εκλέξει ακόμα και προέδρους (Κουβέλης, Ρουπακιάτης) είναι αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής. Και σίγουρα, το Ασφαλιστικό έπαιξε σημαντικό ρόλο για να πέσει τόσο πολύ «μαύρο». Προφανώς, οι δικηγόροι δεν ανήκουν σ' εκείνους που συναντούνσαν τον (δικηγόρο) υπευργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Αν. Πετρόπουλο, και του φιλούσαν τα χέρια επειδή... τους έσωσε.

Το ερώτημα είναι αν αυτό το Βατερλό σ' ένα χώρο όπως ο δικηγόροι μπορεί να θεωρηθεί ως πρόκριμα και για τις βουλευτικές εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές. Θα ήταν εντελώς αυθαίρετο να κατασκευάσουμε μια ευθεία σχέση ανάμεσα στις εκλογές στον ΔΣΑ και τις βουλευτικές εκλογές. Όμως, δεν μπορούμε και να μη θεωρήσουμε αυτό το Βατερλό ως ένδειξη της γενικής δυσαρέσκειας για τον ΣΥΡΙΖΑ. Κάτι τέτοια βλέπουν οι του «Κινήματος Αλλαγής» και κάνουν... τρελά όνειρα.

Βρόμα και δυσωδία από την Αραβία

Όπως αναμενόταν, η μνημονιακή αντιπολίτευση δίνει συνέχεια στην υποθήκη της πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία, βλέποντας ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να συμμαζέψει την κατάσταση πανικόβλητα, χωρίς να μπορεί να συμμαζέψει και τον Καμμένος που έχει πάρει σθάρνα τα κανάλια και πέφτει από τη μια αντίπαλο στην άλλη (πότε γνώριζε τον Παπαδόπουλο και πότε δεν τον γνώριζε, πότε ο Βοριδής είναι «κονσιλιέρ» του Μαρινάκη και πότε δεν είναι κτλ.).

Ο Τζανακόπουλος φρόντισε την Τετάρτη να απαλλάξει από κάθε ευθύνη τον πρέσβη στο Ριάτν, λέγοντας ότι έκανε σωστά τη δουλειά του. Ο Καμμένος είχε φροντίσει να απαλλάξει από κάθε υποψία λαμογιάς τον ταξιάρχο Παπαδάκη, περιορίζοντας την κριτική μόνο στην παραβίαση των εντολών που είχε να μη συνομιλήσει

Φυσικά, μολοντί 'δεν είχαν ειδοποιησει κανέναν», τα δημοσιογραφικά συνεργεία ήταν εκεί και κατέγραφαν τα πάντα για να τα αναμεταδώσουν. Όμως μεγαλύτερη σημασία από όσα είπε ο «καβαλιέρε» Βαγγέλης έχουν αυτά που είπε η δήμαρχος: «Δεν θα σας ξεχάσουμε ποτέ. Είσατε ο πρώτος που σταθήκατε στο πλευρό μας. Δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ, εγώ και όλοι οι Μανδραίοι. Γιατί πραγματικά με τα μηχανήματά σας, με τον εξοπλισμό σας, με τους ανθρώπους σας μας δώσατε ανάσα και χαιρόμαι που είστε και εσείς αυτή τη στιγμή εδώ κοντά μας, γιατί είστε ένας άνθρωπος που έχετε στήσει πολλά πράγματα στη ζωή σας γι' αυτό το κράτος και θέλω να σας παρακαλέσω ό,τι μπορείτε να να κάνετε γι' αυτή την πόλη. Έχετε κάνει τόσα πράγματα στη ζωή σας, έχετε δημιουργήσει ένα μεγάλο έργο, **θέλω να μας προσέξετε αυτή τη στιγμή που η πολιτεία είναι ανίσχυρη, όπως βλέπετε!**»

Αηδία; Δε χωρεί δεύτερη κουβέντα. Ας σκεφτούμε, όμως, ποιος στρώνει το δρόμο στους επιδόρους Μπερλουσκονήδες. Είναι η αστική πολιτική, που προσπαθεί να διαχειριστεί την κοινωνική βαρβαρότητα, ανίκανη να προστατέχει τον λαϊκό κόσμο από φυσικές καταστροφές που ισοδυναμούν με προμελετημένα εγκλήματα, τάνικα να τους προσφέρει στοιχειώδη ανακούφιση μετά το έγκλημα.

ΥΓ. Στριμωγμένοι από την πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώθηκε (και όχι επειδή τους πήρε ο πόνος για τον κοσμάκη που υποφέρει), οι συριζαίοι προσπαθούν να ισοφαρίσουν με ανακινώσεις από τα γραφεία τους. Ο Τζανακόπουλος, η Φωτίου, η Δούρου ανακινώνουν συνεχώς αποζημιώσεις, παροχές, έργα, σαν σύγχρονοι Μαυρογαλιούροι.

ΥΓ. Στριμωγμένοι από την πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώθηκε (και όχι επειδή τους πήρε ο πόνος για τον κοσμάκη που υποφέρει), οι συριζαίοι προσπαθούν να ισοφαρίσουν με ανακινώσεις από τα γραφεία τους. Ο Τζανακόπουλος, η Φωτίου, η Δούρου ανακινώνουν συνεχώς αποζημιώσεις, παροχές, έργα, σαν σύγχρονοι Μαυρογαλιούροι.

Εντυπωσιακά είναι τα στοιχεία για τις εισαγωγές ναυού και συμπυκνωμένου γάλακτος (αγελαδινού, γίδινο και πρόβειο) για την περίοδο 2014-2016, που με αίτησή μας ζητήσαμε και πήραμε από τον ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ. Με βάση αυτά τα στοιχεία φτιάξαμε τον Πίνακα που δημοσιεύουμε.

Όπως βλέπουμε, οι εισαγόμενες ποσότητες ναυού και συμπυκνωμένου αγελαδινού γάλακτος είναι μειγρές. Αν δε πάρουμε υπόψη μας, ότι το συμπυκνωμένο γάλα αραβιάζεται με νερό σε αναλογία ένα προς τρία έως τέσσερα (ένα μέρος εβαπορέ και τρία έως τέσσερα μέρη νερό), τότε η εισαγόμενη ποσότητα αγελαδινού γάλακτος ανέρχεται στο 50% του αγελαδινού γάλακτος που παράγεται στην Ελλάδα. Επειδή οι ελεγκχοι στις γαλακτοβιομηχανίες είναι πλημμελείς και επειδή ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ βσιίζεται στις δηλώσεις των υπευθύνων αυτών των βιομηχανιών, έχουμε κάθε λόγο να υποστηρίξουμε ότι οι εισαγόμενες ποσότητες αγελαδινού γάλακτος είναι σημαντικά μεγαλύτερες απ' αυτές που δηλώνονται.

Επιμένουμε στην αναζήτηση αυτών των στοιχείων γιατί είχαμε την πληροφορία ότι συμπυκνωμένο (εβαπορέ) γάλα χρησιμοποιείται μαζικά για την παραγωγή όχι μόνο γιαουρτιού, αλλά όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Και όπως κατ' επανάληψη έχουμε γράψει, με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού υπονομεύονταν το ελληνικό γιαούρτι (έκλεινε ο δρόμος για να χαρακτηριστεί

ΠΟΠ) και τα γαλακτοκομικά προϊόντα ΠΟΠ.

Μέχρι τον Αύγουστο του 2016, που εκδόθηκε ΚΥΑ με την οποία επιτράπηκε η χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού, εβαπορέ γάλα χρησιμοποιούνταν παράνομα (από το 2009) και οι αρμόδιοι ελεγκτικοί μηχανισμοί (ΕΛΟ-ΓΑΚ και ΕΦΕΤ) έκαναν τα στραβά μάτια με εντολή της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Με την ΚΥΑ αυτή μπήκε η ταφόπλακα στο ελληνικό γιαούρτι, καθώς αυτό δεν υπάρχει περίπτωση να θεωρηθεί ΠΟΠ αλλά... τρόπος παρασκευής!

Αυτό που γράφουμε τόσον καιρό τώρα, ότι δηλαδή χρησιμοποιούνταν σε μαζική κλίμακα (παράνομα με βάση τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών) εβαπορέ γάλα για την παραγωγή γιαουρτιού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων επιβεβαιώνεται τουλάχιστον για την τριετία 2014-2016. Όπως βλέπετε στον Πίνακα, εισήχθησαν 62,49, 67,16 και 77,7 χιλιάδες τόνοι εβαπορέ γάλακτος, αντίστοιχα. Αν πάμε παραπίσω, θα διαπιστώσουμε σίγουρα ότι και τις χρονιές από το 2009 μέχρι το 2013 εισαγόταν εβαπορέ γάλα.

Αφού ο Κώδικας Τροφίμων και Ποτών απαγόρευε τη χρήση εβαπορέ γάλακτος για την παραγωγή γιαουρτιού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, προς τι οι εισαγωγές τόσο μεγάλων ποσοτήτων; Η απάντηση είναι αυτονόητη: εισήγαγαν αυτές τις ποσότητες και τις χρησιμοποιούσαν «στη ζούλα»

Οι δασολόγοι χτυπούν το καμπανάκι του κινδύνου, αλλά ο Συντονιστής της Α.Δ. έχει άλλες εντολές

Και κίνδυνος πλημμυρών από τον αποχαρκτηρισμό του τελευταίου δάσους στο Ελληνικό

Όπως έχουμε αναφέρει παλαιότερα, η Τεχνική Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων (ΤΕΕΑ) Πειραιά με την 6/2017 απόφασή της, με ψήφους 2 προς 2 και τελεκά διπλή την ψήφο του προέδρου της Χρ. Αντωνέλη, αποχαρκτηρίσε και το τελευταίο δάσος στην προς ξεπουλήτρια περιοχή Ελληνικού-Αγίου Κοσμά, έκτασης 36,92 στρεμμάτων.

Λέμε το τελευταίο δάσος, γιατί προηγούμενος ο Δασάρχης Πειραιά, «με το πιστόλι στον κρόταφο», είχε αναγκαστεί να αποχαρκτηρίσει δάσος 135 στρεμμάτων, με το ότι ο ίδιος δεν έχει βάλει πουνθέα υπογραφή, αλλά... θα υπερασπιστεί τους συνεργάτες του (τι φοβάται, παραπονοίει σε δική του μέλλον). Και πριν προλάβει ν' αποσώσει, αποκαλύφθηκε ότι η εισήγηση στον ΚΥΣΕΑ φέρει την υπογραφή του!

Βλέποντας αυτόν τον πανικό, η ΝΔ επανήλθε την Πέμπτη ισχυριζόμενη ότι «τα έγγραφα που προσκόμισε ο υπουργός Άμυνας Πάνος Καμμένος για να υποστηρίξει το νόμιμο των χειρισμών για την πώληση των βλημάτων στην Σαουδική Αραβία με πληρεξούσιο τον Βασιλή Παπαδόπουλο, είναι μια γνήσια ή πλαστά». Δεν είδαμε να λένε κάτι παρόμοιο, αλλά είμαστε σίγουροι ότι θα υπάρξει συνέχεια.

Η Διεύθυνση Δασών Πειραιά πήρε την πρωτοβουλία να εισηγηθεί με έγγραφό της στον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, Σπ.Κοκκινάκη, να γίνει προσφυγή στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιά κατά της απόφασης 6/2017 της ΤΕΕΑ Πειραιά. Όμως, ο Συντονιστής απέρριψε για μια ακόμα φορά την εισήγηση της Διεύθυνσης Δασών Πειραιά, γιατί ο ίδιος είναι υπέρ του αποχαρκτηρισμού του δάσους

του Ελληνικού. Λέμε για μια ακόμη φορά, γιατί προηγουμένως είχε διατάξει την αναπληρωμένη προϊστάμενη της Διεύθυνσης Δασών Πειραιά να συντάξει το κείμενο της υποβολής αντιρρήσεων στην ΤΕΕΑ Πειραιά κατά της Πρόξης Χαρακτηρισμού του Δασάρχη. Δηλαδή, να συνταχθεί με το ΤΑΙΠΕΔ και την ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΕ στην προσπάθειά τους να αποχαρκτηριστούν και τα περίπου 37 στρέμματα δάσους που είχε καταφέρει να δασώσει ο Δασάρχης.

Θυμίζουμε ότι η Διεύθυνση Δασών Πειραιά είχε εισηγήσει να μην υποβληθούν αντιρρήσεις κατά της Πρόξης Χαρακτηρισμού του Δασάρχη, συμφωνώντας ότι η έκταση των περίπου 37 στρεμμάτων είναι δάσος.

Πλήγμα και στο ρέμα της Ευρύαλης

Η Διεύθυνση Δασών Πειραιά στη νέα εισήγησή της (στις 13 Νοέμβρη του 2017), επιχειρηματολογώντας για την ανάγκη να κατατεθεί προσφυγή στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιά, εγείρει ένα καινούργιο, πολύ σημαντικό ζήτημα, που ενισχύει την αναγκαιότητα της υποβολής προσφυγής. Αποκαλύπτει ότι την εν λόγω έκταση διασχίζει το ρέμα της Ευρύαλης, που η κοίτη του έχει αλλοιωθεί διαχρονικά, με αποτέλεσμα να

Εισαγωγές Γάλακτος (σε χιλιάδες τόνους)			
ΕΙΔΟΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ	2014	2015	2016
Νωπό αγελαδινό	36.26	49.07	35.93
Νωπό γίδινο	0	0.19	3.37
Νωπό πρόβειο	8.44	2.57	9.33
Συμπυκνωμένο αγελαδινό	62.49	67.16	77.70

στην παραγωγή γιαουρτιού και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, με τη σωτηρή συγκατάθεση όλων των κυβερνήσεων.

Ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Β. Αποστόλου, ισχυρίστηκε ψευδώς, ότι με βάση τον νόμο 4492/2017 θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης του γάλακτος, τόσο στην παραγωγή γάλακτος όσο και όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων που παράγονται μ' αυτό και ότι έτσι θα προστατευτούν οι Έλληνες κτηνοτρόφοι και η ελληνική κτηνοτροφία. Το πρώτο που πρέπει να πούμε είναι πως είναι μεγάλο ψέμα ότι θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης του γάλακτος (π.χ. ΕΛΛΑΔΑ). Θα αναγράφεται μόνο στην περίπτωση που αρμεινέται, υφίσταται επεξεργασία και συσκευάζεται στην Ελλάδα. Με βάση το άρθρο 5 παράγραφος 2 του νόμου 4492/2017, δε θα αναγράφεται χωριστά η χώρα αρμειγματος του γάλακτος.

Από την άλλη, ο νόμος 4492 δεν ισχύει για τα εισαγόμενα γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα και έτσι δε θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης. Αυτά ήταν απαιτήσεις του γαλλικού κεφαλαίου, για τα συμφέροντα του οποίου η γαλλική κυβερ-

νηση εισήγαγε διατάξεις που από τη μια προστατεύουν τη γαλλική αγορά από τη διείσδυση γαλακτοκομικών προϊόντων και από την άλλη στηρίζουν τις γαλλικές εξαγωγές, καθώς δε θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης των εξαγόμενων γαλλικών γαλακτοκομικών προϊόντων και του γάλακτος.

♦ Στη χώρα μας, το 2014, το 2015 και το 2016 παρήχθησαν 617,00, 602,63 και 600,48 χιλιάδες τόνοι ναυού αγελαδινού γάλακτος, αντίστοιχα. Οι ποσότητες αυτές δε φτάνουν για να καλυφθούν τις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς σε ναπό παστεριωμένο αγελαδινό γάλα. Ετσι γίνονται εισαγωγές ναυού και εβαπορέ γάλακτος. Την τριετία αυτή, λοιπόν, εισήχθησαν 36,26, 49,07, 35,93 χιλιάδες τόνοι ναυού γάλακτος, αντίστοιχα, και 62,49, 67,16 και 77,70 χιλιάδες τόνοι εβαπορέ γάλακτος, αντίστοιχα. Παίρνοντας υπόψη την ραίωση σε αναλογία ένα προς τέσσερα, οι 77,7 χιλιάδες τόνοι εβαπορέ γάλακτος γίνονται μέχρι και 311 τόνοι γάλακτος. Δηλαδή, το εισαγόμενο εβαπορέ γάλα το 2016 ήταν παραπάνω από τη μισή ποσότητα του ναυού γάλακτος ελληνικής παραγωγής.

Όπως είπαμε, με την ΚΥΑ του Αυγούστου του 2016 τροποποιήθηκε ο ΚΤΠ και επιτράπηκε η χρήση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού. Από τη στιγμή που το εβαπορέ γάλα εισάγεται και

επομένως η χώρα αρμειγματος δεν είναι η Ελλάδα, αλλά κάποια χώρα της ΕΕ, στο παραγόμενο γιαούρτι δεν πρέπει να αναγράφεται ως χώρα προέλευσης η Ελλάδα, αλλά η ΕΕ! Αυτό όμως δεν είναι προς το συμφέρον των μεγάλων ελληνικών γαλακτοβιομηχανιών. Ετσι, θα αναγράφεται ως χώρα προέλευσης η Ελλάδα, δηλαδή **το γιαούρτι θα βαφτιστεί ελληνικό.**

Το ίδιο θα συμβεί και με το εισαγόμενο ναπό αγελαδινό γάλα. Στην περίπτωση που πουληθεί ως παστεριωμένο αγελαδινό γάλα, θα βαφτιστεί ελληνικό, ενώ στην περίπτωση που χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, αυτό θα βαφτιστούν ελληνικά.

Μην αναρωτιέστε πώς θα γίνει αυτό, όταν ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ παίρνει στοιχεία από τις γαλακτοβιομηχανίες για τις εισαγωγές που κάνουν. Όπως μέχρι τώρα ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ και ο ΕΦΕΤ δεν κάνουν ουσιαστικούς ελέγχους για τις ποσότητες που παίρνουν οι γαλακτοβιομηχανοί από τους Έλληνες κτηνοτρόφους, για τις ποσότητες που εισάγουν και για τις πραγματικές ποσότητες που παράγουν, θα συνεχιστεί το ίδιο. Δε θα κάνουν ουσιαστικούς ελέγχους αλλά θα δέχονται τα στοιχεία που τους δίνουν οι γαλακτοβιομηχανοί.

♦ Την ίδια τριετία παρήχθησαν αντίστοιχα 129,6, 129,89 και 142,79 χιλιάδες τόνοι ναυού γίδινο γάλα και εισήχθησαν 0, 0,19 και 3,37 χιλιάδες τόνοι, αντίστοιχα, ποσότητες πολύ μικρές σε σχέση με την ελληνική παραγωγή, που προορίζονται για την παραγωγή φέτας. Ισχύουν και για το γίδινο όσα αναφέραμε για το πρόβειο γάλα.

Θα επαναλάβουμε, λοιπόν, ότι τις αιθρές εισαγωγές γάλακτος όλων των ειδών πλήττονται τόσο η γαλακτοπαραγωγή όσο και η κτηνοτροφία.

Γεράσιμος Λιόντος

χή του Ελληνικού, λόγω του κινδύνου καταστροφικών πλημμυρικών φαινομένων, που θα θέσουν σε κίνδυνο και ανθρώπινες ζωές.

Αναρωτιόμαστε (ενοείται ρητορικά): ποιοι πολιτικοί στηρίζουν τον Κοκκινάκη, ώστε αυτός να δρα τόσο απροκάλυπτα και να μην φοβάται ούτε όταν οι αρμόδιοι επιστήμονες-υπηρεσιακοί παράγοντες επισείουν τον κίνδυνο επικίνδυνων πλημμυρικών φαινομένων, σε μια περίοδο μάλιστα που η χώρα είναι συγκλονισμένη από την απώλεια 23 ζώων και τη σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή της Μάνδρας; Δε χρειάζεται να θυμίσουμε ότι η φονική πλημμύρα στη Μάνδρα ήρθε ως αποτέλεσμα των εγκληματικών επεμβάσεων στις κοίτες δύο ρεμάτων και της μεγάλης καταστροφής δασών στο όρος Πατέρας.

Όπως γνωρίζουμε, κάτοικοι που αγωνίζονται για το Μητροπολιτικό Πάρκο Ελληνικού του καμπανάκι του κινδύνου, και για τον αποχαρκτηρισμό του δάσους και για τον πλημμυρικό κίνδυνο, όμως ο Συντονιστής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, Σπ. Κοκκινάκης, εντελώς άχρηστος σ' αυτά τα ζητήματα, έχει άλλα «καθήκοντα». Αρνείται την κατάθεση προσφυγής στο Διοικητικό Εφετείο και έτσι από τη μια συμβάλλει στο ξεχάσιμο του δάσους και από την άλλη βάζει σε περιπέτειες την ευρύτερη περιο-

και 9,33 χιλιάδες τόνοι. Ποσότητες σημαντικά μικρότερες σε σχέση με τις παραχθείσες στην Ελλάδα. Είναι πολύ πιθανό, ειδικά στην περίπτωση του ναυού πρόβειο γάλακτος, τα στοιχεία να έχουν μαγειρευτεί.

Αν όχι το σύνολο του εισαγόμενου ναυού πρόβειο γάλακτος, σίγουρα η μεγαλύτερη ποσότητα εισάγεται για την παραγωγή φέτας ΠΟΠ (μαζί με ελληνικό πρόβειο γάλα). Ας μη διανοηθούν ο Αποστόλου και οι συνεργάτες του να μας διαψεύσουν. Εχουμε στοιχεία ότι εισαγωγείς γάλακτος εισάγουν ναπό πρόβειο γάλα που το πωλούν σε ελληνικές γαλακτοβιομηχανίες και αυτές παράγουν φέτα ΠΟΠ. Μάλιστα, μεγάλη ποσότητα απ' αυτήν εξάγεται στην ΕΕ ως ελληνική φέτα. Κατά τα άλλα, οι γαλακτοβιομηχανοί και οι κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων αγωνίζονται για να παραμείνει η φέτα ως ΠΟΠ.

♦ Την ίδια τριετία παρήχθησαν αντίστοιχα 129,6, 129,89 και 142,79 χιλιάδες τόνοι ναυού γίδινο γάλα και εισήχθησαν 0, 0,19 και 3,37 χιλιάδες τόνοι, αντίστοιχα, ποσότητες πολύ μικρές σε σχέση με την ελληνική παραγωγή, που προορίζονται για την παραγωγή φέτας. Ισχύουν και για το γίδινο όσα αναφέραμε για το πρόβειο γάλα.

Θα επαναλάβουμε, λοιπόν, ότι τις αιθρές εισαγωγές γάλακτος όλων των ειδών πλήττονται τόσο η γαλακτοπαραγωγή όσο και η κτηνοτροφία.

Γεράσιμος Λιόντος

Σχολικά γεύματα με πρακτική «άρπα κόλλα»

Και στο ευαίσθητο ζήτημα των «σχολικών γευμάτων», το υπουργείο Παιδείας και οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ακολουθούν την πρακτική του «άρπα κόλλα», αρκεί να υπηρετείται ο στόχος της κοινωνικής δημαγωγίας. Την τακτική του «τώρα που βρήκαμε παπά, να θάψουμε πέντε-έξι» εν προκειμένω υφίστανται οι εκπαιδευτικοί, που γίνονται άνθρωποι για όλες τις δουλειές. Αυτό, βέβαια, είναι το ελάχιστο που θα μπορούσε να καταλογίσει κανείς στο υπουργείο.

Το σημαντικότερο είναι ότι δημιουργούνται κίνδυνοι για την υγεία των μαθητών, αφού είναι γνωστό ότι οι εταιρίες που αναλαμβάνουν αυτό το έργο λειτουργούν όπως όλες οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, έχουν δηλαδή στόχο το μέγιστο κέρδος, γεγονός που έχει επιπτώσεις και στην ποιότητα και ποσότητα των τροφίμων που διανέμονται.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Η καπιταλιστική κρίση οδήγησε και οδηγεί την εργαζόμενη κοινωνία στην «κινεζοποίηση». Μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού εξαθλιώνονται και φαινόμενα υποσιτισμού έχουν κάνει την εμφάνισή τους στα ελληνικά σχολεία. Η κυβέρνηση (όπως και όλες οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις) αντιμετώπισε το ζήτημα μόνον όταν καταγγέλλθηκαν μαζικά περιστατικά από εκπαιδευτικούς και με τρόπο πάντοτε περιστασιακό, ενώ άφησε να διαχειριστούν το πρόβλημα και ιδιωτικοί φορείς, που επιδίδονται στην «φιλανθρωπία», αποσκοπώντας σε άλλου είδους ίδιον όφελος.

Τελικά, καθιερώθηκαν τα λεγόμενα «σχολικά γεύματα». Το σχετικό πρόγραμμα υλοποιείται όμως με τρόπο που βάζει σε κίνδυνο την υγεία των μαθητών και φορτώνει τους εκπαιδευτικούς με ευθύνες που δεν τους αναλογούν, αφού ο ρόλος τους δεν είναι αυτός (η παραλαβή και ο έλεγχος της ποσότητας και ποιότητας των σχολικών γευμάτων) και δεν έχουν και τις απαραίτητες γνώσεις.

Συγκεκριμένα, με Υπουργική Απόφαση (αριθμ. Φ.14/ΦΜ/181027/Δ1, ΦΕΚ 3870/3 Νοεμβρίου 2017), στα σχολεία που μετέχουν στο πρόγραμμα, ορίζεται τριμελής επιτροπή (ο Διευθυντής και δύο εκπαιδευτικοί) για την καθημερινή παραλαβή των σχολικών γευμάτων, φροντίζοντας για τον ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο τους!

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία αντέδρασε και εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

♦ Στα σχολεία δεν υπάρχουν ούτε ειδικό χώρο σίτισης ούτε ο κατάλληλος εξοπλισμός.

♦ Δεν υπάρχουν τραπεζοκόμοι και (την ώρα που προβλέπεται ως ώρα σίτισης) καθαρίστριες, αφού οι περισσότερες καθαρίστριες είναι εργολάβοι καθαρισμού που εργάζονται μετά τις 16.00 καθημερινά.

♦ Τα σχολεία αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα στη στοιχειώδη λειτουργία τους εξαιτίας της υποχρηματοδότησης των Σχολικών Επιτροπών.

♦ Το πρόγραμμα αφορά το σύνολο των μαθητών-τριών. Επομένως, θα πρέπει στις 13.15 ή ακόμη και 13.20 οι μαθητές-τριες να σιτίζονται στις αίθουσες όπου γίνονται μαθήματα μέχρι και τις 13.15. Είναι φανερό ότι ο χρόνος που μεσολαβεί δεν είναι ικανός ούτε οι αίθουσες και τα θρανία να πληθούν και να απολυμανθούν. Ιδιαίτερα σε μια εποχή έξαρσης των ιώσεων τίθεται σοβαρός κίνδυνος για την υγεία των μα-

θητών-τριών μας...

Η Υπουργική Απόφαση 3870/3-11-2017, δημιουργεί ακόμη σοβαρότερα προβλήματα. Το έργο που ανατίθεται στις Επιτροπές Παραλαβής οι οποίες συστήνονται δεν έχει καμία απολύτως σχέση με το έργο που προσφέρουν οι εκπαιδευτικοί κάτι που έχει ως αποτέλεσμα το να δημιουργούνται εξαιρετικής σημασίας ζητήματα που σχετίζονται με τις συνθήκες υγιεινής και την υγεία των μαθητών.

Προφανώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αγνοεί ακόμα και τα στοιχειώδη:

♦ Οι εκπαιδευτικοί δεν διαθέτουν ούτε τις γνώσεις ούτε την πιστοποίηση που απαιτείται έτσι ώστε να ενεργούν σύμφωνα με το σκοπό σύστασης της Επιτροπής, να προβαίνουν, δηλαδή, σε «ποσοτικό και ποιοτικό έλεγχο των σχολικών γευμάτων» καθώς και με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 6 της Υπουργικής Απόφασης, δηλαδή ότι: «Η Επιτροπή Παραλαβής κάθε σχολικής μονάδας παραλαμβάνει καθημερινά τα σχολικά γεύματα, φροντίζοντας για τον ποσοτικό (αριθμό πακέτων) και ποιοτικό έλεγχο τους... ελέγχει τις συνθήκες μεταφοράς των προς παράδοση τροφίμων, τη συνολική ποσότητα των παραδοθέντων γευμάτων, καθώς και το είδος του γεύματος. Επιπλέον, σε τυχαία και αντιπροσωπευτικά δείγματα σε ποσοστό 1% (στην πλησιέστερη ακέραια μονάδα) των γευμάτων, 1% από τις σαλάτες και 1% από τα ψωμάκια, ελέγχει τη συμμόρφωση ως προς τη σύνθεση των γευμάτων».

♦ Τίποτε από τα παραπάνω δεν υπάγεται στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των εκπαιδευτικών.

♦ Ο χρόνος υλοποίησης όλων των παραπάνω πολύ απλά δεν υπάρχει αφού, σε περίπτωση που το Υπουργείο Παιδείας δεν το γνωρίζει, οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν στις τάξεις και οι διευθυντές είναι επιφορτισμένοι με το τεράστιο όγκο εργασίας που το ίδιο το Υπουργείο τους αναθέτει.

Επιπρόσθετα, με τα όσα ορίζονται στην Υ.Α. για την Επιτροπή Παραλαβής, γίνεται αδύνατο να εφαρμοστεί ως λύση αυτό που ως Δ.Ο.Ε. έχουμε προτείνει, το να παίρνουν οι μαθητές το φαγητό σπίτι τους κατά την αποχώρησή τους από το σχολείο ώστε να γευματίσουν στο σπίτι τους (που με βάση τις συνθήκες είναι η μόνη πρόσφορη λύση παρά το γεγονός ότι σε πολυπληθείς σχολικές μονάδες θα έχει δυσχέρειες)...

Τι έπραξε το υπουργείο Παιδείας μετά από όλα αυτά που επεσήμανε η ΔΟΕ; Απολύτως τίποτε. Μάλιστα, ο Γαβρόγλου, απαντώντας σε σχετική επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του Περισσού στη Βουλή Γιάννη Δελή, είπε: «Εκείνο που ζητάμε από τους εκπαιδευτικούς είναι να έχουν μία εποπτεία, προσπαθώντας να βρουν δειγματοληπτικά κάποια από τα κουτιά που περιέχουν τα γεύματα των μαθητών, μήπως και υπάρχει κάποιο πρόβλημα!» Και ουσιαστικά ζήτησε «άφεση αμαρτιών», αφού κατέφυγε στο γνωστό επιχείρημα των διαχειριστών της κρίσης προς όφελος του κεφαλαίου, που φόρτωσαν τον ελληνικό λαό με Μνημόνια: «Αυτήν τη στιγμή δεν έχουμε τη δυνατότητα δημοσιονομικά να διορίσουμε ένα τέτοιο κόσμο», αναφερόμενος στις «ιδανικές συνθήκες» πραγματοποίησης αυτής της διαδικασίας «με προσωπικό τραπεζοκόμων σε σχολεία, τα οποία θα είχαν τις αντίστοιχες υλικοτεχνικές υποδομές, κλπ.».

Το Πανεπιστήμιο στην υπηρεσία των επιχειρήσεων

Οι καπιταλιστικοί όμιλοι συνηθίζουν να επιδιώκουν τη συνεργασία τους με πανεπιστημιακά ιδρύματα, διότι έτσι εξασφαλίζουν, με χαμηλό κόστος (τα ιδρύματα διαθέτουν την υλικοτεχνική υποδομή, την τεχνογνωσία και το επιστημονικό-ερευνητικό προσωπικό) τη διενέργεια ερευνητικών προγραμμάτων, με στόχο την αύξηση της κερδοφορίας τους.

Με τον τρόπο αυτό έχουν και τη δυνατότητα μετεκπαίδευσης του στελεχικού δυναμικού τους, έχουν λόγο στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι, επηρεάζουν το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της όποιας έρευνας και παράλληλα ενισχύουν το «κοινωνικό τους πρόσωπο», απολαμβάνοντας τα αντίστοιχα οφέλη (φοροαπαλλαγές, διαφήμιση, κοινωνική δημαγωγία).

Από την άλλη, το ευνοϊκό περιβάλλον που έχει δημιουργηθεί στην ανώτατη εκπαίδευση (ανάθεση επιμέρους λειτουργιών του δημόσιου Πανεπιστημίου στην ιδιωτική πρωτοβουλία, αναζήτηση πόρων από άλλες πηγές, πλην της δημόσιας χρηματοδότησης, δημιουργία δομών στο πλαίσιο των ιδρυμάτων επιμόρφωσης-πιστοποίησης-διά βίου μάθησης με διδάκτρα, αξιολόγηση των Πανεπιστημίων με βάση την «ανταποδοτικότητα», τη σύνδεση της έρευνας με τις επιχειρήσεις, κ.λπ.) και που επιτρέπει στα δημόσια Πανεπιστήμια να λειτουργούν και ως επιχειρήσεις ΑΕ, απαλλάσσοντας το αστικό κράτος από το «βάρος» της χρηματοδότησης, είναι ούρειος άνεμος στα πανιά των ιδρυμάτων που έχουν βουτήξει «με τα μπουβία» στη λογική του επιχειρηματικού πανεπιστημίου.

Ο νόμος Διαμαντοπούλου (ν.4009/2011) έδωσε νέα ώθηση στη διείσδυση διάφορων λόμπι (επιχειρηματικών και μη) μέσα στα δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης είναι η επιβεβαίωση του κανόνα. Οι σχετικές πρωτοβουλίες του πολλές: π.χ. υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας με την Εθνική Τράπεζα «για την προώθηση της επιχειρηματικής αξιοποίησης της έρευνας», «Θερινό Σχολείο Επιμόρφωσης και Έρευνας», υπό την αιγίδα του ΚΕΟΔΥ (Κέντρο Ολοκληρωμένης Διαχείρισης Υδάτων του ΑΠΘ) για υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες, στους οποίους προσφέρεται «νέα εμπειρία και γνώσεις σε θέματα που σχετίζονται με την αναπτυξιακή διάσταση της διαχείρισης και προστασίας των υδατικών πόρων», με την υποχρέωση καταβολής 70 ευρώ για διαλέξεις μιας εβδομάδας και ενός workshop, κ.λπ. Το ΑΠΘ έχει ακόμα και «επώνυμες έδρες», όπως π.χ. αυτή των εβραϊκών σπουδών, πίσω από την οποία κρύβεται η πρεσβεία του κράτους-δολοφόνου, του Ισραήλ.

Αυτή τη φορά, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο προχώρησε στην υπογραφή «Συμφώνου Συνεργασίας», τριετούς διάρκειας, με την εταιρία ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ (ΕΛΠΕ).

Όπως μας πληροφορεί το σχετικό δελτίο Τύπου «το Σύμφωνο Συνεργασίας υλοποιείται στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών που αναλαμβάνει ο Όμιλος ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ για την υποστήριξη της νέας Γενιάς και της Εκπαιδευτικής κοινότητας και στόχος του είναι η **αξιοποίηση της επιστημονικής γνώσης που παράγεται στο ΑΠΘ** για την κατάρτιση και προετοιμασία **εξειδικευμένων και ικανών επιστημόνων και ερευνητών** που θα καλύψουν τις σύγχρονες και μελλοντικές **ανάγκες της ελληνικής οικονομίας**. Παράλληλα, με γνώμονα την Αριστεία, τα συμβαλλόμενα μέρη θα συνεργαστούν σε τομείς που συμβαδίζουν με τις δραστηριότητες του Ομίλου ΕΛΠΕ και συνδέονται με τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, δίνοντας έμφαση στην περιοχή της βορείου Ελλάδας».

Τι έχουμε εδώ; Από τη μια μεριά, έναν καπιταλιστικό Όμιλο, τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ (η επιχείρηση είναι ιδιωτικοποιημένη και διοικείται από την οικογένεια Λάτση), που ευθύνεται για το θάνατο εργατών (χαρακτηριστικό το έγκλημα που συντελέστηκε στις εγκαταστάσεις του Ασπρόπυργου, τον Μάιο του 2015, κατά τη διάρκεια εργασιών συντήρησης από την έλλειψη στοιχειωδών μέτρων ασφάλειας), που ενδιαφέρεται τάχα «για την υποστήριξη της νέας Γενιάς και της Εκπαιδευτικής κοινότητας».

Η αναφορά αυτή, καθαρά παραρτιστική, είναι το απαραίτητο καμουφλάζ κοινωνικής δημαγωγίας, πίσω από το οποίο κρύβεται η προετοιμασία «εξειδικευμένων και ικανών επιστημόνων και ερευνητών», από τη δεξαμενή των οποίων, οι καπιταλιστές θα διαλέξουν τους πλέον «ικανούς» (απ' όλες τις απόψεις, όχι μόνο από πλευράς γνώσεων) για τη στελέχωση της επιχείρησης. Στόχος είναι το ζητούμενο καπιταλιστικό κέρδος, ειδικά στην περιοχή της βορείου Ελλάδας, στην οποία αναπτύσσονται οι επιχειρηματικές μπιζνες του καπιταλιστικού Ομίλου και όχι

βέβαια οι φανφάρες της «βιώσιμης ανάπτυξης».

Και από την άλλη, ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα, εν προκειμένω το ΑΠΘ, που δέχεται να συμπράξει σ' αυτό το βρόμικο παιχνίδι, μέσα από το οποίο κερδισμένοι θα βγουν κυρίως οι καπιταλιστές και αυτό θα εισπράξει «τα τριάκοντα αργύρια», προκειμένου να επιβιώσει και να μπει στις λίστες διεθνούς αξιολόγησης, που καταρτίζονται με επιχειρηματικά κριτήρια, με κριτήρια «ανταποδοτικότητας» και «ανταγωνιστικότητας».

Το δελτίο Τύπου μας ενημερώνει επίσης ότι «Στο πλαίσιο του Συμφώνου, η ΕΛΠΕ αναλαμβάνει να χρηματοδοτεί σε ετήσια βάση ένα Πρόγραμμα Υποτροφιών που απευθύνεται σε φοιτητές της Πολυτεχνικής Σχολής, της Σχολής Θετικών Επιστημών και της Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ» (σ.σ. επιλογή στελεχικού δυναμικού), ενώ ΕΛΠΕ και ΑΠΘ θα αναλάβουν δράσεις για «την ανταλλαγή τεχνογνωσίας και εμπειρίας, κατάρτιση και υλοποίηση δράσεων για την ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων και την προώθηση της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας στους φοιτητές», για «το σχεδιασμό και υλοποίηση εξειδικευμένων προγραμμάτων συνεχιζόμενης εκπαίδευσης ("δια βίου μάθησης") για στελέχη του Ομίλου», για «την από κοινού διαμόρφωση προτάσεων και εκπόνηση ερευνητικών προγραμμάτων, σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος...». κ.ά.

Γιούλα Γκεσούλη

ΠΑΙΔΕΙΑ
Σχολείο έξω από τη ζωή,
έξω από την πολιτική,
είναι ψέμα και υποκρισία

Τα ΜΑΤ στην ημερήσια διάταξη

Το πρωί της περασμένης Τετάρτης, έξω από το υπουργείο Παιδείας, έστειλαν τα ΜΑΤ να πλακώσουν στο ξύλο και στα χημικά οικότροφους φοιτητές που διεκδικούσαν να ξαναρχίσει η σίτισή τους στις Φοιτητικές Εστίες. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας έστειλαν τα ΜΑΤ μέσα στο Ειρηνοδικείο Αθηνών για να εμποδίσουν πολίτες που προσπαθούσαν να ματαιώσουν πλειστηριασμούς σπιτιών. Κι επειδή ο κόσμος ήταν πολύς και ο χώρος μικρός, εκτός από τα γκλομπ οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν και χημικά!

Χημικά σε κλειστό χώρο και μάλιστα εντός δικαστηρίου δε θυμόμαστε να έχουν ξαναχρησιμοποιηθεί. Πρέπει να είναι ακόμα μια πρωτιά της «πρώτης φορά Αριστεράς», η οποία αποδεικνύεται ίδια κι απaráλλαχτη -σε όλα τα επίπεδα- με όλες τις προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις. Αλλωστε, νόμος της αστικής δημοκρατίας είναι το βυζαντινό «όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος».

Όλες οι αστικές κυβερνήσεις

δεν έχουν κανένα πρόβλημα με την άσκηση του δικαιώματος του «συνέρχεσθαι». Το πρόβλημά τους αρχίζει από τη στιγμή που το «συνέρχεσθαι» μετατρέπεται σε «διεκδικείν». Τότε, ο λόγος παραδίδεται στους μηχανισμούς καταστολής: ξύλο από τα ΜΑΤ, δικαστικές αποφάσεις, συλλήψεις, καταδίκες. Η αυθεντία του κράτους δεν πρέπει να αμφισβητηθεί. Μπορείτε να διαμαρτυρήστε όσο θέλετε, όμως δεν έχετε δικαίωμα να προσπαθήσετε να ακυρώσετε αποφάσεις περιβεβλημένες με

το κύρος του κράτους.

Τα γεγονότα του Ειρηνοδικείου προκάλεσαν αναταραχή στο κυβερνητικό στρατόπεδο. Δεν ήταν τόσο η χρήση των ΜΑΤ, όσο ο σκοπός της επέμβασής τους. Βλέπετε, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε επενδύσει τόσα μέχρι το 2015 στο ζήτημα των πλειστηριασμών. Είχε βροντοφωνάξει «κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη», είχε τάξει «σεισάχθεια», είχε κάνει πολιτικό σόου σε εκδηλώσεις, κι όλ' αυτά τον κυνηγούν. Γι' αυτό την Πέμπτη το

πρωί έγινε σύσκεψη στο Μαξίμου υπό τον Τσίπρα, για να δουν τι να κάνουν. Θυμούνται ότι το περιβόητο χαράτσι στους λογαριασμούς της ΔΕΗ ήταν η χαριστική βολή για τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και φοβούνται πως οι μάχες στα Ειρηνοδικεία, με τις εικόνες των ΜΑΤ να ξυλοκοπούν και να πνίγουν στα χημικά ανθρώπους που αγωνίζονται για να μην αρπάξουν οι τράπεζες τα σπίτια του κοσμάκη θα γίνουν η δική τους χαριστική βολή.

Δεν έχουν, φυσικά, σκοπό ν' αλλάξουν πολιτική. Το είπε ο Τσακαλώτος με μια δήλωση που θα τη ζήλευε η Θάτσερ. Ούτε πιστεύουν πως με τα παραμύθια της προπαγάνδας μπορούν ν' αλλάξουν τα μυαλά των ανθρώπων. Μεθόδους για να κάνουν τη δουλειά των τραπεζιτών χωρίς συνεχείς συγκρούσεις ψάχνουν. Όμως, είναι κομματάκι δύσκολο να τις βρουν, καθώς πέρα από τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς συνεχίζονται και αυτοί στα Ειρηνοδικεία, για διάφορων ειδών χρέη.

Στο σφυρί η ΔΕΗ

«Ισχυρές εγγυήσεις για τις θέσεις εργασίας, αλλά και επιπρόσθετα οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες από την αποεπένδυση του λιγνιτικού δυναμικού της ΔΕΗ θα διασφαλίσει το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας», ανακοίνωσε την περασμένη Τρίτη ο Σταθάκης, που είχε ήδη κλείσει τη σχετική διαπραγμάτευση με την τρόικα. Αυτοί που κατακεραυνώναν τη φάμπρικα με τη «μικρή ΔΕΗ», βγάζουν τώρα στο σφυρί το 40% των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ, πακέτο με το 17% των μετοχών που έχει το κράτος.

Ας σημειωθεί ότι το αρχικό σχέδιο προβλεπε πώληση των παλαιών μονάδων του Αμύνταιου Φλώρινας και της Καρδιάς Πτολεμαΐδας, όμως οι δανειστές δεν είναι κορόιδα για ν' αγοράσουν τη «σαβούρα». Έτσι, το τελικό πακέτο περιλαμβάνει τα «φιλέτα» των λιγνιτικών μονάδων. Τη Μελίτη 1 και την άδεια για τη Μελίτη 2, συν τις καινούργιες μονάδες Μεγαλόπολη 3 και 4. Πρέπει να σημειωθεί ότι μαζί μ' αυτές τις μονάδες θα παραχωρηθούν και τα λιγνιτωρυχεία, κρατική γη έκτασης περίπου 100.000 στρεμμάτων σε Φλώρινα και Μεγαλόπολη, μαζί με τα νερά της.

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί ότι αυτό δεν είναι σίγουρα το τελικό πακέτο. Αυτή είναι η προσφορά του ελληνικού κράτους, που θα την πάρει η γενική διεύθυνση DG COMP της Κομισιόν, για να κάνει το περιβόητο market test. Δηλαδή, να διερευνήσει το ενδιαφέρον των υποψήφιων αγοραστών. Αν οι αγοραστές δε δείξουν... θερμό ενδιαφέρον (αυτό αναμένεται να γίνει), τότε το προς πώληση πακέτο θα γίνει πιο ελκυστικό, συμπεριλαμβάνοντας και υδροηλεκτρικές μονάδες, που θεωρούνται «φιλέτο των φιλέτων», καθώς έχουν σημαντικά χαμηλότερο κόστος παραγωγής. Πάντως, μέχρι τον Ιούνιο του 2018 το τελικό πακέτο πρέπει να έχει διαμορφωθεί και ο διαγωνισμός να έχει προκηρυχθεί. Δε θα περιμένουν οι υπερταμίες δανειστές

το μετα-Μνημόνιο για να ολοκληρώσουν μια δουλειά που προβλέπεται από το Μνημόνιο.

Περιττεύει να πούμε ότι η ΔΕΗ, η μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας, που την έχτισε ο ελληνικός λαός με μεγάλες στερήσεις και οι εργαζόμενοί της με μεγάλες θυσίες, σε μια διάρκεια που ξεπερνά τον μισό αιώνα, βαίνει προς πλήρη απαξίωση και διάλυση. Την υποχρεώνουν να πουλήσει τα «φιλέτα» της παραγωγικής της βάσης. Την υποχρεώνουν να πουλάει φτηνό ρεύμα στους ανταγωνιστές της με τα περιβόητα ΝΟΜΕ. Την υποχρεώνουν να παραχωρήσει στους ανταγωνιστές το 50% των πελατών της! Και το 34% που θ' απομείνει στο κράτος, έχει ήδη περάσει στο Υπερταμείο Ξεπουλήματος, που το διοικούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Ας μην έχουμε καμιά αμφιβολία ότι σιγά-σιγά θα μεταβιβαστεί κι αυτό σε ιδιωτικούς καπιταλιστικούς ομίλους (όπως έγινε με τον ΟΤΕ), για να μείνουν στο κράτος μόνο τα δίκτυα που η συντήρησή τους είναι δαπανηρή και δε θέλουν να την αναλάβουν οι ιδιωτικές καπιταλιστές. Το κράτος θα γίνει ένα είδος τροχονόμου που μέσα από τα δίκτυά του θα μεταφέρει την ενέργεια, που θα την πωλούν πανάκριβα.

Είναι πραγματικά πρόκληση να μιλάει ο Σταθάκης για «επιπρόσθετα οφέλη για τις τοπικές κοινωνίες». Θυμίζει αποικιοκράτη ναύαρχο που μοιράζει χάντρες και καθρεφτάκια σε ιθαγενείς. Ακόμα πιο προκλητική είναι η αναφορά του σε «ισχυρές εγγυήσεις για τις θέσεις εργασίας». Θα βάλει, λέει, όρο στο διαγωνισμό για τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας. Φυσικά, τέτοιον όρο, όπως τον αναφέρει ο Σταθάκης, κανένας καπιταλιστής δεν πρόκειται να δεχτεί. Αν μπει κάποια σχετική αναφορά, θα περιλαμβάνει μια σειρά εξαιρέσεις, για να έχουν οι καπιταλιστές την «ευελιξία» που τους χρειάζεται. Όμως, ακόμα κι αν στην αρχή διατηρηθούν όλες οι θέσεις ερ-

γασίας, με τις εργασιακές σχέσεις και τις αμοιβές που έχουν οι σημερινοί εργάτες της ΔΕΗ, οι καπιταλιστές θ' αρχίσουν το «ξεφόρτωμα» παλιών εργαζόμενων, για να πάρουν καινούργιους με εξευτελιστικές αμοιβές και εργασιακές σχέσεις δουλειάς.

Το παράδειγμα του ΟΤΕ είναι διδακτικό απ' αυτή την άποψη. Με ένα μεγάλο πρόγραμμα «εθελούσιας εξόδου» και στη συνέχεια με τις συνταξιοδοτήσεις, «ξεφορτώθηκε» παλιούς εργαζόμενους και βαθμιαία τους αντικατέστησε με νέους, τους οποίους δεν προσλάμβανε απευθείας ο ΟΤΕ, αλλά μια θυγατρική του (τύπου δολεμπορικού γραφείου), η E-value. Σήμερα, 5.500 εργαζόμενοι ανήκουν στην E-value, αμείβονται με εξευτελιστικούς μισθούς και δεν έχουν καμιά προοπτική μονιμοποίησής τους. Ανά πάσα στιγμή μπορούν να βρεθούν στο δρόμο. Ο δε γκαουλάιτερ της Deutsche Telekom, Μ. Τσαμάζ, αρνείται να υπογράψει συλλογική σύμβαση εργασίας για τους εργαζόμενους που ακόμα έχουν σύμβαση με τον ΟΤΕ και χαρακτηρίζει «εκτός τόπου και χρόνου» τα αιτήματα που έχει παρουσιάσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Απειλεί δε, ότι αν οι συνομιλίες δεν καταλήξουν σε συμφωνία μέχρι τη λήξη της τωρινής συλλογικής σύμβασης, τότε οι εργαζόμενοι θα ενταχθούν στη βασική συλλογική σύμβαση εργασίας του ΟΤΕ και θα χάσουν όλα τα επιπλέον επιδόματα που έχουν!

Αμφιβάλλει κανείς ότι το ίδιο θα γίνει στη ΔΕΗ; Αλλωστε, ποιος είναι ο σκοπός της ιδιωτικοποίησης μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων; Να μπορέσει το ιδιωτικό κεφάλαιο να βγάλει το μέγιστο κέρδος, πράγμα που μπορεί να πετύχει μόνο αυξάνοντας την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης (ρίχνοντας τους μισθούς και ξεχειλώνοντας τις εργασιακές σχέσεις) και αυξάνοντας τα τιμολόγια στη λαϊκή κατανάλωση.

ΠΑΣΟΚ+Ποτάμι=Κίνημα Αλλαγής

Δεν είναι δυνατόν μια συμφωνία για το όνομα του νέου φορέα της Κεντροαριστεράς να υπήρξε προϊόν μιας συζήτησης 45 λεπτών ανάμεσα στη Γεννηματά και τον Θεοδωράκη. Των δύο που μέχρι πρότινος μετά βίας αντάλλασσαν καλημέρα, ενώ τσακωνόταν δημόσια, εις επήκοον όλων, καθώς περίμεναν να ξεκινήσει η ομιλία του Μακρόν στην Πνύκα. Προφανώς υπήρξαν παρασκηνιακές διαπραγματεύσεις, ενώ η συνάντηση Φώφης-Σταύρου χρησιμοποιήθηκε ως αφορμή για ν' ανακοινωθεί αιφνιδιαστικά σε όλους τους υπόλοιπους (για την ακρίβεια όχι σε όλους, γιατί όπως ειπώθηκε, ο Γιωργάκης ενημερώθηκε τηλεφωνικά), ότι τα δυο κόμματα συμφώνησαν και... οποιανού του αρέσει.

Σαράντα χρόνια φουρνάρηδες ο Λαλιώτης με τον Σκανδαλίδη, έδειξαν για μια ακόμα φορά στα «γατάκια» τι σημαίνει ίντριγκα, παρασκήνιο και... αναίμακτο πραξικόπημα. Τώρα, κάποια απ' αυτά τα «γατάκια» σκούζουν ζητώντας... συλλογικές διαδικασίες. Όπως τα ορφανά του κυρ-Φώτη του Κουβέλη (ΔΗΜΑΡ) που εξέφρασαν τη σφοδρή ενόχλησή τους και διακήρυξαν ότι «οι αποφάσεις για το νέο φορέα, όπως και η ονομασία, πρέπει να λαμβάνονται με συλλογικές διαδικασίες και να είναι αποτέλεσμα μιας ευρύτερης διαβούλευσης στην πορεία προς το Συνέδριο και όχι μονομερών συμφωνιών που λαμβάνονται σε επίπεδο κορυφής χωρίς ούτε καν την απαραίτητη συνεννόηση μεταξύ κομμάτων, κινήσεων και υποψηφίων που συμμετέχουν στο εγχείρημα». Ψυδάκι, παιδιά...

Οι παλαιοπασόκοι μετρ της ίντριγκας έκαναν μερικές απλές σκέψεις. Πρώτο, ότι από την εκλογική διαδικασία αποδείχτηκε ότι υπάρχει μόνο το ΠΑΣΟΚ και τίποτα πέραν αυτού. Δεύτερο, ότι από τους υπόλοιπους ο μόνος που διαθέτει brand name αυτή τη στιγμή (και μερικούς βουλευτές) είναι ο Θεοδωράκης. Επομένως, αν κλείσουν μια συμφωνία με τον Θεοδωράκη, όλοι οι υπόλοιποι θα συρθούν αναγκαστικά σ' αυτή τη συμφωνία. Κανένας τους δεν έχει τον «κώλο» να κάνει κάτι μόνος του, ενώ ο δρόμος προς τα ψηφοδέλτια του Κούλη σ' αυτή τη φάση είναι κλειστός (όποιος δοκιμάσει να τον διανύσει θα έχει τη γενική χλεύη και θα χάσει το «καλό του όνομα» και την όποια πολιτική επιρροή διαθέτει).

Το ότι υπάρχει παρασκήνιο μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ομάδας Θεοδωράκη φάνηκε από την προεκλογική περίοδο, όταν φρόντισαν να αποκαλύψουν, στη διάρκεια του περιβόητου «ντιμπίτ» ότι ΔΗΣΥ και Ποτάμι θα διατηρήσουν χωριστές κοινοβουλευτικές ομάδες, οι οποίες θα συνεργάζονται. Για να γλυκάνουν το χάπι της παρασκηνιακής διμερούς συμφωνίας, ο Θεοδωράκης μίλησε λίγο στη συζήτηση για τον Καμμένο, ενώ τα δυο κόμματα κατέθεσαν κοινές προτάσεις και από κοινού δημοσιοποίησαν τα έγγραφα που η κυβέρνηση και ο Βούτσος ήθελαν να μείνουν απόρρητα. Και την επομένη, με το κλίμα να έχει φτιάξει (τους είχαν κάνει δώρο και ένα γκάλοπ που έλεγε ότι η Φώφη είναι η πρώτη σε δημοφιλία πολιτικός!), έκαναν τη συνάντηση και ανακοίνωσαν ότι αποφάσισαν να ονομάσουν τον νέο φορέα «Κίνημα Αλλαγής». Κανονικότατο ΠΑΣΟΚ δηλαδή. Δεν είναι τυχαίο ότι φρόντισαν να αποκαλύψουν πως ο Γιωργάκης ήταν εκ των προτέρων ενήμερος. Εχουμε δηλαδή το άθροισμα «ΠΑΣΟΚ+Θεοδωράκης και σία».

Φυσικά, η παρασκηνιακή συμφωνία προβλέπει και πράγματα που δεν ανακοινώνονται. Ο Θεοδωράκης πήρε εγγυήσεις για τον ίδιο και την ολιγομελή παρέα του. Σε όποιον αμφιβάλλει γι' αυτό... περαστικά του. Μένει να μάθουμε αν θα τοποθετηθεί επικεφαλής στο Επικρατείας ή αν θα διεκδικήσει σταυρό. Οι δικοί του θα πάρουν θέση στα ψηφοδέλτια του ΚΙΝΑΛ, όπως και τα στελέχη του Γιωργάκη (ο ίδιος θα πάει στην Αχαΐα, όπου θα εκλεγεί χωρίς σταυρό, ως πρώην πρωθυπουργός).

Όσο για τους υπόλοιπους, θα διεκδικήσουν εκλογή με σταυρό. Μπορεί να γκρινιάζουν τα ορφανά του κυρ-Φώτη, αλλά ο Θεοδωράκης δεν μπορεί να βγει για δεύτερη στη σειρά θητεία ως επικεφαλής στο Επικρατείας. Αυτό έγινε τότε που το ΠΑΣΟΚ είχε ανάγκη να δείξει ότι κάνει διεύρυνση. Την επόμενη φορά θα πρέπει να «μετρηθεί» στη μάχη του σταυρού. Ο Καμίνης έχει πολλές ελπίδες να εκλεγεί στην Α' Αθήνας, όπου διαθέτει εκλογικό-ρουσφετολογικό μηχανισμό ως δήμαρχος. Οι υπόλοιποι (από Λυκούδη μέχρι Μανιάτη) αναγκαστικά θα δώσουν μάχη για την εκλογή τους, αξιοποιώντας τις «άκρες» τους στα αστικά ΜΜΕ.

ΥΓ1. Θεωρούμε ανάξιο σχολιασμού το επιχείρημα ότι ο Θεοδωράκης συμβιβάστηκε με το «παλιό», το οποίο υποσχόταν ότι θα πολεμήσει. Αυτά είναι για κάτι «γιατίπδες» του τέως Ποταμιού, που έχουν γνωριμία μόνο με το... πληκτρολόγιό τους. Από πότε ο Θεοδωράκης, το παιδί των μεγαλοεκδοτών, εκπροσωπούσε το «νέο» για να τον κατηγορήσουμε ότι συνεργάζεται με το «παλιό»; Ο τύπος «είδε φως και μπήκε» στην αστική πολιτική και τώρα μάλλον έκανε το πιο σίγουρο «ντιλ» για το προσωπικό πολιτικό του μέλλον. Θα θέλαμε μόνο να ήμασταν από καμιά μεριά και να παρακολουθούσαμε το παζάρι με τους Λαλιωτοσκανδαλίδηδες, που ξέρουν καλά τι σημαίνει «στοργή και προδέρμ» στην αστική πολιτική.

ΥΓ2. Με τη συντομογραφία του ονόματος θα έχουν κάποιο προβληματάκι (ήδη στο Διαδίκτυο άρχισε η καζούρα και το τρολάρισμα). Το ΚΙΝΑ παραπέμπει αλλού, ενώ το ΚΙΝΑΛ φέρνει περισσότερο σε όνομα απορροπαντικού. Μην παραξενευτείτε αν τους ακούσετε να το αποκαλούν σκέτο «Κίνημα»...

Ενάντια στις καταλήψεις, όπως και οι προηγούμενοι

Ξημερώματα της Κυριακής 26 Νοέμβρη, μπάτσοι εισέβαλαν και εκκένωσαν την κατάληψη GARE στην οδό Καλλιδρομίου 74 στα Εξάρχεια, συλλαμβάνοντας και τέσσερα από τα μέλη της συλλογικότητας που βρίσκονταν στο κτίριο. Στους τέσσερις συλληφθέντες αποδόθηκε το γνωστό πακέτο κατηγοριών: αντίσταση, απείθεια (επειδή αρνήθηκαν τη δακτυλοσκόπηση), απόπειρα σωματικής βλάβης και... κατοχή εκρηκτικών. Δηλαδή, ένα βαρύτατο πλημμέλημα (αντίσταση) συνοδεύεται και από ένα κακούργημα (κατοχή εκρηκτικών).

Η τακτική του συριζαίου Τόσκα είναι ίδια κι απαράλλαχτη μ' αυτή του νεοδημοκράτη Δένδια, που ως υπουργός Μπάτσων και Καταστολής είχε εξαπολύσει το πρώτο κύμα καταστολής κατά κοινωνικών χώρων που στεγάζονται σε εγκαταλελειμένα κτίρια που καταλήφθηκαν. Δείγματα γραφής της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων είχαν δοθεί και το προηγούμενο διάστημα με την εκκένωση καταλήψεων που στέγαζαν μετανάστες και πρόσφυγες ή και καταλήψεων με πολύχρονη πολιτική, κοινωνική και πολιτιστική δράση (π.χ. Βίλα Ζωγράφου).

Δεν περιμέναμε τίποτα το διαφορετικό. Μια αντιδραστική αστική κυβέρνηση, που έχει δώσει γην και ύδωρ στους ιμπεριαλιστές δανειστές, που αποκαλεί «διαβολικά καλό» τον Τραμπ και πουλάει όπλα στη μαύρη σαουδαραβική μοναρχία για να τα χρησιμοποιήσει στον πόλεμο γενοκτονίας ενάντια στον λαό της Υεμένης, δε θα μπορούσε να κρατήσει διαφορετική στάση απέναντι σε εγχειρήματα που αμφισβητούν την «κανονικότητα» της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων.

«Φιλάνθρωπος» καπιταλισμός

«Χθες αποδείχτηκε, ότι η επιχειρηματολογία της ΝΔ είχε βασιστεί στις πληροφορίες που διοχέτευε στις ελληνικές αρχές ένας επίδοξος μεσάζοντας, ο μοναδικός μεσάζοντας σε αυτή την υπόθεση, ο κύριος Γιάννης Σφακιανάκης. Και όχι φυσικά η κυβέρνηση της Σαουδικής Αραβίας, όπως ψευδώς ισχυρίζεται η αξιωματική αντιπολίτευση. Ο κος Μητσοτάκης προσωπικά οφείλει να απαντήσει, ποια η σχέση του κυρίου Σφακιανάκη τόσο με τον ίδιο, όσο και με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της συζύγου του. Αυτό είναι και το μοναδικό ερώτημα που έμεινε αναπάντητο κατά τη χθεσινή συζήτηση».

Μ' αυτή τη δήλωση προσπάθησε την περασμένη Τρίτη ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Τζανακόπουλος να πετάξει το μπαλάκι στο γήπεδο της ΝΔ, μπας και καταφέρει να ξεφορτώσει κάποιο βάρος του σκανδάλου «βλήματα στη Σαουδική Αραβία» από τους κυβερνητικούς ώμους. Το επιχείρημα περί σχέσεων της συζύγου του Μητσοτάκη με τον Σφακιανάκη το ανακάλυψαν οι συριζαίοι μετά από κάποια δημοσιεύματα. Γιατί τη Δευτέρα στη Βουλή ο Τσίπρας δεν είπε, ούτε υπαινίχτηκε κάτι τέτοιο. Παρουσίασε τον Σφακιανάκη σαν πρόσωπο άγνωστο στην κυβέρνηση, που το μόνο που ξέρει γι' αυτόν είναι ότι έχει διατελέσει σύμβουλος αποκρατικοποιήσεων του Παπακωνσταντίνου. Ο Καμμένος, βέβαια, τα 'κανε λίγο σαλάτα, δηλώνοντας ότι ο Σφακιανάκης προσπάθησε να επισκεφτεί και τον ίδιο στο Πεντάγωνο (επομένως δεν ήταν άγνωστος στην κυβέρνηση), όμως ο Τσίπρας είχε ήδη αποχωρήσει από τη Βουλή όταν ο υπαρχηγός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έκανε τη γκάφα της ημέρας. Στη συνέχεια, οι «δαίμονιοι ρεπόρτερ» της προπαγάνδας του Μαξίμου, μ' ένα απλό «γκουγκλάρισμα» βρήκαν ότι ο Σφακιανάκης συμμετείχε παλιότερα στο παράρτημα της Endeavor στη Σαουδική Αραβία, ξέρουν ότι η σύζυγος του Μητσοτάκη ίδρυσε το 2012 το παράρτημα της Endeavor στην Ελλάδα και σήμερα είναι αντιπρόεδρός της, οπότε βρέθηκε ο «αιτιώδης σύνδεσμος» ανάμεσα στον Σφακιανάκη και την οικογένεια Μητσοτάκη.

Η σύζυγος του Μητσοτάκη δήλωσε ότι δε γνωρίζει τον Σφακιανάκη «ούτε εξ όψεως» και ανακοίνωσε δικαστικές προσφυγές. Κανείς δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να υποστηρίξει το αντίθετο, αν και ο καθένας κάνει τους απαραίτητους συνειρμούς για το πώς ιδρύονται τα παραρτήματα αυτού του σκοτεινού καπιταλιστικού μηχανισμού σε διάφορες χώρες και για το αν οι επικεφαλής τους συνδέονται με κάποιον τρόπο (ιδιαίτερα όταν είναι ομοεθνείς). Όμως η «είδηση» δε βρίσκεται στις -υπαρκτές ή ανύπαρκτες- σχέσεις της Γκραμπόφσκι-Μητσοτάκη με τον Σφακιανάκη, αλλά στην ίδια την Endeavor, που στην Ελλάδα (φανταζόμαστε και σ' όλο τον κόσμο) λειτουργεί σαν... Αστική Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση. Διότι στηρίζει «αναπτυσσόμενους μικρομεσαίους επιχειρηματίες». Σε άλλες χώρες αναπτύσσει και... φιλανθρωπικό έργο, όπως ακούμε από διάφορα παπαγαλάκια. Συμβάλλει στην ανάπτυξη! Περιττεύει να πούμε ότι τέτοιοι μηχανισμοί είναι βιτρίνες, μέσω των οποίων προωθούνται μεγάλες μπίζνες, γίνεται «λόμπινγκ», στήνονται «δουλειές» που έχουν ανάγκη από μια νόμιμη βιτρίνα (από εμπόριο όπλων μέχρι... ό,τι μπορεί να φανταστεί ο νους του ανθρώπου).

Μπορεί ο Παπαγγελόπουλος να μιλάει για «νταβατζήδες» και «βδέλλες της διαφθοράς», μπορεί ο Καμμένος να δείχνει τον Μαρινάκη σαν αρχηγό εγκληματικής οργάνωσης που έχει υπαλλήλους του τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ-Ποτάμι, μπορεί ο Τσίπρας, ο Τζανακόπουλος, η Δούρου να μιλούν συνεχώς και σε καθημερινή βάση για «fake news» και «βρόμικο πόλεμο» που δέχονται, όμως ο Παππάς έσπευσε να κάνει πανηγυρική δήλωση για τη δημοσίευση στο ΦΕΚ της προκήρυξης του ΕΣΡ για τη δημοπρασία αδειοδότησης των τηλεοπτικών σταθμών πανελλαδικής εμβέλειας, που φυσικά θα τις πάρουν οι ίδιοι «νταβατζήδες», «βδέλλες», «εκβιαστές», «εγκληματίες», «κατασκευαστές ψευδών ειδήσεων» κτλ.

«Η Ελλάδα εισέρχεται στην τελική ευθεία για τον τερματισμό μιας ανομίας που εσκεμμένα συντήρησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, επί 30 ολόκληρα χρόνια», λέει ο Παππάς, λες και βρισκόμαστε στα 2016 (όταν μπορούσε να λέει τέτοιες παπάρες), λες και δεν έχουν υποστεί ο ίδιος και το κόμμα του μια συντριπτική ήττα, λες και ξεχάσαμε τη μεταμεσονύχτια δήλωση της Γεροβασίλη (που μετά βίας κατάφερε να ψευτοαρθρώνει τις λέξεις) για το μεγάλο πλήγμα που δέχτηκε η ελληνική κοινωνία με την απόφαση του ΣΤΕ, για τους γιατρούς που δε θα προσληφθούν και τα χιλιάδες παιδάκια που θα μείνουν εκτός βρεφονηπιακών σταθμών!

«Οι προβλέψεις του διαγωνισμού του ΕΣΡ για την καταβολή τιμήματος που αφορά στη χρήση του δημόσιου αγαθού των συχνотήτων, για τη θέπιση κανόνων που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, αλλά και για την ποιότητα του τηλεοπτικού προϊόντος, δικαιώνει την προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησης για τη ρύθμιση του τηλεοπτικού τοπίου. Επιπλέον, αποτελούν εγγύηση για τη θεμελίωση της επόμενης ημέρας σε ένα στέρεο πλαίσιο που θα σέβεται τους εργαζόμενους και τους κανόνες της Δημοκρατίας», συνεχίζει ο Παππάς, κάνοντας ξανά το μαύρο άσπρο.

Το «πρώτο πιστόλι» του Μαρινάκη, ο γνωστός Γ. Παπαχρήστος, φρόντισε να του θυμίσει από τη στήλη του στα «Νέα», όχι μόνο ότι οι τέσσερις αδειες (που ήταν το μάξιμουμ στο νόμο Παππά, σύμφωνα με το... Ινστιτούτο της Φλωρεντίας) έγιναν εφτά, αλλά και πως η ρήτρα για 400 εργαζόμενους ανά κανάλι εξαφανίστηκε από την προκήρυξη του διαγωνισμού, όπως και οι ρήτρες για τον τεχνολογικό εξοπλισμό.

Ασε που η διαγωνιστική διαδικασία γίνεται με τον... παλιό καλό τρόπο, που επιτρέπει την παρέμβαση διάφορων «αεριτζήδων», οι οποίοι θα παίξουν το ρόλο του «λαγού».

Ο Παπαχρήστος θέλησε να «τσαλακώσει» χαιρέκακα τον Παππά, που πανηγυρίζει για την... ήττα του, όμως δεν είχε κανένα λόγο να εγειρεί το ζήτημα του χαρίσματος των καναλιών στους «νταβατζήδες», με τη μείωση του φόρου επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων από το 20% στο 5%. Αυτό το απαίτησαν οι καναλάρχες (μεταξύ των οποίων και το αφεντικό του Παπαχρήστου), οπότε ο υπάλληλος δεν έχει κανένα λόγο να «ξύσειι πληγές». Χτυπάμε μεν τον Παππά, όμως... δε βάζουμε τα χεράκια μας να βγάλουμε τα ματάκια μας.

Θυμίζουμε εν συντομία το σκάνδαλο, όπως το παρουσιάσαμε αναλυτικά πριν από δύο εβδομάδες.

Το 2010, προκειμένου να χρυσωθεί το χάπι του πρώτου Μνημονίου με τα σκληρά αντεργατικά μέτρα, θεσπίστηκε και ένας φόρος 20% επί των ονομαστικών τιμών των τηλεοπτικών διαφημίσεων (άρθρο 12 Ν. 3845/2010). Η ρύθμιση του 2010 ήταν επαναφορά παλαιότερης νομοθετικής ρύθμισης του ελληνικού κράτους. Μόνο τυπικά, όμως, γιατί η εφαρμογή της συγκεκριμένης ρύθμισης αναβλήθηκε διαρκώς με άλλες διατάξεις, που ψηφίζονταν χωρίς να γίνει κανένας ντόρος (όλοι έγλειφαν τους καναλάρχες). Τον Δεκέμβριο του 2013, προβλέφτηκε ότι -επιτέλους- το 2014 οι καναλάρχες θ' αρχίσουν να πληρώνουν τον φόρο (σε μηνιαία βάση, με καταβολή στις 20 του επόμενου μήνα). Όμως, φευ, με νεότερες αποφάσεις αναβλήθηκε και πάλι η καταβολή του φόρου. Τον Γενάρη του 2015, εκδόθηκε νέα απόφαση που προέβλεπε ότι ο φόρος του 2015 θα καταβαλλόταν, αλλά σε ετήσια (και όχι μηνιαία) βάση, μέχρι τις 20 Γενάρη του 2016. Μ' αυτές τις σκόπιμες συνεχείς αναβολές στην εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης, το ελληνικό δημόσιο -σε μια περίοδο που χαράτσωνε άγρια τον ελληνικό λαό- **έχασε από τη μη πληρωμή του φόρου τηλεοπτικών διαφημίσεων τουλάχιστον 180 εκατ. ευρώ!** Στις 12 Αυγούστου του 2015, δυο μέρες πριν την... πανηγυρική ψήφιση του τρίτου Μνημονίου, η Σαββαΐδου, που παρέμενε ακόμα γενική γραμματέας Δημοσίων Εσόδων, τροποποίησε την προηγούμενη δική της απόφαση και με νέα απόφαση προέβλεψε ότι ο φόρος του πρώτου τετράμηνου (Γενάρης-Απρίλης 2015) έπρεπε να καταβληθεί μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου, ο φόρος του

δεύτερου τετράμηνου (Μάρης-Αύγουστος 2015) έπρεπε να καταβληθεί μέχρι τις 30 Νοέμβρη, ενώ ο φόρος από τον Σεπτέμβριο του 2015 και μετά θα έπρεπε να καταβάλλεται κανονικά σε μηνιαία βάση, στις 20 του επόμενου μήνα.

Σύμφωνα με στοιχεία που κατατέθηκαν στη Βουλή (δύο φορές μάλιστα) από τον πρώην αναπληρωτή υπουργό Οικονομικών Τρύφωνα Αλεξιάδη, το 2015 **βεβαιώθηκε φόρος 39,3 εκατ. ευρώ και εισπράχθηκαν μόνο 19,228 εκατ. ευρώ** (λιγότερα από τα μισά). Τι έγινε το 2016 και το 2017; «Σκοτάδι πίσσα, δικέ μου», που έλεγε ο Χάρρυ Κλυνν σ' ένα παλιό σκετοάκι. Αυτό το σκοτάδι θελήσαμε να διαλύσουμε, ζητώντας με όλους τους τύπους (με αίτηση που υποβάλαμε στη Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της «Ανεξάρτητης» Αρχής Δημοσίων Εσόδων στις 22 Σεπτεμβρίου) να μας πληροφορήσουν **πόσος φόρος βεβαιώθηκε από το 2015 μέχρι και το πρώτο οχτάμηνο του 2017, τι φόρος πληρώθηκε και τι ανεξόφλητο υπόλοιπο μένει**. Όχι ανά κανάλι, αλλά συνολικά. Ζήτησαμε, δηλαδή, κάποια στατιστικά δεδομένα, που δεν προστατεύονται από κανένα απόρρητο.

Η αρμόδια τμηματάρχης (Φ. Σερεφίδου), με την οποία επικοινωνήσαμε καθώς βλέπαμε τη μπάλα να παραμένει στην κερκίδα, μας διαβεβαίωνε ότι θα μας δοθούν τα στοιχεία (δεδομένου ότι ζητούσαμε **στατιστικά στοιχεία** και όχι στοιχεία που αφορούν κάθε κανάλι ως επιχείρηση - επομένως δεν υπήρχε θέμα φορολογικού απόρρητου, όπως η ίδια παραδεχόταν) και πως η καθυστέρηση οφείλεται σε φόρτο εργασίας της υπηρεσίας. Μέχρι που την Παρασκευή 24 Νοέμβρη λάβαμε έγγραφο από την ΑΑΔΕ, με ημερομηνία 16.11.2017 και υπογεγραμμένο από την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Σοφία Σεχπερίδου, με το οποίο μας ενημέρωσαν ότι δε θα μας δώσουν τα στοιχεία! Δεν... πέσαμε από τα σύννεφα, όχι μόνο γιατί μας είχαν ενημερώσει και προφορικά για την απόρριψη του αιτήματός μας, αλλά και γιατί είχε μεσολαβήσει το σκάνδαλο Παππά και αντιλαβανόμασταν ότι ήθελαν πάση θυσία να κρύψουν τις πομπές τους.

Ο αρχάγγελος της τηλεοπτικής κάθαρσης, ο άνθρωπος που θα έβαζε τέλος στη διαπλοκή και στο τζάμπα των καναλαρχών, λίγες μέρες προτού δημοσιευτεί η προκήρυξη του διαγωνισμού για τις επτά αδειες, πέρασε από τη Βουλή διάταξη με την οποία από 1.4.2018 μειώνεται ο φόρος τη-

λεοπτικών διαφημίσεων από 20% σε 5%, γιατί «είναι βαρύς ο φόρος», όπως είπε, «και δεν είναι καλό να έχουμε ρυθμίσεις οι οποίες βεβαιώνουν ότι κατ' ανάγκη οι τηλεοπτικοί σταθμοί θα μπαίνουν μέσα»!

Με τη ρύθμιση αυτή, οι καναλάρχες θα πληρώσουν για να πάρουν τις αδειες 245 εκατ. ευρώ (7 αδειες με 35 εκατ. η καθεμία), σε ορίζοντα δεκαετίας (δηλαδή, 24,5 εκατ. ευρώ το χρόνο) και την ίδια στιγμή απαλλάσσονται από τουλάχιστον 29,5 εκατ. ευρώ το χρόνο με τη μείωση του φόρου κατά τα τρία τέταρτα! Δηλαδή, **θα πληρώνουν την ετήσια δόση για την άδεια και θα έχουν και μπόνους τουλάχιστον 5 εκατ. ευρώ το χρόνο!**

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, γιατί μπήκε φραγμός στη χορήγηση των στατιστικών στοιχείων που ζητήσαμε από την ΑΑΔΕ. Προφανώς, οι καναλάρχες δεν πλήρωσαν ούτε σεντ το 2016 και το 2017, περίοδο που βρίσκονταν σε σύγκρουση με την κυβέρνηση και δεν ήξεραν αν και ποιοι απ' αυτούς θα πάρουν τηλεοπτική άδεια. Τώρα που τα βρήκαν με τον Παππά, όλοι μαζί θέλουν να κρύψουν τις πομπές τους και τα οφειλόμενα να μείνουν στα αζήτητα (σιγά μην τα πληρώσουν αναδρομικά).

Η επιχειρηματολογία που επιστράτευσε η ΑΑΔΕ θα ήταν για γέλια, αν δεν ήταν τόσο προκλητική και κατά συνέπεια εξοργιστική. Αναφέρονται στο άρθρο 22 του Ν. 2008/1992 που μιλά για χορήγηση στοιχείων από το ΚΕΠΥΟ (η Διεύθυνση Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης είναι διάδοχός του) για να μας πουν ότι «η ικανοποίηση αιτημάτων χορήγησης στοιχείων για τις ανάγκες μιας -δημοσιογραφικής- έρευνας είναι **προφανές** ότι δεν περιλαμβάνεται στους σκοπούς της προαναφερόμενης διάταξης»! Η διάταξη που επικαλούνται αναφέρει ρητά και κατηγορηματικά ότι στατιστικά στοιχεία δίνονται -πρώτα-πρώτα- **σε ιδιώτες**. Ο δημοσιογράφος δεν είναι ιδιώτης; 'Η λέει πουθενά ο νόμος ότι τα στατιστικά στοιχεία δίνονται σε ιδιώτες... πλην δημοσιογράφων; Περιττεύει να ρωτήσουμε, γιατί τόσον καιρό η προϊσταμένη δεν μας είπε κάτι τέτοιο, αλλά μας διαβεβαίωνε ότι θα μας χορηγήσουν τα στατιστικά στοιχεία και μας παρακαλούσε να αντιληφθούμε το φόρτο εργασίας και να κάνουμε λίγη υπομονή...

Το απαντητικό έγγραφό τους συνεχίζει ακόμα πιο προκλητικά, χωρίς οι συντάκτες του να αντιλαμβάνονται ότι αυτοαποκαλύπτονται: «**Ούτε άλλωστε υφίσταται γενικότερα διάταξη που να επιτρέπει την παροχή**

Χίλιες φορές αιτών άσυλο παρά αναγνωρισμένος πρόσφυγας!

Μετράμε ήδη περίπου τρία χρόνια προσφυγικής κρίσης στην Ελλάδα. Ένα τεράστιο κύμα ξεριζωμένων ανθρώπων ήρθε και βρήκε αντί για στοιχειώδεις υποδομές και λειτουργικές διαδικασίες, ένα... μπάχαλο! Με όλη τη σημασία της λέξης. Το μπάχαλο αυτό μοιάζει να είναι σαν κακοφορμισμένη πληγή. Επηρεάζει ό,τι αφορά τη ζωή και την καθημερινότητα ενός πρόσφυγα: την πρόσβασή του στις υπηρεσίες, την ενημέρωσή για τα δικαιώματά του, την περίθαλψη και στέγασή του, την εξασφάλιση ενός πιάτου φαγητού, του ρουχισμού του, της προσωπικής του υγιεινής.

Απ' αυτό το μπάχαλο γεννήθηκαν περισσότερα. Και όχι, δεν πέφτουμε απ' τα σύννεφα. Κάπως έπρεπε να καλυφθούν, έστω όπως όπως, οι βασικές ανάγκες αυτών των ανθρώπων. Ξεκίνησε λοιπόν ο αναμενόμενος αγώνας... μάσας και ρεμούλας από τους παντός είδους «σωτήρες» και φιλόανθρωπους. Σα μανιτάρια ξεπηδούσαν τα διάφορα «προγράμματα», κατόπιν ευρωπαϊκής έγκρισης, τα οποία εφαρμόζαν οι αντίστοιχες διεθνείς και εγχώριες ΜΚΟ που λυμαίνονταν τα πολυπόθητα κονδύλια. Προγράμματα στέγασης, σίτισης, ιατρικών υπηρεσιών, νομικής αρωγής και ψυχοκοινωνικής υποστήριξης.

Και εξηγούμαστε. Ας πάρουμε μια τυπική περίπτωση πρόσφυγα (ή οικογένειας προσφύγων) που έφτασε μόλις στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα ισχύοντα δεδομένα, δικαιούται στέγαση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πρόσβαση στην παιδεία και -υπό αυστηρές προϋποθέσεις- ένα πενιχρό χρηματικό βοήθημα προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες επιβίωσης. Ειδικά στο κομμάτι της στέγασης, βάσει των προγραμμάτων και των κονδυλίων που διεισθύνοντο κυρίως από την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, μπορούσε να διαμείνει σ' ένα σπίτι, μαζί με άλλα άτομα. Όλα αυτά, για όσο διάστημα **εκκρεμεί** το αίτημα διεθνούς προστασίας ενώπιον της Υπηρεσίας Ασύλου.

Με τα πολλά, φτάνει η μέρα της συνέ-

ντευξης. Ο πρόσφυγας περνάει τις πύλες της Υπηρεσίας Ασύλου και καλείται να πει ούτε λίγο ούτε πολύ την ιστορία της ζωής του και να πείσει τον χειριστή της Υπηρεσίας για το λόγο της φυγής από τη χώρα του. Στο πιο αισιόδοξο σενάριο, λαμβάνει θετική απόφαση και πια **αναγνωρίζεται** με το καθεστώς της **διεθνούς προστασίας** στην Ελλάδα.

Πρόβλημα πρώτο: ήδη, με την επίδοση της θετικής απόφασης θα αναγκαστεί να εγκαταλείψει το σπίτι που διαμένει. Διότι, βασικότερη προϋπόθεση για να παραμείνει είναι να εκκρεμεί το αίτημά του. Όμως, τώρα που αναγνωρίστηκε, θεωρητικά... αναβαθμίστηκε. Εγινε σαν όλους τους έλληνες πολίτες. Μπορεί να βγει και να διανείμει ένα σπίτι μόνος του, να το νοικιάσει και να μείνει. Εύκολα πράγματα για έναν πρόσφυγα που δε γνωρίζει τη γλώσσα, δεν έχει λάβει πιθανόν κάποια εκπαίδευση και δεν έχει στέγη! Πώς θα εργαστεί για να αποκτήσει ένα εισόδημα και να μπορεί να αυτοσυντηρείται, αφού όσο καιρό διέμενε στην Ελλάδα δεν είχε ουσιαστική πρόσβαση στην εκμάθηση της γλώσσας; Πώς θα εργαστεί χωρίς ΑΜΚΑ και ΑΦΜ νόμιμα, αφού δεν έχει ουσιαστική πρόσβαση στις αρμόδιες υπηρεσίες (όπως έχουμε γράψει και σε προηγούμενο άρθρο); Πολύ απλά, δε θα εργαστεί.

Πρόβλημα δεύτερο: Ως αιτούντες και εφόσον στεγάζονται είτε σε διαμέρισμα είτε σε camp μπορούν επίσης να ζητήσουν και να λάβουν ένα οικονομικό βοήθημα, είτε υπό μορφή cash card (κάρτας μετρητών), στην οποία πιστώνεται ένα ποσό το μήνα για την κάλυψη, χοντρικά, των βασικών ειδών από το σουπερμάρκετ, είτε υπό τη μορφή κουπονιών που αφορούν πάλι συγκεκριμένα προϊόντα. Τούλάχιστον, θα πει κάποιος, θα λαμβάνει αυτό το βοήθημα. Αμ δε! Το οικονομικό βοήθημα διακόπτεται για τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, μόλις ένα εξάμηνο μετά την επίδοσή τους της θετικής απόφασης. Με ποια λογική; Με τη λογική του παραλόγου!

Διότι, ως αναγνωρισμένοι, μπορούν πλέον να εργαστούν και να βιοποριστούν μόνοι τους. Και όχι απλώς να εργαστούν αλλά να εργαστούν και άμεσα. Δηλαδή, μέσα σ' ένα εξάμηνο.

Απ' όλα τα παραπάνω ένα είναι το σύμπερασμα που προκύπτει αβίαστα: καλύτερα να παραμείνεις αιτών άσυλο και να είσαι μια ζωή στην αναμονή και την ανασφάλεια παρά να αναγνωρίσεις δικαιούχο διεθνούς προστασίας και να πρέπει να διασφαλίσεις τα πάντα μόνος σου σ' ένα περιβάλλον εντελώς ξένο και άγνωστο. Γιατί ξαφνικά πρέπει να σταθείς στα πόδια σου χωρίς τα κατάλληλα εφόδια, χωρίς στέγη και χρηματική βοήθεια.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που πλέον έχει διαπιστωθεί έντονα το φαινόμενο αιτούντες άσυλο να «τρενάρουν» οι ίδιοι, μόνοι τους, τις διαδικασίες του ασύλου τους. Φανταστείτε πόση απελπισία έχουν που αποφασίζουν, ενώ έχουν περάσει πλείστα όσα βάσανα, ν' αναβάλλουν στο διηνεκές την εξέταση της υπόθεσής τους προκειμένου να επωφεληθούν όσο το δυνατόν περισσότερο από τα όποια ωφέληματα υπάρχουν μέχρι να δουν πώς θα τα βολέψουν στη ζωή τους. Κι αυτή είναι η καλή βερσιόν. Γιατί υπάρχει και η άλλη. Η σκοτεινότερη. Υπάρχουν κι αυτοί οι πρόσφυγες που βρίσκονται σε τέτοιο στάδιο που το μόνο που περιμένουν είναι να κοπάσει ο πόλεμος στις χώρες τους και να επιστρέψουν εκεί να συνεχίσουν όπως τις ζωές τους.

Και κάπως έτσι όλα χάνουν το νόημά τους. Ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας, που στο διεθνές δίκαιο θεωρείται ο άνθρωπος που αναγνωρίζεται από ένα κράτος ότι διώκεται στη χώρα του κατά τέτοιο τρόπο που μια πιθανή επιστροφή του θα σήμαινε το θάνατο ή τη σοβαρή βλάβη του, καταντά να είναι στη σημερινή Ελλάδα ένας άνθρωπος δίχως μέλλον. Ένας άνθρωπος που πάνω του ασκούνται με βία όλες οι απάνθρωπες πρακτικές των ιμπεριαλιστικών κρατών και των υποτελών τους κυβερνήσεων.

στοιχείων από υπηρεσιακές δομές σε δημοσιογράφους ενώ, αντιθέτως, υπάρχουν αυστηρές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν στις **υποχρεώσεις εχεμύθειας** των υπηρετούντων σε υπηρεσιακές δομές δημοσίων υπαλλήλων!

Καταρχάς, εμείς δεν ζητήσαμε να μας δώσουν κάτι στη ζούλα, για να επικαλούνται την «υποχρέωση εχεμύθειας» που έχει κάθε δημόσιος υπάλληλος. Αίτηση υποβάλαμε, με όλους τους τύπους. Ούτε επικαλεστήκαμε κάποιο ιδιαίτερο δικαίωμα των δημοσιογράφων. Το δικαίωμα που έχει κάθε πολίτης επικαλεστήκαμε. Εμμέσως πλην σαφώς, έρχονται να μας πουν ότι υπάρχει κάποια **ειδική απαγόρευση για δημοσιογράφους!**

Οι αναγνώστες της «Κόντρας» γνωρίζουν ότι κατά πάγια τακτική μας απευθυνόμαστε με αιτήσεις σε δημόσιες υπηρεσίες, ζητούμε έγγραφα και μας τα δίνουν, **όπως έχουν**

υποχρέωση. Επαναλαμβάνουμε ότι η υποχρέωσή τους δεν είναι μόνο προς τους δημοσιογράφους, αλλά προς κάθε πολίτη. Και είναι υποχρέωση γραμμένη φαρδιά-πλατιά σε νόμο. Συγκεκριμένα, το άρθρο 5 του νόμου 2690/1999 («Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας», ΦΕΚ 45 Α') ορίζει ότι «κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, **στατιστικά στοιχεία**, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της Διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις». Το δικαίωμα αυτό περιορίζεται μόνο αν το έγγραφο αφορά ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτου, αν παραβλάπεται ειδικό απόρρητο, αν το έγγραφο αναφέρεται στις συζητήσεις του υπουργικού συμβουλίου ή αν η

χορήγηση κάποιου εγγράφου μπορεί να δυσχεράνει ουσιαστικά δικαστική ή αστυνομική έρευνα. Δε χρειάζεται να πούμε ότι κανένας από τους περιορισμούς αυτούς δεν υφίσταται για τα στατιστικά στοιχεία που ζητήσαμε εμείς (ζητήσαμε να μας πουν πόσος φόρος βεβαιώθηκε, πόσος πληρώθηκε και τι ανεξόφλητο υπόλοιπο έχει μείνει).

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που άλλη δημόσια υπηρεσία απευθύνθηκε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, ζητώντας να γνωμοδοτήσει αν πρέπει να μας χορηγήσει έγγραφο που ζητήσαμε. Με **ομόφωνη** απόφασή του, το Ε' Τμήμα του ΝΣΚ (Γνωμοδότηση 205/2007), αφού επικαλέστηκε τον νόμο που προαναφέραμε, απεφάνθη ότι «η Διοίκηση υποχρεούται να επιτρέψει τη χρήση των διοικητικών εγγράφων σε κάθε ενδιαφερόμενο, **χωρίς μάλιστα να υποχρεούται να επικαλεσθεί ειδικό έννομο**

συμφέρον, εκτός ορισμένων περιπτώσεων, περιοριστικών αναφερομένων στο νόμο». Η Γνωμοδότηση αυτή έγινε αποδεκτή από τον τότε υπουργό Γεωργιάς Ε. Μπασιάκο (αυτό σημαίνει ότι πρέπει να τυγχάνει υποχρεωτικής εφαρμογής απ' όλη τη δημόσια διοίκηση).

Είναι κάτι παραπάνω από προφανές ότι **οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΑΑΔΕ παρανομούν**, ικανοποιώντας εντολές «άνωθεν». Είναι υποχρεωμένοι να μας χορηγήσουν τα στατιστικά στοιχεία που ζητήσαμε, διότι δεν εμπίπτουν σε καμία απαγόρευση. Ήδη, προσφύγαμε με αίτησή μας στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, εκθέσαμε αναλυτικά το ιστορικό της υπόθεσης, επισυνάπτοντας κάθε απαραίτητο έγγραφο, και ζητήσαμε να εκδώσει **εισαγγελία παραγγελία** προς την ΑΑΔΕ, προκειμένου αυτή να ανταποκριθεί στην υποχρέωσή της, όπως ορίζεται από τον νόμο.

Προβολές και συζητήσεις

ΑΝΑΤΟΜΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ
ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΑΛΤΟΥΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΗΘΩΝ

01/12 **ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**
(1970) Θόδωρος Αγγελόπουλος

08/12 **ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ**
(1967) Νίκος Παπατάκης

15/12 **Ο ΦΟΒΟΣ**
(1966) Κώστας Μανουσάκης

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8:30pm
Αφισματισμός 10 & 14 ευρώ | Συνεισφορά 14 € (προαιρετική)
Εισόδος ελεύθερο | www.eksegersi.gr

Κοινό στοιχείο των τριών ταινιών αυτού του αφιερώματος είναι η κατάδυση σε διάφορες όψεις του ζοφερού τοπίου της ελληνικής επαρχίας, τη δεκαετία του '60. Η κοινωνική υποκρισία πίσω από τα «χρηστά ήθη», η αμορφωσιά, η απομόνωση, το «στίγμα» της φτώχειας, η μετανάστευση, ο φόβος του «άρχοντα» και του χωροφύλακα, ο άνισος αγώνας για επιβίωση που εξαχρεώνει και εξαγριώνει, ο νόμος που επιβάλλεται αδιαφορώντας για τα κοινωνικά αίτια (μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι και οι τρεις ταινίες είναι γυρισμένες στα χρόνια της χούντας), δημιουργούν έναν κοινωνικό εφιάλτη. Βάρβαρα, ανθρωποφαγικά φαινόμενα -κάτω από το πέπλο του καθωσπρεπισμού- κυριαρχούν, αναδεικνύοντας με την υπερβολή τους τη βία και την ανισότητα που διατρέχει την ελληνική κοινωνία της περιόδου.

-Παρασκευή 08/12/2017-

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΒΟΣΚΟΙ

(Les pâtres du désordre, Ελλάδα/Γαλλία, 1967, 121')

Σκηνοθεσία, Σενάριο : Νίκος Παπατάκης

Φωτογραφία: Τζ. Μποφτί, Κ. Γκιγιουέ

Μουσική: Π. Μπαρμπό

Μοντάζ: Σ. Καμπόν, Τζ. Βορί, Π. Παπακυριακόπουλος

Ηθοποιοί: Ολγα Καρλάτου, Γιώργος Διαλεγμένος κ.ά.

Παραγωγή: Lenox Films

Παρασκευές στις 8:30

Είσοδος ελεύθερη

Αθήνα: Αγαθουπόλεως 65

Θεσσαλονίκη: Ιουστινιανού 24

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

«Όλα όσα πρέπει να ειπωθούν έχουν ήδη ειπωθεί, αλλά μιας και κανένας δεν ακούει, πρέπει να γυρίζουμε συνεχώς πίσω και να τα λέμε όλα ξανά από την αρχή (Andre Gide).

Κανένας ηθικός φραγμός ή ενδοιασμός για την πώληση όπλων από το πωλητικό προσωπικό στη Σαουδική Αραβία. Μόνο το τεχνοκρατικό κομμάτι. Και τα χαρτιά (πολιτικής) υγείας. Και τα διαρκή νταραβέρια τους με βασιλεία, δικτατορίες και φασιστικά καθεστώτα. Και η σαπίλα του θανάτου, του δικού τους πρώτιστα... Αραβία, άρα βία.

«Ωραίο, φρικτό και απέριτο τοπίο! / Ελαιογραφία μεγάλου διδασκάλου. / Αλλά του λείπει μια σειρά ερειπίων / κι η επίσημος αγχόνη του Παγκάλου» (Κώστας Καρυωτάκης).

Ας μας ενημερώσει υπεύθυνα κάποιος για το τι θα γίνει τελικά με την αναγόρευση του ποιμενάρχη (αρχισοπάνος στην καθομιλούμενη, καθ' ότι ποιμνίο είναι το κοπάδι) σε επίτιμο δικτάτορα της θεολογικής σχολής του ΑΠΘ. Πάντως η στήλη επισημαίνει (a piss ή many) ότι οι περί το αντίθετο υπογραφές που συλλέγονται παρά των αναρχοκομμονιστοσυμμοριτών έφταναν -στο μέσο της εβδομάδος- τις επτά χιλιάδες.

«Είμαι η θρησκεία, που φανερώνω τη θέληση των ουρανών στα πλήθη που δεν έχουν θέληση γιατί δεν έχουν γνώση. Είμαι η Θρησκεία, που ευλογάει τους χρυσούς, τους επίσημους φοιτάδες που λάμπουν από λίπος κι από ακαματιά κ' έχουν τα μάτια του πετρίτη που από το πιο μεγάλο ψήλος βρίσκουν το πιο βαθιά κρυμμένο κέρδος. Είμαι η θρησκεία, που καταριέται τα θύματα, τα θύματά της και που, όσο αρνιόνται, τόσο τα βυθίζει μες την τρομάρα αιώνιας ποινής πάνω στη Γη και κάτω από το Χώμα!» (Κώστας Βάρναλης - «Η πόρνη»).

- Σώπασαν τα χρυσαύγουλα ή 'γω δεν τα ακούω;

Λάθος κάνω ή βάλανε στα σκέλια τις ουρές τους;

- Μη ξεγελιέσαι Κωνσταντή, μη πιάνεσαι μ' άλλα cash.

Πάλι με χρόνια με καιρούς αντίκρυ θα στους στήσουν.

Ο άγιος καπιταλισμός (μεγάλοι οι χάροι του) προστατεύει με τα φτερά του τη μακάρια Μπανανία. Δεν έχουν τέλος οι (ξενόφερτες και μη) επινοήσεις του εμπορικού κόσμου για να μαζέψει όσο το δυνατό περισσότερα από τα ψίχουλα που απέμειναν στα ελληνικά πορτοφόλια, μετά την ανελέητη σκούπα του πολιτικού-πωλητικού προσωπικού μεταφοράς του πλούτου. Ετσι, τη «Black Friday» διαδέχεται η «Cyber week», την οποία υποδεχόμαστε με δάκρυα χαράς. Πρόκειται για ελληνική πατέντα στην προσπάθεια «τόνωσης της αγοράς», αντιγράφοντας τη «Cyber Monday» (μία συγκεκριμένη Δευτέρα του χρόνου και όχι ολόκληρη εβδομάδα, αλλά η Ελλάδα πάντα πρωτοπορεί) του εξωτερικού.

Το λέγανε οι δεξιοί, το λέγαν' κι οι φασίστες:

Θα φέρει τον κομμουνισμό, τα σπίτια θα μας πάρουν!

Κομμουνισμό δεν έφερε (μαλακοί εσμοί λέμε)

αλλά τα σπίτια φεύγουνε, αλλά τα σπίτια πάνε.

Γιατί μέσα σ' όλα τ' άλλα έχουμε και τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς. Που είναι απαίτηση των «θεσμών» βεβαίως βεβαίως...

Άλλοι κουρσεύουν με σπαθιά, άλλοι με τα δοξάρια

και συ, τι θάμα είν' αυτό, κουρσεύεις με το μάτι!

Γουρλό σ' αποκάλεσαν κείνοι που σε ζηλεύουν

γιατί είσ' ο επόμενος, ο εκλεκτός εσύ 'σαι.

Πώς περπατάς καμαρωτά! Το μάτι σου πώς παίζει!

Στα μάρμαρα και στα χαλιά, αλλά και μες στη Μάνδρα

με λάσπες ως το γόνατο, με μπινελίκια μύρια.

«Πάνω στα ματωμένα πουκάμισα των σκοτωμένων / εμείς καθόμασταν τα βράδια / και ζωγραφίζαμε σκηνές από την αυριανή ευτυχία του κόσμου. / Ετσι γεννήθηκαν οι σημαίες μας. / Κι όταν πεθάνω και δε θα 'μαι ούτε λίγη σκόνη πια μέσα στους δρόμους σας / τα βιβλία μου, στέρεα και απλά / θα βρίσκουν πάντοτε μια θέση πάνω στα ξύλινα τραπέζια / ανάμεσα στο ψωμί και τα εργαλεία του λαού. / Κατά πού πέφτει, λοιπόν, ο κόσμος;» (Τάσος Λειβαδίτης - «Στίχοι γραμμένοι σε πακέτα τσιγάρα»).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η εκδίκαση της υπόθεσης της ΠΑΕ ΑΕΚ στην Πειθαρχική Επιτροπή της Super League για τα όσα συνέβησαν μεταξύ της Αστυνομίας και των οργανωμένων οπαδών της στον περιβάλλοντα χώρο του ΟΑΚΑ πριν από το ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ και η αθώωσή της αντιμετωπίστηκαν με θυμωδία από τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων, που για μια ακόμη φορά είδαν διαφορετικά μέτρα και σταθμά στην απονομή της δικαιοσύνης, ενώ ξεσήκωσαν μεγάλες αντιδράσεις κυρίως από τα μέσα μαζικής εξάπατησης που πρόσκινται στον Ολυμπιακό.

Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, η υπερασπιστική γραμμή της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ βασίστηκε στο επιχείρημα ότι «οι ποινές για παραβάσεις του Πειθαρχικού Κώδικα που αφορούν σε επεισόδια στις εξόδους του γηπέδου δεν μπορούν να ισχύσουν και πρέπει να ακυρωθούν στο σύνολό τους, καθώς η διαδικασία τροποποίησης του άρθρου 15 του Κώδικα είναι σαφέστατα αντικαταστατική, προσκρούει στους περιορισμούς της παραγράφου ζ του άρθρου 35 του ισχύοντος καταστατικού της ΕΠΟ». Σε απλά ελληνικά, η πλευρά της ΑΕΚ είπε ότι δεν μπορεί να τιμωρηθεί, γιατί η τροποποίηση του Πειθαρχικού Κώδικα, με την οποία τιμωρούνται και τα επεισόδια που γίνονται εκτός του αγωνιστικού χώρου και των εξόδων, δεν έχει ισχύ, αφού η τροποποίηση έγινε μετά την έναρξη των διοργανώσεων για την περίοδο 2017-18 και σύμφωνα με το καταστατικό της ΕΠΟ αυτό απαγορεύεται ρητά. Οποιαδήποτε δε παραβίασή του μπορεί να προκαλέσει την έκπτωση από το αξίωμά τους των μελών της Επιτροπής Εκτάκτων Θεμάτων της ΕΠΟ.

Το σκεπτικό της ΠΑΕ ΑΕΚ υιοθέτησε επί της ουσίας και ο εν ενεργεία πρωτοδίκης και τακτικό μέλος της Πειθαρχικής Επιτροπής της Super League, Καποδίστριας, ο οποίος θεωρεί (σύμφωνα με το σκεπτικό της απόφασής του) ότι στην τροποποίηση του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ από την Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή στις 30/6/2017 δεν τυποποιήθηκε ως πειθαρχικό παράπτωμα -είτε στις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 4 είτε σε οιοδήποτε άλλες διατάξεις του ως άνω Πειθαρχικού Κώδικα- η πρόκληση επεισοδίων από φιλάθλους των ποδοσφαιρικών ομάδων στα αποδυτήρια, στις κερκίδες ή στον εν γένει χώρο του γηπέδου. Κατά την άποψη Καποδίστρια, η παράλειψη έγινε εκ παραδρομής και διορθώθηκε από την Επιτροπή Εκτάκτων Θεμάτων της ΕΠΟ (σύμφωνα με το άρθρο 41 του ισχύοντος Κωδικοποιημένου Καταστατικού της ΕΠΟ), κατά την συνεδρίασή της στις 24/8/2017, λόγω του κατεπείγοντος και ανεπίδεκτου αναβολής χαρακτήρα του κενού στον εγκριθέντα, στις

Πρόεδρος υπό κηδεμονία

30/6/2017, Πειθαρχικό Κώδικα της ΕΠΟ. Με δεδομένο ότι το πρωτάθλημα είχε ξεκινήσει πριν τις 24/8/2017, ο Καποδίστριας, πολύ σωστά θεώρησε ότι το αδίκημα δεν μπορεί να τιμωρηθεί στο φετινό πρωτάθλημα και έχει ισχύ για την περίοδο 2018-19.

Δε θα ασχολούμασταν με το θέμα, αν δεν υπήρχε μια πτυχή του, που σημειώθηκε μετά από την αθωωτική απόφαση για την ΠΑΕ ΑΕΚ, αλλά θάφτηκε από το σύνολο σχεδόν του αθλητικού Τύπου, ακόμη και από τα έντυπα που πρόσκινται στον Ολυμπιακό και τον Μαρινάκη. Εφόσον η Επιτροπή Εκτάκτων Θεμάτων της ΕΠΟ τροποποίησε τον Πειθαρχικό Κώδικα της ΕΠΟ μετά την έναρξη του πρωταθλήματος, έχει παραβιάσει το Καταστατικό της Ομοσπονδίας και κατά συνέπεια τα μέλη της Επιτροπής, που είναι και μέλη του ΔΣ της ΕΠΟ, θα πρέπει να κηρυχθούν έκπτωτα και να παύσουν να είναι μέλη της διοίκησης. Αυτή η «λεπτομέρεια», που θα μπορούσε να δρομολογήσει σημαντικές εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο και να οδηγήσει ακόμη και σε πτώση της διοίκησης της ΕΠΟ, όχι μόνο δεν έχει αξιοποιηθεί μέχρι σήμερα από την ερυθρόλευκη πλευρά, αλλά αντίθετα έχει «θαφτεί».

Οι κακές γλώσσες λένε ότι έχει δοθεί εντολή από την ΟΥΕΦΑ, προκειμένου να προφυλαχθεί ο Δέδες που είχε την ευθύνη της τροποποίησης την εποχή

της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής, αλλά και για να μη διαταραχθούν οι σχέσεις της ΟΥΕΦΑ με την κυβέρνηση, αφού οι δυο πλευρές έχουν έρθει σε συμφωνία για τα δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι νομικές γνώσεις της στήλης δεν της επιτρέπουν να αξιολογήσει το επιχείρημα περί έκπτωσης των μελών της Επιτροπής Εκτάκτων Θεμάτων της ΕΠΟ, ούτε τους λόγους για τους οποίους οι αντίπαλοι του Γραμμένου στην ΕΠΟ δεν έχουν ξεσηκώσει ντόρο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο πρόεδρος Γραμμένος βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση και εφόσον υπάρχει και νομικό υπόβαθρο στις κατηγορίες περί παραβίασης του καταστατικού της Ομοσπονδίας, θα είναι πρόεδρος υπό κηδεμονία και συνεχή αμφισβήτηση, ο οποίος θα πρέπει να εναρμονίζεται και να πειθαρχεί στις εντολές της κυβέρνησης και της ΟΥΕΦΑ, προκειμένου να παραμείνει στην καρέκλα του.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Οι καταγγελίες του Βίκτωρα Μητρόπουλου για εξαγορά ψήφων στις πρόσφατες εκλογές της ΕΠΟ οδήγησαν τον αθλητικό εισαγγελέα Κωνσταντίνο Σιμριτζόγλου να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση. Ο πρώην ισχυρός άνδρας της ποδοσφαιρικής «παράγκας» έκανε τις καταγγελίες του στην τηλεοπτική εκπομπή «Δίκη στο ΣΚΑΙ» και σύμφωνα με αυτές,

Οι φωτογραφίες της στήλης είναι η απάντηση που έδωσαν οι οργανωμένοι οπαδοί του Ατρόμητου στα φασισταριά του ΑΠΟΕΛ (για την αμφισβήτηση της εξέγερσης του Πολυτεχνείου στο ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό) και η πολιτική παρέμβαση υπέρ του παλαιστινιακού λαού, που έγινε στον αγώνα μπάσκετ Ελλάδας - Ισραήλ για τα προκριματικά του παγκοσμίου κυπέλλου, που έγινε στο κλειστό γυμναστήριο στο Ηράκλειο Κρήτης. Δυο φωτογραφίες που δείχνουν αφενός ότι η ενορχηστρωμένη προσπάθεια σύσσωμου του αθλητικού εσμού για να επικρατήσει το δόγμα του «No Politics» δεν έχει αποδώσει τους καρπούς που θα ήθελαν οι εμπνευστές της και αφετέρου την κατάντια των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού και της ΑΕΚ, που έχουν μετατραπεί σε υποστηρικτές και συνοδοιπόρους των επιχειρηματικών συμφερόντων των καπιταλιστών που διοικούν τις ομάδες τους.

στις φετινές εκλογές της ΕΠΟ, που έγιναν υπό την επιτήρηση της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ, διατέθηκαν 6 εκατ. ευρώ για εξαγορά ψήφων. Η νικήτρια παράταξη Γραμμένου ξόδεψε 3.5 εκατ. και η πλευρά της αντιπολίτευσης 2.5 εκατ. ευρώ. Ο Μητρόπουλος έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση της Δικαιοσύνης δηλώνοντας πρόθυμος να πάει στον εισαγγελέα και να καταθέσει όσα γνωρίζει. Διευκρίνισε ότι δεν ήταν η πρώτη φορά που υπήρξαν έξωθεν παρεμβάσεις και εξαγορά ψήφων στις εκλογές της ΕΠΟ (αναφέρθηκε στις προηγούμενες εκλογές, αλλά μπορούμε να συμπεράνουμε ότι το ίδιο γινόταν πάντα, συνεπώς και όταν βρισκόταν στην εξουσία η δική του παράταξη κάποιοι είχαν φροντίσει να χρηματοδοτήσουν την εκλογή της) και ότι θα πρέπει επιτέλους να ξεκινήσει έρευνα για να διαλευκανθεί η υπόθεση και να τιμωρηθούν οι ένοχοι. Για τον εαυτό του κράτησε το ρόλο του εξυγιαντή του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, λέγοντας ότι είναι ο πρώτος που τολμά αφού «ποτέ κανείς δεν έκανε κάποια καταγγελία για το τι συνέβαινε μέχρι τώρα», αλλά και του προφήτη αφού εκτός από την καταγγελία προφήτευσε ότι ο εισαγγελέας θα ασχοληθεί με την ουσία της υπόθεσης, τονίζοντας: «Μην είστε τόσο σίγουροι πως η δική μου καταγγελία θα πέσει στο κενό, όπως των προηγούμενων. Είμαι μέσα στο ποδόσφαιρο και ξέρω πάρα πολύ καλά ποια πράγματα πρέπει να διερευνηθούν και πώς. Όσοι έβαλαν το... χέρι στο μέλι ή πήραν γέυση από την κωμωδία που λέγεται εκλογές, να μην κοιμούνται τόσο ήσυχοι».

Για μια ακόμη φορά τα διαφορετικά κυκλώματα που προσπαθούν να ελέγξουν τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, έρχονται σε ανοιχτή αντιπαράθεση και απειλούν με αποκαλύψεις που θα συντρίψουν τους αντιπάλους τους. Ο Μητρόπουλος, καταγγέλλοντας χειραγώγηση των εκλογών στην ΕΠΟ, προσπαθεί να επανέλθει στο προσκήνιο, ως πρόθυμος να προσφέρει τις υπηρεσίες και τις γνώσεις του (δεν υπάρχει αμφιβολία ότι γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα και στο προσκήνιο και στο παρασκήνιο) σε όποιον δείξει ενδιαφέρον για την πρόοδο του αθλήματος! Εννοείται ότι η προσφορά του είναι ανιδιοτελής και ότι ο μοναδικός λόγος που προσπαθεί να επανέλθει είναι για να προσφέρει τις γνώσεις του ώστε να βγει το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο από την πλήρη απαξίωση στην οποία το έχουν οδηγήσει όσοι τον διαδέχτηκαν. Σε απλά ελληνικά προσπαθεί να ξαναγίνει χαλφής στη θέση του χαλφή...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Προ-υπολογισμός 2018, official status (oh faeecal status)

Σφίχτε τα πέτσινα ζωνάρια σας, της Φλάντρας εργάτες!/- Ο Γέρος της Ντάουνινγκ Στρητ προγευματίζει σήμερα το πρωί με τους 300 σας προδότες./ Κρατήστε τους γιους μέσα στο σπίτι, μανάδες της Αθήνας!/- Ή ανάψτε γι' αυτούς ένα κερί απόψε το βράδυ./ Ο Γέρος της Ντάουνινγκ Στρητ σας φέρνει πίσω το βασιλιά σας./ Μπρος, σηκωθείτε απ' τα κρεβάτια σας του Εργατικού Κόμματος, λόρδοι!/- Ελάτε να βουρτσίσετε του Γέρου της Ντάουνινγκ Στρητ/ το αιματόβρεχτο σακάκι!

(Μπέρτολτ Μπρεχτ: «Ο γέρος της Ντάουνινγκ Στρητ»)

► «Εμείς πιστεύουμε ότι οι σύμμαχοί μας Βρετανοί δεν είναι δυνατόν να παρασυρθούν από τέτοιες εισηγήσεις. Πιστεύουμε ότι στέκονται και θα σταθούν πιστοί στις αρχές του συμμαχικού αγώνα. Παραστάτες και βοηθοί του λαού μας». Δήλωση Γ. Σιάντου, 20 Νοέμβρη 1944.

► Εργατικό κόστος ανακάλυψε ο Ν. Καραθανασόπουλος του Περισσού. Εκ Περισσού ορμώμενος και ο Μ. Ανδρουλάκης: «Εδώ ο κόσμος της εργασίας αλλά και ζωντανές επιχειρηματικές δυνάμεις του Πειραιά θεωρούν υποχρέωσή τους να εξασφαλίσουν και την αντιπροσώπευση της αριστεράς στο κοινοβούλιο». (Από ομιλία του σε προεκλογική συγκέντρωση στον Πειραιά, δημοσίευση στο Ριζοσπάστη, 7 Απρίλη 1990).

► Νέο δισέλιδο του Ριζοσπάστη «Για τους ένστολους», από το φύλλο της εικοστής έκτης Νοέμβρη 2017. «Ειδήσεις, σχόλια και άρθρα για τους στρατευμένους, τους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς των Ενοπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας». Αυτά τα κεφαλαία των σωμάτων ασφαλείας (τα παιδιά...) φανερώνουν και την αγάπη γι' αυτούς που ο κόσμος αποκαλεί μπάτσους, μιας και αυτό είναι το έργο τους: η καταστολή με κάθε μέσο. «Φιλοδοξία μας», αναφέρει σχετικό άρθρο, «είναι οι σελίδες αυτές να γίνουν η φωνή όσων αγωνίζονται για να βρεθούν λύσεις στα σοβαρά προβλήματα για να κατοχυρωθούν στην πράξη τα δικαιώματα που έχουν «μεταξύ άλλων», ...αστυνομικοί...». Και οι μπάτσοι, λοιπόν, έχουν δικαιώματα και προβλήματα. Τα σώματα ασφαλείας έχουν δικαίωμα στη συμπάθεια του λαού (κατά βάθος είναι βαθιά παρεξηγημένα... Τι κι αν οι μπάτσοι δολοφόνησαν Κουμή, Κανελλοπούλου, Καλτεζά, Κασίμη, Γρηγορόπουλο και, και... Αγάπη και συμπόνια χρειάζονται...).

► «Γράψαμε ιστορία, γράφουμε σήμερα το μέλλον» παϊνίζει ο Ριζοσπάστης, 26/11/2017. Γράφετε και για την οφειλόμενη στους μπάτσους συμπάθεια, θα προσθέταμε εμείς... (Τσολάκηδες...).

► Αυτό είναι σωστό, αγώνας

μαζί με τα ΜΑΤ και Πανσπουδαστική νούμερο οχτώ (ή το λάθος τηλεφώνημα ενός δολοφόνου...).

► «Ανέκδοτο» πικρό: άνοιξαν τα σχολεία στη Μάνδρα...

► Λάσπη παντού. Ακριβής επανάληψη της 22ης Οκτώβρη 2015.

► Με τα ίδια καθάρματα να προσπαθούν να κοροϊδέσουν τους δολοφονημένους από το αστικό άγος και τους ζωντανούς συνάμα.

► Δούρου: με βάση την... σεμνή φωτό - η εις πολλές αμαρτίας περιπεσούσα γυνή.

► Το ευρωκοινοβούλιο θα... συζητήσει για την κατάσταση στη Δυτική Αττική. Μια αγαλλίαση, μια μία αγαλλίαση...

► Θράσος χιλίων πιθήκων η κυρία με τα γεμιστά.

► Με το «κοινωνικό μέρισμα» παίρνεις διαμέρισμα...

► Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι το κοινωνικό «μύρισμα», να διαπιστώσουμε σε ποιο βαθμό εγκυμονείται κίνηση.

► 55,42% η συμμετοχή στις (θεσμικές) εκλογές του ΔΣΑ. Αποχή 44,58%.

► Τζόγος και οι αποδείξεις. Λοταρία...

► Φιλιπίνες: ένας Τσάβες, εργάτης ανειδίκευτος, σε ανθρακωρυχείο. 300.000 ο αριθμός των ανειδίκευτων σε ορυχεία, μεταξύ αυτών πάνω από 18.000 γυναίκες και παιδιά. Δουλειά σε επικίνδυνα, ετοιμόρροπα ορυχεία με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εργατική

τάξη του 21ου αιώνα.

► Θαυμάζουμε την ανθρωπιά (λέμε...) του δημάρχου της Χίου...

► Ιταλοί φασίστες εισβάλλουν σε γραφεία δικτύου για μετανάστες. Αισθάνονται δυνατόι, άραγε; Ή στο απυρόβλητο;

► Αντίος, μονάδες ΔΕΗ σε Μεγαλόπολη και Φλώρινα, όπερ σημαίνει ανεργία για τους εργαζόμενους εκεί και ζόρια στις αμοιβές.

► «Δεσμεύσεις» από τη διοίκηση του ΙΝΕΔΙΒΙΜ. Όσο κρατάει η κατάληψη, φυσικά.

► Χειμωνιάζει.

► Εξι ταχύπλοα, ενάμισης τόνος χασίς, χωρίς όνομα ο ιδιοκτήτης...

► Προηγμένος καπιταλισμός σημαίνει πείνα: 870.000 παιδιά στη Βρετανία κοιμούνται νηστικά το βράδυ μιας και οι γονείς τους δεν έχουν αρκετά χρήματα για το βραδινό φαγητό...

► Και παينةύονται και κάτι τύποι σαν τον Χόμο Πρετεντέρους για το κωλοσύστημά τους.

► Κι άλλος φόρος αίματος της εργατικής τάξης (αυτή τη φορά στο Βέλγιο): σε σύγκρουση δύο τρένων νεκροί δύο εργάτες της Ινφραμπέλ, της εταιρείας που διαχειρίζεται τις βελγικές σιδηροδρομικές γραμμές. Ως συνήθως διεξάγονται έρευνες...

► Και οι πλειστηριασμοί συνεχίζονται...

► Τους έτριξε τα δόντια στο ευρωκοινοβούλιο ο Παπαδη-

μούλης - «Να γίνει πράξη η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη». Κι έσταξε η ουρά του γαιδάρου...

► Στο Ειρηνοδικείο Αθήνας τα χημικά των μπάτσων έδωσαν μια μικρή εικόνα στα μέλη του ΠΑΜΕ για τα προβλήματα των μπάτσων που υπερασπίζεται ο Ριζοσπάστης...

► Ανεγκύσθηκε η «Αγία Ζώνη 2». Όταν το πλοίο απομακρυνθεί από το σημείο, θα παραμείνουν στελέχη της εταιρείας που έχουν αναλάβει το έργο της αντιρρύπανσης - avg1.gr, 29/11/2017. Και είμαστε σίγουροι ότι όλα θα γίνουν «νόμιμα και καθαρά»...

► Γκρίνια Θεοχαρόπουλου (για το όνομα του φορέα, και καλά...).

► Και λέγαμε τι έλειπε μετά το ενδιαφέρον του Περισσού για τους μπάτσους. «Η ΕΛ.ΑΣ σε νέο δρόμο» - avg1.gr, 29/11/2017. Εμπρός Elarse!

► Και ξανα-μανά υποψήφιος ο Μαδούρο (του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα», να μην το ξεχνάμε...).

► Ενός και όχι δύο αφεντάδων υπηρέτες οι συριζανέλ...

► Περίσσειο συριζοθράσος: «Για την ενότητα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών σήμερα» - avg1.gr, 26/11/2017, Μπουγγελέκας Γιώργος, μέλος της κεντρικής επιτροπής του Σύριζα. Αρωμα συγκυβέρνησης.

► Οποιος έχει το μαχαίρι, τρώει και το καούνι.

► Unpectable!

Βασίλης

Ποιος Τζον Σφακιανάκης (αριστερά) και πράσιν' άλογα; Ο μόνος που έφερε γνήσιο πρίγκιπα στην Αθήνα ήταν ο τεράστιος Βλάσης Τσάκας (δεξιά). Αλλά τον είπαν λαμόγιο, χάλασαν τη δουλειά και βλέπουμε σήμερα την κατάντια του Βάζελου. Όσο για τον Βασιλάκη τον Παπαδόπουλο, ούτε φωτογραφία με ταγματάρχη του σώματος των καμηλιέρηδων δεν έχει να μας δείξει...

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Βάλθηκε να μας τρελάνει η «Αυγούλα»; Οχι βέβαια. Είναι τέτοιο το θράσος των συριζαίων που νομίζουν ότι μπορούν ανέξοδα να κάνουν την πιο χοντροκομμένη προπαγάνδα. Τι έλεγαν τη Δευτέρα 20 Νοέμβρη στη Βουλή ο Τσίπρας με τον Τσακαλώτο; Οτι το «πρωτογενές πλεόνασμα» δεν προέκυψε από υπερφορολόγηση. Τι έγραψε η «Αυγή» στο κυριακάτικο φύλλο της; Οτι υπάρχει υπερφορολόγηση για τους «έντιμους» (το διευκρινίζει κιόλας: μισθωτούς και συνταξιούχους) και υποφορολόγηση για τους «επιτήδειους». Οχι πως δεν είναι αλήθεια (πάντοτε αυτό γινόταν), όμως πέντε μέρες μετά τα ψέματα του Τσίπρα και του Τσακαλώτου στη Βουλή, αυτό το δημοσίευμα απευθύνεται σε Χαχόλους.

Εξώδικο από τη Μαρέβα Γκραμπόφσκι: «Δεν γνωρίζω τον Σφακιανάκη»

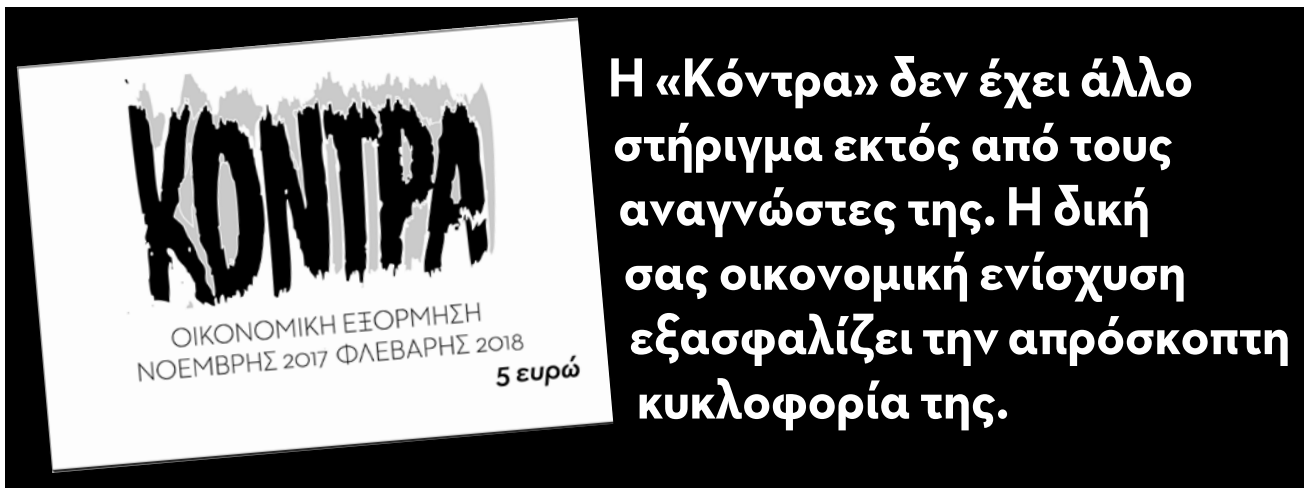
Κινήσεις και «φλερτ» από συγκεκριμένα συμπεριφέροντα με στόχο να πέσει η κυβέρνηση

◆ Ετρίβαν τα μάτια τους οι «λαθραναγνώστες» των περιπτέρων, το πρωί της περασμένης Τετάρτης. Εβλεπαν κρεμασμένη στα μανταλάκια τη «Δημοκρατία», την πρώτη σε κυκλοφορία δεξιά φυλλάδα, να καταγγέλλει «σχέδιο αποστασίας με εξαγορά βουλευτών», που προωθείται «από συγκεκριμένα συμπεριφέροντα, με στόχο να πέσει η κυβέρνηση». Εβλεπαν δηλαδή τη ναυαρχίδα του δεξιού Τύπου να καταγγέλλει αυτό που επιδιώκει η Δεξιά: την πτώση της κυβέρνησης. (Το επιχείρημα ότι κατήγγειλε απλώς κάποιες βρόμικες πολιτικές διαδικασίες, ως αρχάγγελος της... ηθικής διάστασης στην πολιτική, δε θα το πίστευαν ούτε παιδιά του Δημοτικού). Κι ό' αυτά δυο μέρες μετά τη συζήτηση στη Βουλή για το σκάνδαλο με την πώληση βλημάτων στη Σαουδική Αραβία, στην οποία ο Κούλης και η ΝΔ «έπαιζαν τα ρέστα τους». Μα γίνονται αυτά τα πράγματα; Στον θαυμαστό κόσμο της αστικής πολιτικής όλα γίνονται. Εκεί κυριαρχεί το παρασκήνιο, η διαπλοκή, οι «δουλειές» και το χρήμα. Και μια κυβέρνηση διαθέτει άφθονο από το τελευταίο (ακόμα και σε καιρό κρίσης και σκληρής αντιλαϊκής λιτότητας), ώστε να μπορεί να μπουκώνει στόματα και να κάνει ακόμα και τις καρακάξες να κελαιδούν σαν αηδόνια.

◆ Εδώ έχουμε είδηση. Η «Εποχή», αφού πέταξε τη μπάλα στην κερκίδα (αντί 'ν' ασχολούμαστε με τις... σαουδαριακές περιπέτειες της κυβέρνησής μας, ας ασχοληθούμε με την κυβερνητική δυστοκία στη Γερμανία), ασκεί κριτική στον Τσίπρα, ότι η παρότρυνσή του στον Σουλτς να συμμετάσχει στην κυβέρνηση της Μέρκελ «κρύβει και μια λογική μάλλον επιφανειακή και βραχυπρόθεσμη». Συντριπτική κριτική, δεν λέμε! Με κάτι τέτοια νομίζουν ότι μπορούν να παραμυθιάσουν το συριζαϊκό πόπολο.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Υπάρχουν μερικές ημερομηνίες-ορόσημα που όσο κι αν προσπαθήσουν οι κυρίαρχοι να τις ρίξουν στη λήθη, αυτές εξακολουθούν να δραπετεύουν και να νοσηματοδοτούν την επικαιρότητα. Μια τέτοια ημερομηνία είναι η 3η του Δεκέμβρη του 1944, η «ματωμένη Κυριακή» του ελληνικού λαού. Τότε που τα πολυβόλα του Σκόμπι και της δωσιλογικής αστυνομίας, με την άδεια της νεο-δωσιλογικής κυβέρνησης του Γ. Παπανδρέου, μακέλεψαν την ειρηνική διαδήλωση του ΕΑΜ, βάζοντας μπροστά στους κομμουνιστές

πολιτική ηγεμονία και οι αστικές πολιτικές δυνάμεις είτε είχαν εγκαταλείψει τη χώρα παρασιτώντας δίπλα στους άγγλους πάτρωνές τους στο Κάιρο, είτε είχαν μετατραπεί σε Κουϊολινγκ.

Εδώ και πολλά χρόνια κυριαρχούν δυο προσεγγίσεις. Από τη μια η αφήγηση των αστικών δυνάμεων, που μιλά για «κομμουνιστική ανταρσία», και από την άλλη η λαθολογία και η αριστεριστική-βολонταριστική προσέγγιση, που γίνεται με πλήρη απόσπαση από το ιστορικό πλαίσιο της εποχής, αλλά

70 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΕΝΟΠΛΗ ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Ζήτω ο Κόκκινος Δεκέμβρης

και τους εαμίτες το δίλημμα: ή τις αλυσίδες ή τα όπλα.

Φυσικά, αυτοί που είχαν πολεμήσει, χωρίς να λογαριάζουν τίποτα, τους ναζιφασίστες κατακτητές δεν μπορούσαν να δώσουν στο δίλημμα άλλη απάντηση: τα όπλα! Επί 33 μέρες, ο ανθός της εργατικής τάξης και της νεολαίας στην Αθήνα και τον Πειραιά, με μπροστάρηδες τους κομμουνιστές, έδωσε έναν άνισο αγώνα. Το Α' Σώμα Στρατού του ΕΛΑΣ με 6.500 άνδρες και η II Μεραρχία με 3.500 άνδρες αντιμετώπισαν 60.000 άγγλους στρατιώτες, με 80 αεροπλάνα, 200 τανκ, πολυβόλα και όλμους, υποστηριζόμενους από πολεμικά πλοία που κανονιοβολούσαν τις ΕΛΑΣίτικες θέσεις, συν 6.000 στρατιώτες της Ορεινής Ταξιαρχίας και του Ιερού Λόχου, συν τους Χωροφύλακες και τους Χίτες, συν 12.000 Ταγματασφαλίτες, που οι Άγγλοι τους έντυσαν με δικές τους στολές εντάσσοντάς τους και επίσημα στον «εθνικό κορμό» της ελληνικής αστικής τάξης, από τον οποίο ουδέποτε είχαν αποκοπεί.

Οι κομμουνιστές πιστώνονται την καθοδήγηση και αυτού του ηρωικού αγώνα, όπως και της αντικατοχικής αντίστασης. Οι κομμουνιστές χρεώνονται και τα λάθη που έγιναν πριν το

Δεκέμβρη και δεν επέτρεψαν στις δυνάμεις του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ να μετατρέψουν σε στρατιωτική νίκη την πολιτική ηγεμονία στον ελληνικό λαό. Μια οπορτουνιστική αντίληψη του συμμαχικού αγώνα οδήγησε στη συμφωνία της Καζέρτα, με την οποία ο στρατηγός Σκόμπι οριζόταν διοικητής όλων των στρατιωτικών δυνάμεων στην Ελλάδα (και του ΕΛΑΣ) και στη

συμφωνία του Λιβάνου, με την οποία αναγνωρίστηκε η κυβέρνηση Παπανδρέου. Η ηγεσία του ΚΚΕ δε στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Δεν μπόρεσε να αντιληφθεί το βρόμικο παιχνίδι που έπαιζε στο κόμμα ο στρατολογημένος από τους Άγγλους Γ. Σιάντος. Δεν είχε τα εφόδια να εφαρμόσει το πρόγραμμα του κόμματος στις συνθήκες της Κατοχής, όταν είχε κατακτήσει την

και από το στάδιο ανάπτυξης που περνούσε το ΚΚΕ, ένα νεαρό επαναστατικό κόμμα που ξαφνικά «βρέθηκε» να έχει την εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Για μας τα λάθη του ΚΚΕ, ακόμη και τα πιο σοβαρά, ήταν **λάθη ανάπτυξης ενός επαναστατικού κόμματος**. Ο Νίκος Ζαχαριάδης, ένας κομμουνιστής ηγέτης παγκόσμιου βεληνεκούς, επιστρέφοντας από το Νταχάου εντόπισε αυτά τα λάθη και μέσα σ' ένα χρόνο κατάφερε να ανασυγκροτήσει το χτυπημένο από την ήττα κόμμα, να κρατήσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού και να προχωρήσει **με κοινωνική και πολιτική νομιμοποίηση** στο δεύτερο ένοπλο αγώνα. Αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη απόδειξη για το ότι το ΚΚΕ δεν είχε χάσει τον επαναστατικό του χαρακτήρα. Αυτόν τον έχασε μετά το αναθεωρητικό πραξικόπημα του '56. Όσο για τους κάπηλους του Περισσού, αυτοί προσπαθούν να μακιγιάρουν την αστική πολιτική τους πίσω από μια τροτσικιστική πολεμική στην τακτική του ΚΚΕ (αλλά και του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος) για όλη την ιστορική περίοδο των δεκαετιών του '30 και του '40. Οι δεξιοί παριστάνουν τους αριστερούς!

Παρά την ηρωική πάλη του λαού στην Αθήνα και στον Πειραιά, όλος ο αγώνας ήταν μια πολιτικά απροετοίμαστη και στρατιωτικά πρόχειρη και σπασμωδική προσπάθεια, που έφερε στην ήττα. Γεγονός που πρέπει να μάθει σήμερα το κόμμα, είναι ότι το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ δεν προείδε, δεν προετοίμασε, δεν οργάνωσε και δε διέυθυνε τη μάχη του Δεκέμβρη. Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ ανέχτηκε κατά τρόπο απαράδεχτο και ακατανόητο τη μονοπωλιακή διαχείριση του Δεκέμβρη από το Γ. Σιάντο. [...] Αυτά όλα μόνο σαν προδοσία μπορούν να χαρακτηριστούν. Το ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ έμεινε ξένο και αμέτοχο απ' όλ' αυτά, που ούτε και κατοπινά τα συζήτησε, ούτε τα καταδίκασε, όπως δε συζήτησε ούτε καταδίκασε την άλλη προδοσία, τη συμφωνία της Γκαζέρτας.

Νίκος Ζαχαριάδης, Δέκα χρόνια πάλης, 1950

Δε χρειάζεται να σταθούμε εδώ πολύ στη λαθεμένη γραμμή στην πρώτη κατοχή. Βασική διαπίστωση είναι τούτη: Είχαμε στην περίοδο εκείνη πλήρη ολοκληρωτική υποταγή στους άγγλους ιμπεριαλιστές. Την υποταγή αυτή την εφάρμοζε συνειδητά ο Σιάντος. Εχουμε τώρα αρκετά στοιχεία, ώστε να μπορούμε να το πούμε στη Συνδιάσκεψη. Και την υποταγή αυτή την αποδέχτηκε όλη η καθοδήγηση του ΚΚΕ. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Παρά το γεγονός ότι μπορούσαμε να νικήσουμε, η λαθεμένη πολιτική μας μας έφερε στην ήττα, στη συνθηκολόγηση της Βάρκιζας, στη νίκη των Άγγλων. Αυτά σχετικά με την πρώτη κατοχή.

Ν. Ζαχαριάδης, Εισήγηση στην 3η Συνδιάσκεψη του ΚΚΕ, 1950

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση

KONTRA

βαθύ κόκκινο

Τα ίδια σκατά...

Μπορεί ακόμα κι η πανούκλα ν' ασφυκτιά από το βήμα σου / όμως οι μύτες είναι εν υπηρεσία, δε ζέχνεις πλέον.

Χάινερ Μίλερ, Φιλοκτήτης

«Ναι, φοβηθήκαμε!» Η ειρωνική ατάκα της Τασίας Χριστοδουλοπούλου, που εκείνη την ώρα προήδρευε της Βουλής, όταν κάποιος από τη ΝΔ είπε ότι η επόμενη Βουλή θα εξετάσει τις ευθύνες του Καμμένου για την υπόθεση της πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία, ήταν χαρακτηριστική από πολλές απόψεις.

Το μισομάγκικο, μπλαζέ ύφος της εν λόγω κυρίας είναι χαρακτηριστικό. Και επί της ουσίας δε διαφέρει και πολύ απ' αυτό του Καμμένου («στα τέσσερα εσείς», «βραχιολάκια» κτλ.). Απλώς, στην κλίμακα του πολιτικού χουλιγκανισμού η Χριστοδουλοπούλου βρίσκεται στη βάση και ο Καμμένος στην κορυφή. Κι αν τον Καμμένο τον γνωρίζουμε χρόνια, ήρθε η ώρα να γνωρίσουμε κι εκείνους που μέχρι να σκαρφαλώσουν στα βουλευτικά έδρανα και να γίνουν εξουσία παρίσταναν τους πολιτισμένους και εξευγενισμένους μικροαστούς διανοούμενους. Καβαλώντας το άλογο της εξουσίας έβγαλαν στη φόρα τον πραγματικό τους εαυτό, αδυνατώντας να συγκρατήσουν την αλαζονεία τους ακόμα και όταν ασκούν θεσμικό ρόλο στο πλαίσιο του αστικού κοινοβουλευτισμού (άλλο να κάθεται στα βουλευτικά έδρανα και άλλο να κάθεται στον προεδρικό θώκο, από το ύψος του οποίου υποτίθεται ότι εκπροσωπείς τον θεσμό και όχι το κόμμα σου).

Δε θα σταθούμε, λοιπόν, στο ύφος και το... άρωμα πολιτισμού που απέπνεε η ειρωνική ατάκα της Χριστοδουλοπούλου, αλλά στο πρώτο πληθυντικό πρόσωπο που χρησιμοποίησε: «φοβηθήκαμε». Οι απειλές προς τον Καμμένο θεωρούνται απειλές προς τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κάθε συριζαίο υπουργό ή βουλευτή. Ο Καμμένος είναι ένας από εμάς, είπε με τον τρόπο της η Χριστοδουλοπούλου.

Κάποιοι συριζαίοι (Παπάς, Πολάκης) είχαν δείξει από την αρχή ότι θεωρούν τον Καμμένο αδερφοποιτό (επινίκιοι πανηγυρισμοί στα μπουζούκια, από κοινού γιορτασμός γενεθλίων κτλ.). Κάποιοι άλλοι, αυτοί που συνδέονται από παλιά με την «ανανεωτική Αριστερά», επέλεξαν να κρατούν κάποιες αποστάσεις, υπενθυμίζοντας με τρόπο την «πολιτιστική άβυσσο» που χωρίζει ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, σύμφωνα με μια ξεχασμένη ατάκα του Τσίπρα. Η φράξια των 53+, της οποίας εξέχον στέλεχος είναι και η Χριστοδουλοπούλου, έχει φροντίσει (κυρίως μέσω εξωκοινοβουλευτικών στελεχών) να τονίζει τις διαφορές στο κοινωνικό-πολιτικό επίπεδο ανάμεσα στα δύο κόμματα, σημειώνοντας με νόημα ότι συνυπάρχουν κατ' ανάγκη και ότι η συνύπαρξη έχει ημερομηνία λήξης. Μ' αυτό το «Ναι, φοβηθήκαμε!» η Χριστοδουλοπούλου ήρθε να μας αποκαλύψει πόσο υποκριτική είναι όλη αυτή η φιλολογία του «παλιού ΣΥΡΙΖΑ».

Τον Καμμένο τον έχει φορτωθεί ο Τσίπρας. Ολόκληρο, όχι εν μέρει. Είναι χαρακτηριστικό ένα περιστατικό που συνέβη στη διάρκεια της ίδιας κοινοβουλευτικής συζήτησης. Ο Λεβέντης, σ' ένα από τα γνωστά παραληρήματά του, μιλούσε πάλι για το αγαπημένο του θέμα, «την αλλαγή φύλου στα δεκαπέντε». «Δεν το ψηφίσαμε εμείς», έσπευσε να του απαντήσει ο Καμμένος, χωρίς ουδείς συριζαίος να ενοχληθεί. Τον είχαν ήδη χειροκροτήσει (τον Καμμένο) στην πρωτομιλία του και έκαναν το ίδιο και στη δευτερομιλία του.

Τον Καμμένο τον έχει φορτωθεί ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο ο Τσίπρας και το επιτελείο του Μαξίμου. Είναι πλέον σάρκα από τη σάρκα τους. Μπροστά στο μεγάλο στόχο της διαχείρισης της εξουσίας, όλες οι υποτιθέμενες διαφορές από το ακροδεξιό, ξενοφοβικό, κοινωνικά ρατσιστικό, θρησκόληπτο κτλ. μόρφωμα και τον αρχηγό του εξαφανίζονται. Δεν υπάρχουν ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, υπάρχουν ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Φυσικά, στο μέλλον οι δρόμοι τους μπορεί να χωρίσουν. Αυτό είναι το πιθανότερο. Μπορεί, όμως, και να μη χωρίσουν, αν υπάρξει κάποια συνεργασία σε επίπεδο ψηφοδελτίων. Ο,τι και να γίνει, θα είναι αποτέλεσμα της ίδιας χυδαίας εξουσιαστικής λογικής. Της μόνης που χαρακτηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ.

Π.Γ.